ידיעות אחרונות

מדריך לכל השבוע

מאסף אלביס פרסלי

עשר שנים למותו

היינו מצרפים פרוטה לפרוטה ורוכשים כל תקליטון חדש של אלביס, סכנו בחשאי את שערותינו בשמן, נעלנו נעלי ספיץ, רקדנו סלואו בחושך, הצמדנו, כן הצמדנו, ילדות שטוחות־חזה. בגלל אלביס הריחו אותי מהוועד־הפועל של „המחנות העולים", בעוון פעילות תתרנית. כשהכריז המחנך שלנו, שבמרי־אוזניו שמע שאנחנו מתאספים ושומעים אלביס, הס הושלך בכיתה, כאילו נודע בכנסייה על אחד המאמינים שביצע חטא שדינו מוות.

(אייל מגד, „בצלמו ובדמותו", עמ' 17)

כל תוכניות הרדיו על „המלך" — עמ' 11

אלביס: כל התקליטים, כל הסרטים בוידאו — עמ' 24

...נה בראור, אחת מתוך 3 זמרות־ג'אז שפרצו לקהל, לפתע בקיץ האחרון □ עמ' 14 צילום: צפי מנשה

...די צרפתי: זהו בידור

...קהל שלנו מחכה למחזמרים" ● „בחיים לא ראיתי את 'אירמה', לא על הבמה ולא בווידאו. הכל לפי הראש שלי" ● „כולנו במיקצוע בגלל חיפוש נואש אחרי אהבה. בגלל זה כל־כך נפגעים מביקורת, זה פצע" ● „התיאטרון בשבילי, מאז הילדות, הוא בית, מישפחה, חברים, הכל" ● „השופט היחידי שלי הוא הקהל" □ עמ' 12

גל"צ במיתקפת־קיץ על נערי גימל, נשיקה לסמנתה, כיס במדווה – הכל הולך. עם חגב לחדשות ועם הפנים לנוגסנס. פאן־פאן במים בתכלית הקיום. עמ' 24

קולנוע, תיאטרון, טלוויזיה, ילדים | השבוע שלך

המשביר לצרכן

15.8-21.8.87

40

מכירת סוף עונה נמשכת

עד 40% הנחה

10% הנחה נוספת על כל הנחות סוף העונה

במוצאי שבת - 15.8.87 בלבד

הגרלה

100 חבילות שי

בין הקונים מעל 20 ש"ח יוגרלו:

מעמדים לשולחן
מחשבים
סטים של עטים
עטים כדוריים
דבק וטיפקס
מכונות חיבור
(שווי כל חבילה 60 ש"ח)

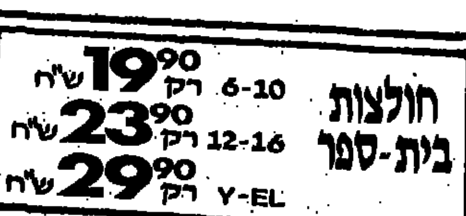
מתנות
דבק UHU
עטי ZEBRA

מכשירי כתיבה

מבחר ילקוטי בית ספר
מכנסיים וחצאיות ג'ינס
מבחר חולצות T חלקות
נעלי ספורט
גרבי ספורט
מכנסי התעמלות
מבחר מוצרי ספורט

20% הנחה

חוזרים לבית-הספר

30% הנחה

UHU דבק עולמי

חולצות בית-ספר		
6-10	רק	19.90 ש"ח
12-16	רק	23.90 ש"ח
Y-EL	רק	29.90 ש"ח

טוסו עם אויה לאירופה

בין הקונים מוצרי אויה
יוגרל כרטיס טיסה זוגי לאירופה
(פריס או לונדון)
כולל מסים
ועוד 60 מפות טרילין
(2.40×1.40)

25% הנחה

- מצעי מיטה דוגמאות חדשות
- מגבות חלקות או רקומות עם אפליקציה
- מגבות ז'קרד
- שמיכות פיקה
- כריות שינה
- מפות שלחן
- כיסויי מיטה

בתי הכל-בו פתוחים במוצ"ש החל מצאת השבת עד שעה 22.30

בס"ד

30 שנה

רהיטי מוריס אבגי בע"מ חולון
30 שנה מפעל ישן - חדש

סכום של 30 שנות עמל ובנין, מנגריה קטנה ביפו, התרחבות מתמדת, התחדשות וחידושים בכל עבודות העץ, עוד חנות ועוד נגריה...
היום הכל תחת קורת גג אחת באיזור התעשיה בחולון, 5000 מ"ר של מפעל עבודות עץ משוכלל חדיש וממוחשב, אולמי תצוגה מרווחים למוצרי המפעל וחנות מכירה לרהיטים.

תנוכת המפעל תתקיים במוצ"ש זה ה־15.8.87
עם צאת השבת, חברים ידידים עמיתים ולקוחות
מוזמנים ליטול חלק בשמחתנו ולהשתתף אתנו בהשקת כוסית

★ אנא ראו הזמנה זו כהזמנה אישית ★

רהיטי מוריס אבגי בע"מ חולון

לרגל פתיחת מפעלנו וחנותנו החדשה ★

ממוצ"ש **מכירה! מכירה! מכירה!**

תצוגת ענק של כל סוגי הרהיט תוצרת הארץ וייבוא מאטליה

חדרי שינה ★ פינות אוכל ★ מזנונים ★ ארונות ★ סלונים ★ ועוד...

הנחות ענק עד 35%

המכירה ממוצ"ש פתוח יום יום בין השעות 9.00־19.00 ביום שישי עד השעה 14.00

נגרית מוריס אבגי אזור התעשיה חולון רח' הבנאי 32 טל. 03־807879

★ שימו לב לבלון הפרסומת המתנוסס מעל למפעל

למוריס אבגי
המשך דרך צלחה, שיגשוג ופריחה
נגרית האחים א.מ. סבג
ייצור רהיטי נוער וחדרי שינה
רח' שוקן 30 ת"א 03־820580

למוריס אבגי
המשך דרך צלחה, שגשוג ופריחה
מרכז הארונות אוסירי בשיר בע"מ
נגריה לארונות וחדרי שינה
רח' שנירלר 26 יפו טל: 03־830808/810065

למוריס אבגי שיתוף פעולה פור"ר והצלחה לרגל המפעל החדש
האחים ישראלי א.ד. המידול הטוב והזול בארץ
הרצל 67 ת"א טל: 03־822597/811102

למוריס אבגי הישר והחרוץ תמשיך בהצלחה
אקסטורדיה בע"מ מכונות נגרות והקמת מפעלים
רח' הרצל 112 ת"א טל: 03־829829/828838

למוריס אבגי
ברכות מקרב לב
על הגשמת חלום בן שנים
מאחלים
"קליר"
סוכנות לביטוח בע"מ
שד' העצמאות 54 • בת ים 59391
טל: 869264, 879560, 03־588363

למוריס אבגי
לפתיחת המפעל - החנות
תחנה חשובה בדרכך
עלה והצלח
מקור הסקאי
מפעל ליצור מערכות ישיבה סלונית יבואני מערכות ישיבה מעור.
רח' עמק יזרעאל 24 ת"א
טל: 03־824044/839436/820608
מקור סלונים טיפות יכות צור
יצור סלונים
יבוא קטיפות

בס"ד
למוריס אבגי
במלאת 30 שנה ולרגל פתיחת החנות החדשה
ברכות לבביות
רהיטי - "מרכו"
מרכז מסחרי, הנשיא 1, בית-שמש -
(מעל קפה דקר)
טל. 02־917־827
וקונין את וקנין

למוריס אבגי עלה והצלח
לוקס חוביל
בית מסחר ליצור ושיווק רהיטים, חדרי שינה
סניף — רהיטי יבוא
תל-אביב, רחוב הרצל 76 ★ טלפון 82 36 64

למוריס אבגי עלה והצלח במקומך החדש
נגריות קיסרות בע"מ
• חדרי שינה • חדרי ילדים • מזנונים • שידות
סמט' צריפין 35 ת"א טל: 03־827816
חברה לייצור ושיווק רהיטים

למוריס אבגי לרגל ההתרחבות עם פתיחת המפעל החדש - בהצלחה
נגרית מילנו יצור חדרי שינה, חדרי ילדים ומטבחים
הנגריה - חתחיה 14 יפו טל: 03־834849
החנות - רזיאל 11 יפו טל: 03־838411

למוריס אבגי ישר כח
חושן את חושן
משרד עורכי דין
רח' שד"ר 116 ת"א טל: 03־242180

למוריס אבגי
במלאת 30 שנה
ולרגל פתיחת החנות החדשה
על הגשמת חלום בן שנים
ברכות מקרב לב
יוסי בלולו

למוריס אבגי
לפתיחת המפעל - חנות
תחנה חשובה בדרכך
עלה והצלח
עמדינה
תעשית רהיטים ומזרונים בע"מ
מושב ניר צבי -
ניר צבי טל: 9־220777־08

למוריס אבגי
עלה והצלח במפעלך החדש
הבנק הבין־לאומי
הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ
סניף בת־ים שד' העצמאות 56 בת־ים

משגרים ברכות לבביות
ואיחולי הצלחה
GRO
ג'י.אר.או. יבואני רהיטים
רחוב המתת 18, א. תעשית חולון. טלפון: 03-5560486/8

למוריס אבגי
ברכות מקרב לב
משה הדר
שרותי חשבונאות ושרותי עיבוד נתונים בע"מ
רח' אלנבי 83 ת"א טל: 03־291626

למוריס אבגי
מיטב הברכות והאיחולים
מישראל קלינשטיין - נגרית קלינשטיין
מרכז החדש לתעשיה 1278/4
טל: 03־373981

למוריס אבגי
מיטב הברכות והאיחולים
רהיטי ליבוביץ יצור ארונות ומיטות בסיגנון כפרי
חנות הרהיטים: הרצל 63 ת"א
הנגריה: המשביר 2 חולון טל: 03־826894/5560768

למוריס אבגי
דרך צלחה, שיגשוג ופריחה
הלפרין חומרי פוליטורה
וצבעי איפוקסי לעץ
רח' פלורנטין 11 טל: 03־826813

למוריס אבגי
ברכות לבביות
לפתיחת המפעל החדש
נתנאל אריה
קבלן עבודות חשמל
רח' רזיאל 16 יפו טל: 03־826078־860972

למוריס אבגי
ברכות מקרב לב והרבה הצלחה
המדביק
הדבקת פורניר ל - .M.D.F ולבידים
רח' פרופסור משה שור 40 חולון
טל: 03־5564084/5

למוריס אבגי
מפעל חיים
שהצלחת להגשים
רהיטי אפרודיטה אילת
טל: 059־78238 אזור התעשיה אילת
תצוגה מרכז מור

למוריס אבגי ישר כח
שושלת הנגרים בע"מ
יצרני משטחים ומסגרות למיטות
רח' האצ"ל 11 רמלה טל: 08־223891

למוריס אבגי
ברכות ואיחולים מקרב לב
סיטונאות מאיר מזון, חומרי ניקוי, שימורים
רח' סעדיה חתוקה 5 יהוד טל: 03־5366221

למוריס אבגי
עם פתיחת המפעל החדש
עלו והצליחו
נגרית מוריה ייצור מזנונים וחדרי שינה
רח' יפת 28 יפו טל: 03־820380

למוריס אבגי
המשך בדרכך ובאמונתך
במפעל החדש והנאה
גלריט רהיטי יוקרה
רח' האורגים 5 אזור התעשיה חולון.
טל: 03־5564973

למוריס אבגי
ברכות מקרב לב
מבית מסחר לרהיטים גרשון גליקשטיין בע"מ
המרכז לחדרי שינה ונוער
רח' הרצל 58 ת"א טל - 03־824008

למוריס אבגי
שפע ברכות והצלחה
תלקון - כלי חיתוך מיהלומים
תעשית ים לתעשית העץ
קיבוץ תל־קציר ד.נ. עמק הירדן
טל: 06־756900 פקסימיליה 067־56902

למוריס אבגי
מיטב הברכות והאיחולים
לרגל פתיחת המפעל החדש
נגרית אשכנזי
יצוא ושיווק רהיטים בע"מ חדרי שינה
וולפסון 2 ת"א טל: 03־822105

למוריס אבגי
ברכות מקרב לב
גולדמור
יצרני חדרי שינה ונוער
חנות המפעל, בית פריזמה קרית אריה פ"ת

למוריס אבגי
שפע ברכות והצלחה
האחים שהרבני
מפעל לחדרי שינה
רח' בית אשל 12 יפו טל: 03־821992

למוריס אבגי עלה והצלח במקומך החדש
לימור תעשיות רהיטים
יצור כיסאות לפינות אוכל תצוגת רהיטים במקום
רח' ההגנה 36 אזור התעשיה החדש ראשל"צ
טל: 03־9611977/9613465

למוריס אבגי ברכות ושבחים על מפעל חייך
חסון מימון מחסן לבידים וריהוט כפרי
שד' הר־ציון 67 פינת חיות 12
טל: 03־379393/379681

למוריס אבגי
עלו והצליחו לרגל פתיחת
המפעל והחנות החדשים
נגרית האחים שירי
תצוגה מתמדת של כל קוני הרהיטים
אור יהודה, אזור התעשיה החדש
רח' המלאכה 16 טל: 03־352836

למוריס אבגי
המשך בדרכך ובאמונתך
במפעל החדש והנאה
תובל
• יבוא מכונות נגרות משוכללות וסטנדרטיות
• יבוא, שיווק והתקנת מערכות יניקת אבק ושבבים
• תיכנון מפעלים, יעוץ ושיפור שיטות עבודה
חלמסון 88, ת"א מיקוד 66042 ת.ד. 31520
טל: 377071 ★ 379144 ★ 03־384626

למוריס אבגי
מיטב הברכות והאיחולים
לרגל פתיחת המפעל.
נגרית הגליל - אבי וצבי כהן יצור חדרי שינה ונוער
איזור התעשיה חצור טל: 06־935875

למוריס אבגי ברכת הצלחה להמשך דרכך
מאחל חיים סרוו
דבש — שרותי פרסום, דפוס, עריכה וגרפיקה
ירושלים בן יהודה 3 02־246546
בית שמש בלנית 29 02־914301

הביאו לפירסום חיים סרוו, אוסי דבש שרותי פרסום ירושלים: 02־246546 בית שמש: 02־914301

שישי 14.8.87

09.15 דיבוב שמשום.

09.45 חלב: מריק נוסע לרוזריו (פרק 38). בדרך לקורדובה עובר מרקו דרך העיר רוזריו. ארון פארובני מסדר לו נסיעה באניה עד רוזריו. מרקו נפרד מפיפינו ומקלאודיה. באניה הוא פוגש את מרין המלח.

10.10 סוף טוב. סיפור אהבה קומי בין שכנים. ניק (ג'ון שניידר), סופר מתחיל, מבזבז מרצו בניסיונות שווא להשיב אליו את חברתו לשעבר, ורוניקה. ליסה (קתרין היקס), זמרת ומלחינה בראשית דרכה, מתקשה להינתק מבעלה חם־המזג, גים. ליסה וניק מנסים להתגבר על אהבתם הנכזבת. בימאי: נואל בלק. 1982. 96 דקות. בטלוויזיה החינוכית.

11.45 קשר משפחתי. אהוד יונתן משוחח עם בני משפחת ברעוזיא על חילוקי דעות ביניהם בנושאים הקשורים לחינוך ילדיהם בת משבע ותצי.

18.00 אתמול בשבעה ומשהו.

18.30 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

17.45 אחותי. בהשראת הרומן של הסופר המצרי הנודע איחסאן עבד אל־קודס. הגיבור מתאהב במוכרת־פרחים עניה. הוא גר איתה, אבל מסרב לשאתה, בשל קשריה עם גברים אחרים בעבר. גבר ואשה, מצרים של שנות ה־80, בין המסורת לבין השפעות מערביות. נגלה פתחי, מחמוד יאסין ומדיחה כאמל. בימאי: ברקאת. 1984. 97 דקות.

19.20 על המריקע (ערבית).

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 שבת שלום. הערב: ...

20.15 יומן.

21.15 המיגדל הלוהט. שובר קופות של וורנר. הפקת־ענק בתקציבי־ענק של אירווין אלן. בעת חנוכת גורד־שחקים בסן־פרנסיסקו פורצת אש בבניין ומאיימת להגיע לקומה ה־133, שבה חוגגים כל המי־ומי. פול ניומן, ויליאם הולדן, פיי דאנוויי, סטיב מקווין, ג'ניפר ג'ונס, פרד אסטר, ריצ'ארד צ'מברליין ועוד. בימאי: ג'ון גילרמין. 1974. 165 דקות (ראה גם „קופסה כחולה").

19.00 קונצרט טיילת. הסימפונית של קלן מנגנת, בשני המשכים, מיצירות פרנץ ליסט ובלה ברטוק. בחלק א': פנטסיה הונגרית לפסנתר ולתזמורת של ליסט. חלק שני – ביום ה' הבא. מנצח: הוברט סאונדט. 30 דקות. ערוץ 2.

שבת 15.8.87

הוא קונה עדר גנוע ומסכן את עדריו של ג'ון קנוג. כדי להציל את עדריו הורג ג'ון קנוג את עדרו של השכן. (ערבית).

16.30 קיצור החדשות (ערבית).

16.52 פעימות לב. רומן של פרנסואה סאגן, בגירסה טלוויזיונית צרפתית. גיבורת הסרט (קתרין דנב) נוטשת את אהובה המבוגר ועוברת לגור עם מאהבה הצעיר ממנה. בימאי: אלן קאבלייה. 98 דקות.

18.30 שבוע מלווזיה. התוכנית הנוקרת מגוון אירועים מהעולם (ערבית).

19.00 אורח באולפן. לילית נגר מארחת בתוכניתה את סוהל חנין, מרכז מדריכי התנועות נוער במזרח ירושלים, המספר על ילדותו ועל הבעיות הכרוכות בעבודתו בשטח (ערבית).

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 ...

23.10 ימי המיוזיק־הול שחלפו. פרק ראשון בסידרה דרמאטית חדשה, של חברת „גרנדה" הבריטית. שיחזור ימי המיוזיק־הולס, מחזות מוסיקאליים שבידרו מליוני אנגלים לפני המילחמה העולמית הראשונה. מבט נוסטאלגי חמוץ־מתוק, בזווית אישית מאוד, של הסופר הבריטי ג'.ב. פריסטלי. הסידרה צולמה באולמות המקוריים של התקופה הוויקטוריאנית והאדוארדית. בפרק הראשון: קוסם בלהקה נודדת (ג'ון קסטל) מציל את דודו הצעיר (קולין פירט) בן ה־20 משיעמום העיירה הצפונית באנגליה. ריצ'ארד, גיבור הסידרה, הופך שוליה במחזמר בצפון אנגליה ונשבה בקסמי הבוהמה.

ראשון 16.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

09.05 שעת בוקר.

09.15 מחפרי בתמרו לאן נעלמה המכשפה?

09.40 חלב: הבוקר מאיר על רוזריו. (פרק 39). מרקו אינו הנוסע היחיד על האניה הקטנה אנדריאה דוריה, מלבדו נמצאים רב החובל וטריז, שניהם ילידי גנואה.

10.05 מחשמים. (פרק 6). בילי ומר ויסקר יוצאים לסוף שבוע לווילה של בילי. הם מגלים שטישה התארח בביתם, ומזעיקים את המשטרה. מתברר שאשה מעורערת ושני ילדיה מצאו מקלט בביתו.

10.30 צבע בנחל (פרק ז'). הכומר של הגיע לעיירה ורוצה לערוך טקס הטבלה לילדים. סנאי פוחד מההטבלה ובורח.

10.45 מגע 3,2,1: אור צבע. מדוע משנים העלים את צבעם בסתיו? מה תפקיד הצבע הירוק בעלה? קאתי מוצאת את התשובות לשאלות אלה.

11.25 מימיטיפי (חלק א'). הסרט עוסק במוסיקת־בלוז.

14.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

14.05 חיים שבו: השתנה הקים. תוכנית לראשים (פרק 6). על התפתחות המפעלים והתעשיה באנגליה במאה ה־18, ...

22.40 סוף ציטוט. הקולנוע כתופעה פוליטית־חברתית. תוכנית ראשונה. „הגיבור האמריקני האחרון". נגד הממסד, לטובת אמריקה. קטעים מ„רמבו", „מחוץ הדלתא", „מישאלת מוות" ו„חכומתנות חירוקות". משתתפים: הבימאי ומבקר הקולנוע נסים דיין וההיסטוריון ד"ר ארנון גולדפלד. עורך ומפיק: שאול שיר־ירון. מנחה: ירון לונדון. 50 דקות.

קופסה כחולה

עדנה אדטו

„המגדל הלוהט". מי יחלץ את החוגגים מן הדמסת?

אסון כבידור

הערב בטלוויזיה: „המיגדל הלוהט". שתי חברות התאחדו וגרפו יחד את הרווחים. שחקני צמרת. פעלולים. אש בגורד־שחקים. איזו פאניקה נחמדה. ומי יציל?

הסרט „המיגדל הלוהט", שיוקרן הערב בטלוויזיה, משתייך לגל סרטי הקטסטרופות, ששיגשג בהוליווד באמצע שנות ה־70. כל אולפן שכיבד את עצמו טרח לייצר סרט־אסונות. הסרטים הללו זכו להצלחה עצומה וגרפו כספים רבים.

הם הציגו קבוצת אנשים שנקלעה למשבר ומנסה, בהיסטריה, להיחלץ ממנו. אנשים, שקטסטרופה נוראה מאיימת על חייהם, כים, באוויר וכיבשה. מטוסים על סף התרסקות („נמל־תעופה" ודומיו), אוניות־פאר שעומדות לטבוע („הרפתקאה בפוסידון"), רעידות־אדמה שמחריבות ערים שלמות („רעידת־אדמה"), חיות טורפות מיפלצתיות („מלתעות"), נמלים ענקיות קטלניות, דבורים עוקצניות.

הסרטים ביטאו חרדה מפני שואה (בעיקר גרעינית), הרס, חורבן ואסון. תחושה, שסוף העולם מתקרב. ביטוי לתקופות משבר (פוליטית – אחרי ווטרגייט ווייטנאם, חברתית וכלכלית). הם איפשרו לצופים לפרוק פחדים, לברוח מהמציאות הקשה שלהם לעבר מציאות נוראה יותר.

גל זה אופיין גם בגודש פעלולים מרהיבים ומתחכמים. פירוטכניקה, שקסמה לקהל. מאפיין נוסף: שפע שחקני צמרת הופיעו בכל סרט, וסייעו במשיכת הקהל לאולמות. סרטי האסונות איפשרו לכוכבי־עבר מודקים, שלא נמצאה להם תעסוקה, לחזור לפעילות.

חברת „פוקס המאה ה־20", שהרוויחה סכומים עצומים מ„הרפתקאה בפוסידון", החליטה לחזור במהירות על ההצלחה, בעזרת אותה נוסחה: „המיגדל הלוהט". ההכנות להפקה נעשו תחת מעטה סודיות. ואז נודע לקברניטי החברה, כי חברת „האחים וורנר" מתכננת הפקה דומה. בצעד חסר־תקדים החליטו שתי החברות לשתף פעולה, לאחד כוחות וכספים ולייצר סרט גדול־ממדים, שמתבסס על שני רבי־מכר. את הרווחים חילקו ביניהן.

הסיפור מתרחש במסיבה לחנוכת גורד־שחקים בסן־פרנסיסקו. אש פורצת בבניין ומתפשטת במהירות. החוגגים מנסים להיחלץ מהתופת. סוללת הכוכבים: פול ניומן, ויליאם הולדן, פיי דאנוויי, סטיב מקווין וכוכבי העבר ג'ניפר ג'ונס ופרד אסטר. בביום ג'ון גילרמין (מי שביים את הגירסה השניה של „קינג קונג").

■ אמיר קמינר

ערוץ 2 יקרין ישירות מהכנסת

את השאילתות ● השר גד יעקובי: „הציבור מתרשם שהכנסת זירת גלדיאטורים. טוב שיצפה בסיפור האמיתי"

שר התקשורת, גד יעקובי, הממונה על שידורי הניסיון של ערוץ 2, ביקש את מנכ"ל רשות השידור לשעבר, יצחק לבני, להצטרף לוועדה המשותפת של הרשות והערוץ, המרכיבה בו את לוח המישדרים. לבני שוקל את ההצעה בחיוב.

יעקובי, על ערוץ 2: „לא אני החלטתי על פתיחת שידורי הניסיון. היתה הנחה, שהתבדתה, שתהליך החקיקה יהיה קצר. הוועדה הפרלמנטרית נתקלת בקשיים. לדעתי, בגלל התחממות האווירה הפוליטית. ההכרעה הועברה לדרג המדיני. יש מחלוקת בין המערך לליכוד. נפגשתי השבוע עם ראש הממשלה והבעתי בפניו התנגדותי הנחרצת לדרישת הליכוד, שראש מועצת המנהלים של הערוץ השני יהיה איש ליכוד. זוהי גישה פסולה מעיקרה.

„אם החוק יתקדם בחודשים הקרובים, נמנה מנהל פרוייקט־הקמה לערוץ. אם לא תהיה חקיקה, אני יכול לסגור את שידורי הניסיון או להעשיר ולגוון אותם. אני נוטה להמשיך בשידורי הניסיון. סגירה כרגע היא נסיגה.

„בשלהי אוקטובר, נתחיל להקרין, בשידור ישיר מהכנסת, ביום ד' בין 4 ל־5, את השאילתות הישירות. יו"ר הכנסת, שלמה הלל, הסכים להעביר, לצורך זה, את השאילתות לשעות אחה"צ. אם יצליח, נרחיב השידורים מהכנסת. הם נחוצים מאוד. הטלוויזיה לוקחת נושאים סנסציוניים חריגים ומבליטה אותם. הציבור מתרשם, שהכנסת היא זירת גלדיאטורים, המתנהגת בגסות־רוח. לדעתי, תדמית הכנסת גרועה יותר ממה שמגיע לה. טוב שהציבור יצפה בסיפור האמיתי: בכל שתדמית הכנסת שוקעת, יש סכנה גדולה יותר של ביזוי הדמוקרטיה בישראל".

טלוויזיית המזה"ת: אלה סרטי השבוע

מומלץ: אליס אדאמס.

■ יום ו', 15.00: „קליאופטרה" (Cleopatra). 1934. זו אינה הגירסה עם אליזבת טיילור וריצ'ארד ברטון. מדובר בהפקה ראוותנית של ססיל ב. דה־מיל. אחרי מותו של יוליוס קיסר, מפנה קליאופטרה מלכת מצרים את תשומת ליבה וקסמיה לעברו של מארק אנטוני. מככבים קלודט קולברט והנרי ווילקוקסון. מומלץ לחובבי קאמפ. 101 דקות.

■ מוצ"ש, 21.00: „מלך הרמאים" (The Great Imposter). 1961. מעלליו של רמאי, שהתחזה לפרופסור, למנתח, לסוהר, לימאי, ועוד. ביים רוברט מוליגן. בתפקיד הראשי טוני קרטיס. לצידו, ריימונד מאסי וקרל מלדן. 112 דקות.

■ יום א', 21.00: „מיסטי" (Play Misty for Me). 1971. סרט־הביכורים של קלינט איסטווד כבימאי. מעריצה מטורפת מתפרצת לחייו השלווים והטרובעים של מגיש תקליטים אמריקני (איסטווד). 102 דקות.

■ יום ב', 15.00: „הנער בעל תשיער הירוק" (The Boy with Green Hair). 1948. צבע שערו של ילד משתנה לירוק, כשנודע לו על מות הוריו בהפצצה. יתומי מלחמה משכנעים אותו להפוך לסמל והוא יוצא למיצעד מחאה נגד זוועות המלחמה. סרטו הראשון של הבימאי ג'וזף לוסי. עם דין סטוקוול, פאט או'בריין ורוברט ריאן. 82 דקות.

■ יום ב', 21.00: „לילי היקרה" (Darling Lili). 1970. טייס אמריקני (רוק הדסון) מתאהב במרגלת גרמניה (ג'ולי אנדריוס), במילחמת העולם הראשונה. ביים בלייק אדווארדס („ויקטור ויקטוריה"). 136 דקות.

■ יום ג', 15.00: „אליס אדאמס" (Alice Adams). 1935. נערה פיקחית, נמרצת, בודדה ועניה מחפשת את האהבה והעושר, בעיירה קטנה בארה"ב. הבימאי ג'ורג' סטיבנס עיבד את הספר, עטור פרס פוליצר של של בות' טארקינגטון („האמברסונים המופלאים"). מככבים קתרין הפבורן ופרד מקמורי. כדאי לראות. 99 דקות.

■ יום ד', 15.00: „אן מגרין גייבלס" (Anne of Green Gables). 1934. בעיותיה של יתומה, שעוברת לגור בבית דודתה שבכפר. ביים ג'ורג' ניקולס. מככבת אן שירלי. 79 דקות.

■ יום ה', 15.00: „האדם האבוד" (The Lost Man). 1969. חייל שחור חוזר למציאות האזרחית הגזענית והמדכאת. לאחר שביצע שוד, עליו לברוח, ולהסתתר מפני המשטרה. ביים רוברט אלן ארתור. מככב סידני פואטייה. 113 דקות.

■ יום ה', 21.00: „בעקבות חתול הפרא" (Track of the Cat). 1954. אריה הרים מחסל את העדר של משפחת חוואים בצפון קליפורניה, בחורף מושלג, בשנות ה־80 של המאה ה־19. החוואים יוצאים ללכוד את הטורף. ביים ווילאם וולמן. מככב רוברט מיצ'אם. 102 דקות.

■ אמיר קמינר

אוהב לא אוהב

אילנה אלמגור: אוהבת את „פרקליטי אל.איי.", סידרת־מתח מצויינת. שחקנים טובים, בימוי מעולה, אנשים יפים. יוצא מן הכלל. לא אוהבת את תוכניות הדת. הן עשויות גרוע. אני לא מסוגלת לצפות בהן, יוצאים מן הכלל אברהם בורג ואלקר שטרום ב„שבת שלום".

חיים ... : אוהב את „מבט ספורט". משתדל לא להפסיד אף תוכנית. גם כשאני יוצא לבלות במוצ"ש, אני מתכנן להיות במקום בו אוכל לצפות בתוכנית. היא מעניינת אותי לא רק בגלל כדורגל ... אלא גם בשל עיסוקה במישחקי כדורסל, פוטבול וטניס באמריקה. בדרך כלל אני לא מצליח לצפות ב„מבט ספורט" ... בשל עיסוקי, אבל הבנים של מקליטים עבורי את התוכנית ... לא אוהב את „הישרדות". ראיתי ... את התוכנית התיעודית. זה הוכיח לי, שיצורים מוכיסטים הגיעו לעריכת תוכניות בטלוויזיה. יש גבול ליכולת הספיגה של האנשים. יש דברים שאפשר לקרוא בספר, אבל לא לראות בסרט.

... : אוהבת את „זה הזמן". ... מעולה בעיני. אני אוהבת ... מאבקים ורעיונות. ב„זה הזמן" יש, לדעתי, שילוב כל האלמנטים הללו. בדרך כלל ... בתוכנית. אנשים עם עולם ... לא אוהבת את רבקה מיכאלי ב„סיבה למסיבה", התוכנית חסרת טעם ... מיכאלי טובה, לדעתי, כשחקנית ... לא כמנחה.

שני 17.8.87

10.30 המורים הקולפי. (פרק 2). מר פראלאו, מנהל בית־הספר, מבקש מהמורים לקבל את פני הפסיכולוג, שיערוך מבחני אינטליגנציה לתלמידים. רוב המורים מתנגדים בטענה שזה יעורר את החטובים ויורפה את ידיהם של החלשים. מר פוגדול נכנע ללחצו של המנהל ומחליט לערוך בכיתתו את המבחנים, והתוצאות... מפתיעות.

11.25 הבאלט הלאומי ההולנדי. בקטעים על־פי מוסיקה של פרוקופייב, סאטי ודביוסי. כוריאוגרפיה: הנס ואן־מאנן. קטעי מחול וראיונות. 35 דקות. חינוכית.

14.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

20.02 אלגרו. חידות מוסיקאליות עם הסימפונית חיפה, בניצוח יצחק שטיינר. עם יוסי ידין, שמואל כץ, שלישיית הרמוניקה, הסולניות אראלה בק (חצוצרה) וטריסי מק־גינס (בסון). מנחה ומפיק: יצחק שמשוני. 58 דקות.

שלישי 18.8.87

11.15 קשר משפחתי. ורדית אברמסון משוחחת עם משפחת אסולין.

13.00 אתמול בשבעה ומשהו.

14.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות, קול ישראל.

14.05 ספר הג'ונגל. עיבוד קולנועי לספרו של קיפלינג. נאטו, נער־זאב, אבד בג'ונגל בהיותו תינוק ואומץ ע"י משפחת זאבים. נמצא לאחר כמה שנים ומתקשה להסתגל לעולם בני־האדם. בתפקיד נאטו, השחקן ההודי סאבו. בימאי: זולטן קורדה. 1942. 110 דקות. חינוכית.

15.55 מלטקסט: ... מאותיים שניות למרכז והסברה.

16.00 פרפר נחמד. להסתדר יחד.

16.25 ... (פרק 35).

17.00 ... מנחה אילנה רייץ.

20.30 מלבוש... לעוללות.

21.00 מבט לחדשות.

21.30 השעשועי שירות.

21.40 מבט שני: „מולדת גרמנית". סרט תיעודי של הטלוויזיה של צפון־גרמניה. חיפוש זהות גרמנית, 40 שנה אחרי הנאצים. בתום הסרט דיון באולפן, בהשתתפות פרופ' צימרמן מהחוג להיסטוריה באוני' העברית. מפיק ומנחה: מיכאל קרפין. 50 דקות.

רביעי 19.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

09.05 שעת בוקר.

18.30 קיצור החדשות (ערבית).

19.00 ...

19.30 חדשות (ערבית).

21.00 מבט לחדשות.

21.30 השעשועי שירות.

22.05 פרי מייסון חוזר. ריימונד בר בתפקיד פרי מייסון, הפרקליט הממולח של ארל סטנלי גארדנר, סופר הבלשים האמריקני, צולם אשתקד. בפרק ראשון: מזכירת מייסון, דלה סטריט (ברברה הייל), נאשמת ברצח מעבידה המולטי־מיליונר. בימאי: רון סאטלוף. 95 דקות.

20.00 מחול 2. ארבע יצירות חשובות של אלווין איילי: „יצירות לילה", „בכי", „נסיקת העפרוני" ו„התגלויות". בימאי: טום קוניל. 90 דקות. ערוץ 2.

חמישי
20.8.87

שישי
21.8.87

10.10 האיש בעל מסכת הברזל. עיבוד קולנועי לאלכסנדר דיומא. פיליפ, אחיו התאום של המלך הצרפתי לואי ה־14, הנחשב למת, חובש לראשו מסכת־ברזל. הוא זומם לתפוס את מקום אחיו המושחת, המבזבז את כספי העם. ריצ'ארד צ'מברליין כלואי ה־14. בימאי: מייק ניאל. 100 דקות. טלוויזיה חינוכית.

22.00 הישרדות. פרק חמישי. מדוע הלכו שש המיליונים בהכנעה להשמדה? מה מקור כוחם של אלה ששרדו במחנות־ההכפייה של הנאצים. עדויות. ביים, כתב וצילם: ניק דוני. 40 דקות.

22.05 המישחק המכור. כוכב פוטבול (ברט ריינולדס), שנשפט לתקופת מאסר ממושכת בגין עבירת־תנועה חמורה, מסרב לאמן את קבוצת הכדורגל של הסוהרים ונקלע לעימות אלים עם הסוהר הראשי (אדי אלברט). אלים במיוחד. לא לילדים. עוד משתתפים: מייקל קונרד והארי קיסר. לפי: הרומן של אלברט רודי. בימאי: רוברט אולדריץ'. 1974. 121 דקות.

19.00 העטלף. האופרה של יוהן שטראוס, בביצוע בית האופרה המלכותי בלונדון. מנצח: פלסידו דומינגו. זמרים: קירי טה קאנווה, הרמן פריי, בנג'מין לוקסון והילדגרד הייכל. בתפקיד־אורח: שארל אזנבור והרקדנים ווין איגלינג ומריל פארק. בימאי: המפרי ברטון. בי.בי.סי. 180 דקות. ערוץ 2.

19.00 קונצרט טיילת. קונצרט של שומן לצלו. מיכאל מאייסקי, בליווי התזמורת הסימפונית של קלן. מנצח: הנס ורנר הנצ'. 60 ד'. ערוץ 2.

קופסה כחולה

חשופים בצריח התקשורת

יש מועדון מיוחסים סגור של מסוקרי טלוויזיה. יש מאפיה שמאלנית. למי זורקים עצם. למי אין סיכוי ● קטעים מספר חדש של ח"כ שבח וייס: „הפוליטיקה כדאוויך"

מה הם כללי המישחק ביחסים שבין פוליטיקאים לעיתונאים? האם קבוצת חברי הכנסת, שמקבלת חשיפה קבועה בטלוויזיה, היא מועדון סגור? מי נמנה על חברי מועדון זה? האם זהו מועדון על טהרת האשכנזים? למי „זורקים עצם" פה ושם? האם קיימת „מאפיה שמאלנית" בטלוויזיה? למה חשוב להופיע ב„מבט ספורט", ב„ממגי" וב„סיבה למסיבה"? האם שירותי פירסום ויחסי־ציבור עוזרים לח"כים להופיע בטלוויזיה? על שאלות אלה ואחרות מנסה להשיב ח"כ פרופ' שבח וייס, בפרק „הפוליטיקה כדאוויך", שיתפרסם בקרוב בספרו „הכנסת – תמונה קבוצתית" (שם ומני).

צילום מצב, בזווית אישית מאוד, של ח"כ וייס: „לקהילה הפוליטית הצטרפו בדור האחרון אנשי ציבור, שהחלו דרכם כעיתונאים מיקצועיים או כמי שעסקו בעיתונות כתובה ואלקטרונית כעיסוק חשוב נוסף. הבולטים שביניהם: יוסי שריד, שולמית אלוני ובמידה מסויימת אמנון רובינשטיין ואריאל ויינשטיין. הם שינו באופן מוחלט את כללי המישחק בתחום היחסים שבין הפוליטיקאים והעיתונאים. הגדיל לעשות יוסי שריד – מקור השראה, חיקוי ולא פעם מקור קינאה לשאר עמיתיו.

„מתפתח סולם עדיפויות, בהתאם לסטורה שיכול לספק העיתונאי.

הטלוויזיה חשובה מהרדיו. הרדיו חשוב מעיתון. עיתון נפוץ חשוב מעיתון שתפוצתו קטנה. יש גם היררכיות בתוך המעגלים עצמם. עורך יומן הבוקר של קול ישראל או של גל"צ (בוקר טוב ישראל) חשוב מעורך הצהריים, ועורך הצהריים עולה בחשיבותו על עורך יומן הערב. בראש כל אלה עומדים עורך „מבט" וכתביו הפרלמנטריים, עורך „ערב חדש" ועורך „מוקד". פוליטיקאים מופיעים גם ב„מבט שני", ב„סוף ציטוט, ב„זה הזמן" וב„מסך אישי". חשוב להגיע ל„מבט ספורט", ל„ממגי" ול„סיבה למסיבה". פוליטיקאי זריז יגלה נטייה חזקה להתעניינות בספורט, בקולנוע ובמוסיקה, ואם יתבקש – ישיר וגם ירקוד.

„רוב העיתונאים המוכשרים ברדיו ובטלוויזיה הם בעלי רקע שמאלי ראדיקאלי. באמצעות מלאכה מיקצועית מוחקצעת הם מפיצים דעות פוליטיות ומטייעים מאור לעמיתים לדיעה. עניין זה צריך הבהרה, כי הרי פועמת בליבם של העיתונאים גם נטייה מיקצועית חזקה. לכן, יעשו מאמץ לאזן את נטיות הלב ע"י חשיפת הצד שכנגד. על כל הופעה של שריד, אלוני, וירשובסקי, צוקר, רימון, צבן, גרנות, רן כהן, גרוסמן או גמיר, יפצו אותנו בהופעה של גאולה כהן, רפול, שילנסקי, מיכאל איתן, שאקי או בני שליטא. התקשורת היא של הקצוות. אם בחשיפה חפצת, חבוד נא לקיצוניים, או לפחות תן איזו הופעה קיצונית.

„מצב עניינים כזה, לאורך זמן, עלול לשנות את המיבנה הפוליטי של ישראל ולהגביר את הקטביות המרסקת. לפי שעה, דוחפת אקלוגיה זו את הפוליטיקאי הישראלי המצוי, המבקש לשמור על הקאריירה הפוליטית שלו ולקדמה, להתנהגות שכל־כולה מנותבת בצל הרצוי לתקשורת.

„ספק אם עצותי יועילו. קבוצת החשופים בצריח התקשורת היא בבחינת מועדון סגור, לחברים בלבד. פה ושם מצטרף מישהו למועדון אקסלוסיבי זה, אם מפאת צורכי איזון, אם לשם מיצוות עיתונאים מלומדה, אם מפאת אינטרס. לעיתונאים אין פחד, אך יש חשבון. מועדון סגור זה התקיים בעבר על טהרת האשכנזים, בני הוותיקים, ממישפחת צברינו. מפאת אופנת האינטגרציה, חדרו אליו כמה פוליטיקאים מבני עדות־המיזרח. מאיד שטרית הוא אחד הלהיטים ומשמש מקור לחיקוי ולקינאה של אחיו בני־דורו. מי שמצליח לחדור למועדון הסגור נתנה ממלוא חופני החשיפה. לאחרים, זורקים עצם פה, עצם שם. ספק אם מישרדי הפירסום מסוגלים להחדיר את לקוחותיהם למועדון זה. לכן, מי שמחזיק במישרה המעניקה לו שירותי פירסום ויחסי־ציבור, מה טובו אוהליו, אך מי שנזקק למימון עצמי, מוטב שיוותר על שירותים אלה".

אנטנה

עמנואל בר־קדמא

צ'ולנט עייף

בליל שבת, אחרי כסיסת ציפורניים, פעל הערוץ הציוני. כולם התאפקו ולא גיהלו, למען השינוי, שום מילחמה צורקת על גבו של משלם האגרה. היו תמונות על המירקע, אבל לא ברור אם היתה טלוויזיה. כבר גם לא מפתיע לראות על מה מתנהלות כל המילחמות האלה. על „ארץ טרופית משגעת", לדוגמה. רק בגוויית־תקשורת המביא את בשורת הדרה לגדרה יכולה תוכנית כזאת להיות קאוס־בלי, עילת־לרתמה עד לגבול של ביבוי מאורות. זה כיבוי מאורות השכל והטעם הטוב.

25 דקות של צ'ולנט, שורקו אליו את מתי כספי, ישבנים שחומים מריו, הרבה צבע וסמכה. מה שמוכיח שוב, שלא רק הפרודוקטים עושים את המאכל. הטלוויזיה קנתה מופע רץ. על פניו, לא כל־כך רע. משהו קרה בדרך לטלוויזיה: התעייף. יותר רע מרע, משעמם. מריף ריח רשלנות בלגניסטית. מי שהיה לו לאן, לחץ על השלט. אסור לטפח ציפיות.

הטלוויזיה הישראלית עדיין לא מצאה את הפיתרון לגל הקל. לעשות סאטירה הם לא רוצים; לעשות בידור טוב הם לא יכולים. למה שלא יקנו מהלימודית את היוצרים של „זהו זה", אם הם לא יכולים להפיק משהו מבריק משל עצמם. מי שאין לו סטארים, קונה אותם.

מוטי קירשנבאום פגש את שלמה בידאני, הרבה מתחת לקרהטוני. רפורטאז'ה מעולם אחר. אפקטיבי, בלי להתפרץ לפרטיות. הוכחה שאפשר לעשות סקופ בלי לרמוס את כבוד האדם. ועוד הוכחה: עיתונות טובה היא לא הנגאטיב של הומאניזם.

קירשנבאום, מהאבות המייסדים של הטלוויזיה הישראלית, רועה בשדות אחרים. אל הערוץ הציבורי הוא מגיע לעיתים רחוקות. מדוע? מדוע הטלוויזיה הישראלית אינה מחזיקה איש כמו קירשנבאום בכוח בכנף־בגדיו. כמה קירשנבאומים, והכל ניראה אחרת.

אבל, מי שיש לו מונופול לא שם זין.

אלכסיס דומה לקריסטל, פאלון לג'ף, ג'ף לאדם, אדם לקירבי. בלייק משתגע. סטיב נחנק מתחת לגבס. מה בעניין קצת פסק־זמן לשלשת?!

■ עמנואל בר־קדמא

המגמה: להפוך את הטלוויזיה החינוכית לחברה ציבורית

...תוכל להשתלב ביתר קלות בערוץ 2, בטלוויזיה בכבלים ובשידורי הלוויין

...מקצועית של מישרד האוצר, ...החינוך, הנהלת החברות ...הלוויה והטלוויזיה החינוכית תתרוץ ...את גורל הטלוויזיה החינוכית. ...הוועדה שוקלת בחיוב את ...של צ לחברה ציבורית עצמאית.

...כהן, דובר מישרד החינוך: ...להעמיד את הטלוויזיה ...על הרגליים. אנחנו מעוניינים ...אותה לחברה ציבורית עצמאית, ...כלכלי סגור. אם נחליט על כך, ...הטלוויזיה החינוכית לדאוג למימון התקציבי שלה בעצמה. הפיכתה לחברה ציבורית תוריד לנו מהתקן של מישרד החינוך כ־190 מישרות. מישרד־האוצר רואה בכך קיצוץ תקציבי. אם השינוי יתבצע, תוכל הטלוויזיה החינוכית להשתלב ביתר קלות בערוץ השני, בטלוויזיה בכבלים ובשידורי הלוויין. אנחנו שוקלים גם שינויים בחוק רשות־השידור, שיעגנו את מעמדה החדש של הטלוויזיה החינוכית".

יוהנה פרנר, מנהלת מחלקת התוכניות בחינוכית: „הגענו למיצוי מוחלט של היכולת שלנו, בנתונים הקיימים. אנחנו חייבים לעזוב את הסטטוס הממשלתי ולהפוך לרשות ציבורית. הטלוויזיה החינוכית מתמודדת היום עם שעות־שידור מגוחכות, תקציבים קטנים, מיכשור ישן ודפוסי עבודה של מישרד ממשלתי. אם לא נהפוך לחברה ציבורית, שתקבל גם זיכיון בערוץ השני, נישאר תלויים בתקציב ממשלתי מקוצץ. אנחנו מאמינים בכישרון ובתחרות. אנחנו חושבים, שנעלה את הרמה בערוץ השני. היום, אנחנו על פרשת דרכים. אם לא יחול שינוי – נגווע.

...ה מתבשל

...מים כתשדיר־שירות ...אהבת מולדת ● ...חנוך באנגליה במאה ...● פרקים חדשים ...„המיסעדה הגדולה" ...מורים נגד תלמידים

...ארץ־ישראל. „סביל באמצע, שביל ...הקורה הזה של הטלוויזיה החינוכית ...כ"ט בספטמבר. בתוכנית, ...קריוסה, ישולבו הפעם קטעי ...עם נגרים מהשורה הראשונה ...יצלמו באתרי הטיולים, כשהם ...אהבה וארץ־ישראל. ...ישודרו לסירוגין עם פינת ...זה. בתוכנית הראשונה יוקרן ...עם יהודה כהן, שישיר את ...האחרת", על רקע הכותל ...מעל־יהודה, גבעת ...וחומות העיר העתיקה. ...הקלט חיים משה בנחל ...יהודה, כשהוא שר את ...לשלישית הוקלטה דורית ...בנביאים, כשרה „ככה טוב". ...גלי עטרי בהרודיון, עם ...„אחת". בחמישית – אילנית, ...בלב השומרון, עם „אולי עוד...

...מצולם בימים אלה. הגירסה הישראלית מבוססת על תוכנית טלוויזיה לילדים של הבי.בי.סי., שבה מתמודדים מורים מול תלמידים בנושאים שונים.

★ תסמכבה 87'? „חבורת המדע", סידרה דרמאטית של מחלקת הילדים, מצולמת בימים אלה. בימאי: אלי ריכנבאך.

★ הים האכזר: בני עורי (כלבוטק) מביים סרט, המציין 20 שנה לטביעת המשחתת אח"י אילת.

★ יהדות בבל: סלים פתאל מפיק ומביים סידרה בת שני פרקים על יהדות עיראק.

★ יום השואה: לינה צ'פלין מביימת סרט על המיפגש הקשה של ניצולי השואה עם הארץ. מפיקה: דפנה קפלנסקי.

★ פנים לייצור: דוד מיכאליס מביים סידרה בת שני פרקים, המציינים מאה שנה לתעשיה בישראל.

★ על נהרות תבל: שני סרטים חדשים בסידרה. יהדות ארגנטינה, וסיפורם של הנושרים מבריה"מ המתגוררים בניו־יורק. הסידרה מופקת בשיתוף המחלקה להסברה של ההסתדרות הציונית.

★ אין אישור: הטלוויזיה ממתינה לאישורו של חיים בר־לב, שר המישטרה, לצילום סרט תיעודי על כלא־הנשים נווה־תרצה. בימאית: לינה צ'פלין.

★ נשים באש: גדעון דרורי, מנהל המחלקה התיעודית בטלוויזיה, בודק אפשרות להפיק סידרת סרטים שתעסוק בנשים שהשפיעו על ההיסטוריה של א"י. הסידרה תתמקד בדמויותיהן של גולדה מאיר, שרה אהרונסון, אלזה לסקר־שילר והנרייטה סאלד.

★ הוא היה גיבור: הטלוויזיה בודקת אפשרות לצלם סרט תיעודי על עוזי יאיר ז"ל, מי שהיה מפקד חטיבת הצנחנים בחווה הסינית במילחמת יום־כיפור.

★ התחלות חדשות: תוכנית תיעודית מיוחדת, שתשודר בראש־השנה, תעסוק בהתחלות חדשות ובתפניות שהתחוללו בחיי אנשים במדינה בשנה האחרונה. מפיקה: דפנה קפלנסקי.

★ חשבון נפש: גדעון דרורי, מנהל המחלקה התיעודית, מפיק ומביים סרט המנסה לשקף את מצב־הרוח הלאומי בישראל ערב מילחמת יום־הכיפורים.

★ הפלא ופלא: הטלוויזיה תשדר בחנוכה תוכנית מיוחדת, שתעסוק במעשי נסים בעידן הטכנולוגיה. מפיקים: דליה הורוביץ ויריץ קימור.

★ איזון חוזר: תוכנית אולפן מיוחדת, שתיוחד לדרשיח בין יוצרים בטלוויזיה לבין קהל הצופים, תוקרן בקרוב. התוכנית מבוססת על „נקודת מבט", תוכנית אולפן פופולארית של הבי.בי.סי. באנגליה. בתוכנית יגיבו הצופים על השידורים ויאפשרו ליוצרים להסביר את עצמם.

הירדנית

המזה"ת

שישי 14.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. באך, ווילדי, הנדל, אלבינוני, סקרלטי: קיימבריג' בסקוס; מוצארט: רביעיית כלי מיתר בסול מג'ור ק. 80 (רביעיית אמדיאוס); לואי שפוהר: שישה שירים לסופרן, קלרנית ופסנתר אופ. 103; קורלי: קונצ'רטו גרוסו ברה מז'ור אופ. 6 מס' 1 (תז. בויד ניל / דארט); לואי שפוהר: שישה שירים לבריטון, כנור ופסנתר אופ. 154 (דיסקאו / סטקונצקי / הוול); הנדל: סוויטה מס' 7 בסול מינור (האוציג).
09.00 קונצרט בוקר.
11.57 פינת השיר. משירי דור אבידן.
12.00 מן הרשות.
13.05 בהאזנה נינוחה. מיצירות קופרין. קופרין: קונצרט מס' 8 בסול מז'ור (ניקולה / ניקולה / הוליגר / שופבאר / ברנדיס / בנקיני / אולסאמר / זקס / זקוטה); מוטט (שני סופראן אורגאן וקונטינואו) (מריה / פאליאן); סויטה מס' 1 לצ'מבלו (פלג); הפרנאס: (הקאמ. של ז'אן פרנסואה פייר); תפילת ערבית (פישר דיסקאו / הלהקה הקאמרית) קונצרט בסול מג'ור לשני בסונים (צוקרמן / גודה); ראבל: קיברז של קופרין (פיל. של ניו יורק / בולז).
15.00 לקראת שבת. טלמן: קונצ'רטו ברה מז'ור לחליל ותזמורת כלי קשת (לינדבלד / חברת המוסיקה הקאמרית מקופנהאגן / ארנסט הנסן); יהודה ווהל: דנרו פתטיקו אופ. 16 לתזמורת כלי קשת (הסימפ. ים רשה"ש / רוברטסון); שוברט: 12 ריקודים גרמניים אופ. 171 לפסנתר (ברנדל).
16.00 לבקשתכם. ביזה: העלמה היפה מפרת סוויטה; ברהמס: הקונצ'רטו הכפול בלה מינור לכינור, צ'לו ותזמורת (פרלמן / רוסטרופוביץ' / תז. הקונצרטחבאו / האיטינק; בטהובן: הסימפוניה התשיעית (הארפר / ווטס / יאנג / מקינטייר / מקה. והסימפ. של לונדון / סטוקובסקי).
18.00 דור הזהב. אמנים בהקלטות היסטוריות: כנרים נשכחים. אלי פרוינד: פנטסיה על ההורה רד הלילה (וייסברוד); פרוקופייב: אינטרמצו (זיידל); אלגר: פרק ג', מתוך הקונצ'רטו לכנור, אופ. 61 (סאמונס / תז. קווינז הול / ווד); ברוך: קונצ'רטו לכנור (בוסטמבו / תז. הקונצרטחבאו / מנגלברג).
19.00 מוסיקה קאמרית. מנדלסון: שלישיה ברה מינור לפסנתר, כנור וצ'לו אופ. 49 (קפלק / אמויאל / לודאורן); ברהמס: חמישיית כלי קשת בפה מז'ור אופ. 88 (רביעיית גוורנרי / צוקרמן).
20.05 מזמרת הארץ. בעריכת אבי חנני.
20.30 קונצרט ליל השבת. סקרלטי: 6 סונטות מאת סקרלטי (הורוביץ); מוצארט: קונצ'רטו לכנור מס' 5 בלה מז'ור ק. 219 (צוקרמן / הקאמרית סנט פול); בטהובן: סימפוניה מס' 2 ברה מז'ור אופ. 26 (האקדמיה למוסיקה עתיקה / הוגווד); דבוז'אק: חמישיית הפסנתר בלה מז'ור אופ. 81 (ויקטור / רביעיית בורודין); ברטוק: ריקודי עם רומניים (הקאמרית אורפיאוס); בריטן: מדריך התזמורת לבני הנעורים — וריאציות ופוגה על נושא מאת פרסל (הפיל. המלכותית של ליברפול / גרובס).
23.00 בריק הבריק ורסיסי רנסנס.

רשת א'

08.05 טעמי המזרח. מצעד פזמונים מזרחי.
10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.
11.05 היום השישי. מגאזין למסורת ופולקלור.
12.05 מעורב ירושלמי. ג'ו עמר.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.00 קבלת שבת. פרשת "עקב".
16.05 נושא במוקד. עם אילנה המרמן: "ספרות אחרת".
17.10 שירי עדות.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 זמר לשבת. בעריכת חיים צור.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 כי טוב הזמר. ניגון הזר.
23.05 להיטים מסולסלים. להיטי הזמר המזרחי.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תוכנית לילדים בחופשה.
09.05 כל צבעי הרשת. מגאזין, עם יוסי גרבר.
12.10 שירים עבריים. בעריכת אברהם זיגמן.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.06 בשמים לשבת. עם יהורם גאון.
16.05 עובר ושב. עם דור מרגלית.
17.05 מאחורי הכותרות. מגזין לרדיו, לטלויזיה ולעיתונות.
18.06 חשבון שלי. עם העיתונאי יוסף לפיד.
19.05 חמור השבועי. לקט, בעריכת יואל רפל.
20.05 חשושנה פורחת. רומנסות, שירים ופיוטים ממורשת יהדות ספרד.
22.05 הבה נצא במחול. ריקודי עם.

23.05 בין שישי לשבת. יצחק לבני משוחח עם פרופ' רחמים מלול, המחלקה למתקדמים [illegible] ... 55 דקות.

00.10 שיר איננו רק מנגינה. שירים עבריים בנושא אחד.

רשת ג'

08.05 להיות שם.
09.05 אגן היסטוריתכן.
11.05 משהו משהו.
13.05 צפיחית בדבש. דן כנר.
15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
19.05 זמר שבת. שירים עבריים.
20.05 צלילי שבת. לאה ליאור.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

גלי צה"ל

09.05 בילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 סנדלים. שעתיים עם דורי בראוב.
14.05 עוד לא שבת. עם שלמה ארצי.

15.05 מופע תאומים של רוקי, תוכנית מיוחדת על [illegible] ... 55 דקות.

16.05 שעתיים עם להקת "הפרשנדרים".
18.05 בראש ציוני. צבי שפירא וד"ר משה ויטמן, מרצה לסוציולוגיה.
19.05 מרחקים קרובים. פנינה בת־צבי: מסעות באטלנטיקה.
20.05 לא על הלוף לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 מרתון אלביס פרסלי: 10 שנים למותו.

שבת 15.8.87

קול המוסיקה

07.09 שחרית לשבת. בוקריני: קונצ'רטו לחליל וכלי קשת; הנדל: קונצ'רטו גרוסו בסי במול מז'ור אופ' 3 מס' 2; שומאן: קטע קונצרטי ל־4 קרנות ותזמורת; מוצארט: קונצ'רטו בסול מז'ור לכנור ותזמורת ק. 216; גריג: פר גינט סוויטה מס' 1; ווהן־וויליאמס: שיר השירים לויולה מקהלה ותזמורת.
09.00 דפי ספנתר. שומאן: קטעי פנטסיה אופ' 12 (ברנדל); שומאן: פנטסיה בדו מג'ור אופ' 17.
10.00 קונצרט השבת. המקלטות התזמורת הסימפונית ים רשה"ש: מרק קופיטמן: קול הזכרונות (כשארי / ברתיני); הומל: קונצ'רטו לחצוצרה ותזמורת (ריינהרט / קוזומי) מוצארט: הפתיחה ד'ון ג'ובאני (רודן); שופן: וריאציות על נושא מתוך דון ג'ובאני לפסנתר ותזמורת אופ' 2 (הקסטר / סלואן); שוסטקוביץ': סימפוניה מס' 5 (שוסטקוביץ').
12.00 אמן הגל. ניקנור זבלטה נבל.
13.05 קונצרט לצהרי שבת. מנדלסון: שמינייה אופ' 20 לכלי קשת (להקת מלוס מלונדון) שומאן: חמישיית פסנתר במי במול מז'ור אופ'. 44 (רובינשטיין / רביעיית גוארנרי); בטהובן: שביעייה אופ' 20 לכלי נשיפה וכלי קשת (להקה הקאמרית של הפיל הווינאית).
15.00 אינטרלודיום. רצף מוסיקלי.
16.00 חליל במים. מחיי קלוד דביסי: קיסמי ביליטיס.
16.40 מאוצר המוסיקה הצרפתית. דביסי: סוויטה ברגמאסק (פרייאור).
17.00 מגרש את האמן הישראלי. גילה ירון, סופראן. באך: שלוש אריות לסופראן, חליל ועוגב (ויינטראוב / מייסקי); באך: חמישה שירי קודש (מייסקי); בטהובן: שישה שירי־עם איריים לסופראן, כנור, צ'לו ופסנתר (שלישיית וידוס).
18.00 רדיו דרמה. שיחות בחלל, מאת: מריה לואיזה קשניץ. משתתפים: אורנה פורת ורפאל קלצ'קין.
19.00 הקונצרט שלי. עם הטייס יצחק שגב.
21.05 אופרה. ביזה: כרמן (נאורנ שולטי).

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 דעת־קל. ת"ד בענייני מדע.
10.05 מילים שמנסות לגעת. סולו כשני קולות, עם יונה ואלכסנדר סנר.
11.05 רדיו־דרמה. זה מסתובב, מאת יוסף מונדי וכבימויו. משתתפים: זכריה טובי, שמואל וולף ותמי ספיבק.
12.05 מישדר תעודה. מורשתו של יצחק שרה: שיחות עם מפקדי הפלמ"ח ומפקדי צה"ל היום במלאת 35 שנה למותו.
14.06 בראש צעיר. פינות, שירים וברכות.
15.05 שבת אחים. הווי ופולקלור: ח"כ אליהו בן־אלישר.
16.05 מושגים. על שורשי הפוליטיקה הישראלית, משתתפים: ד"ר זאב צחור, פרופ' יהודה גוני וד"ר דפנה יזרעאלי.
17.10 סיפורדיו. אייל נאחז בסבך בקרניו, מאת בן־ציון יהושע.
17.40 שירים עבריים.
18.06 מסביב לעולם בשעה קלה.
19.05 אנתולוגיה קטנה לשירה. סונטות בפורטוגזית, משירת אליזבט בראונינג.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 פרקי היום בתנ"ך.
22.10 מלווה מלכה.
23.05 דרכי אדם. עם רחל חלפי.

רשת ב'

09.05 שאלה של טעם. עם חיים קינן.
09.55 עזויה: אלון מספר על נוף הארץ.
10.05 יומן השבוע.
11.05 אולפן קיץ. מנחה: רבקה מיכאלי: עם טוביה צפיר.
13.05 ארון קשבת. עם עדנה פאר.
14.11 הבו זמר. שירים עבריים.
15.05 דף ועוד דף. עם יעל בן־יהודה.
16.05 ארץ חמדה. בעריכת תרצה ארזי.

17.05 תוגה. חדרן לזכרו של זמר האופרה ולאדימיר ויסוצקי, שמת במוסקבה ב־80'. קול אדיר ומחוספס, זעקה מתריסה. אפילו חק.ג.ב סלח לו. עורך ומגיש: בני הנדל. 55 דקות.

18.06 מפיק רדי. עם רלית אודמיאן.
18.30 שירים עבריים.
19.05 הקיל קילוע. בעריכת דן פיינרו.
20.05 כוכב הערב. עם ג'וליאן קלר.
21.05 יומן השבוע.
22.05 בקצה השבוע. עם יעקב אחימאיר.
00.10 חוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 גוונים. שירים עבריים.
10.05 גלים גלים. שירים עבריים.
14.05 כוכבים.
15.05 אתם זוכרים את השירים?
17.05 צליל וצבע.
19.05 זמר שבת. שירים עבריים.
20.05 פזמונימה. מחרוזת פזמונים.
23.05 רדיוטק. פזמונים בשבדקצב.

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 המקום מזגן. מערכונים ושירים עם שירה גרא.
11.05 המצב הנהדר.
12.05 טעם של טעם. מגישה: אורלי יניב.

13.00 שאלות אישיות. יעקב אגמון משוחח עם הסופר יצחק בן־נר, [illegible] ... 60 דקות.

14.05 פסק זמן מוסיקלי.
15.45 841 נוסע צפונה צפונה. רומנדריו, מאת איתמר לוי.
16.05 סינימה שבת. סינימה שבת. בענייני קולנוע.
17.05 ספרים רבותי ספרים. מגזין ספרותי.
18.05 קיץ צרפתי 87. עם רוני תורן.
19.05 משלש. מצעד הפזמונים העבריים.
20.05 מצעד הפזמונים הלועזיים.
21.30 שירים עבריים.
22.05 מסורת מסורת. במוצאי יום מנוחה.
23.05 עושים מדינה. עורך ומגיש: דודו דיין.
00.05 ציפורי לילה מאורה. קובי מידן מארח.

שידורי צה"ל 2

09.05 אולי עוד קיץ. משירי קובי אושרת.
12.05 להיט לתיאובון. להוסיף עכשויים.
14.05 יוסי של שירים. מיטב הזמר העברי.
17.05 באוים מאהבה. שירי אהבה.

ראשון 16.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. פליאל: סימפוניה מס' 6 בפה מג'ור (הקמ. של קלן / מילר בריהלא; מנדלסון: קונצ'רטו מס' 2 ברה מינור לפסנתר ולתזמורת אופ. 40 (תז. רדיו בוואריה / ריטואה); קלרה שומאן: שלישייה בסול מינור לפסנתר כינור וצ'לו (אופ. 17 (שלישיית בוזאר); מורה: מסכות ומחולות (מסק וברגמסק) אופ. 112 (תז. טולוז / פלאסון / גדה / מקהלת אליקס בורכון).
09.00 קונצרט בוקר. פרוקופייב: סימפוניית קונצ'רטו לצ'לו ולתזמורת אופ. 125 (גבארה / הפיל. הצ'כית / בניצוחו של קרל אנצ'רל; רבוז'אק: שלישייה בפה מינור לכינור צ'לו ופסנתר אופ. 65 (שלישיית סוק); שוברט: פנטסיה בפה מינור לפסנתר ב־4 ידיים (קפלק / קופר); דנצי: סונטה כמי במול מז'ור לקרן ולפסנתר אופ. 28 (טאקול / אשכנזי); מוצארט: אריה מתוך האופרה אגרדומרה (טה־קאנאווה / הקמ. הוינאית / פישר); מוצרט: סימפוניה מס' 41 בדו מז'ור יופיטר ק. 551 (תז. דרסדן / דייויס).
11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.
12.00 אמנים באולפן. יאיר קלס, כנור; נריה רייזנברג, פסנתר. בטהובן: סונטה מס' 7 בדו מינור, אופ. 30, מס' 2; פרנק: סונטה בלה מז'ור, אופ. 6.
13.05 בהאזנה נינוחה. יוהאן כריסטיאן באך: סימפוניה מס' 5 אופ. 3 (אקדמית סנט מרטין / מארינר); צימרוזה: קונצרט לאבוב ולכלי קשת בדו מינור (הסימפ. של במברג / מאאג; בוקריני: רביעיית מיתרים בדו מז'ור (רביעיית אסתרהזי); ברהמס: ולסים על שירי אהבה אופ. 52 (מקה. גכינגן / רילינג); ויניבסקי: אגדה אופ. 17 (הסימפ. ירושלים / רודן); גרנג'אני: שעת הילדים לנבל סולו; ביזה: משחקי ילדים סוויטה (תז. שוויץ המערבית / אנסרמה); פולנק: סונטה לקלרינט ופסנתר; מורגנ־טורובה: אל ברה מס' 15 צ'ייקובסקי: 2 קטעים מתוך מפצח האגוזים (הפיל. מניו־יורק ברנשטיין).
15.00 מוסיקה באן ועכשיו. אהרון חרל"פ: הדים מן הילדות סוויטה לתזמורת (הסימפ. ירושלים רשה"ש / ספרברג יהודה והל: רביעייה אפסיונטה אופ. 15 רביעיית המאה ה־20 (בראורה / זיסרמן / בר דרומא / ברקוביץ; ג'ורג' קראם: מראות שירי קינה ומקאליוות לסופרן ולפסנתר מוגבר (רה גטני / קאליס).
16.00 מוסיקה ליום ראשון. הייזן: סלבה רגינה בסול מינור (מקה. הקיבוץ הארצי / זמרי קאמרן / הקאמרית הקיבוצית / ויילקסטו / איתיה).
18.00 דפי ספנתר. באך: קונצ'רטו איטלקי בפה מז'ור; שוברט: פנטסיה בדו מז'ור אופ. 15 פנטסית הנודד (פרחיה); שופן: פולונז פנטסיה אופ. 61 (הורוביץ); פרוקופייב: סונטה מס' 3 בלה מינור (נירדוביץ).
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד רצף מוסיקלי.
20.30 הקונצרט הקאמרי השבועי. קונצרט של הסינפונייטה הישראלית: מנצח: לסלו הלטאי; סולן: אוסקר גיליה. וילה לובוס: 5 פרלודים לגיטרה סולו; גוליאני: קונצרטו לגיטרה; פולנק: סינפונייטה; מורה: פאוואן אופ. 50.
22.30 קונצרט קצר. בעריכת משה ליאור.
23.00 מחזורי יצירות. ק.ס.ע. באך: סונטות ומוסיקה ולות: באך: פרטיטות (שיח).

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.
09.05 פלרייה. שירות. מידע למאזינים.
10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.
11.05 סגנוני בוקר. מגיש: גדעון הגר.
12.05 מעורב ירושלמי. חופני כהן.
14.05 בראש צעיר. מגאזין לילדים ולבני נוער.
15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהריים.
15.30 האוניברסיטה הפתוחה. צרפתית למתקדמים.
16.05 רדיו־קשת. מגזין לנוער.
17.10 שירי עמים. עורכת: רעיה הרניק.
18.05 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
19.10 דף גמרא יומי.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 בגוף ראשון. עם אייל מגר.
23.05 שירים עבריים. בעריכת עודד פנחסי.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
09.05 כוכב הבוקר. עם טוני הקטן.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.05 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 תוצרת הארץ. בבקשתך לשירים עבריים.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.05 מסיבת עיתונאים. מנחה: יצחק גולן.
19.05 היום הזה. בעריכת שלום אורן.
19.35 עם ישראל. עניינים יהודיים בעולם.
20.05 אומר בשבחין. פיוטים ופרקי חזנות ספרדיים.
22.05 בינינו לבין עצמנו. שיחות עם מאזינים.
00.15 לראות בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 בטריגב. שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.
18.05 מצעד הפזמונים הלועזיים.
21.05 איזה עתיק.
23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחר אחר. להיטים עבריים.
13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.35 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
20.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.
21.30 אוניברסיטה משודרת. הגאולוגיה של א"י: מחול היבשות.
22.05 על הדבש ועל הביטאק, שירים [illegible].
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון ולנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם ארנון [illegible].
00.05 ציפורי לילה. דודו טופז.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רידיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מבבבבבים. משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 מסע הקסם המיסתורי. מגישו יואב קוטנר.
23.05 קול הצאו הזה. מגיש: דני קרמל.

שני 17.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. פרוקופייב: סימפוניה מס' 1 ברה מז'ור אופ' 25 הקלאסית (הסימפ. הלונדונית / אופ' 25 הקלאסית. (הסימפ. הלונדונית / מרינר); מוצארט: סימפוניה קונצרטית במי במול מז'ור לחליל אבוב, קרן, בסון, ותזמורת ב־297 (אקדמית סנט מרטין / מרינר); מנדלסון: סונטה מס' 1 בסי במול מג'ור לצ'לו ולפסנתר אופ' 45 (לודאון / הוכורה); דבוז'אק: סימפוניה מס' 1 ברו מינור (פעמוני זלוניצ'ה).
09.00 קונצרט בוקר. בארטוק: קונצ'רטו מס' 1 לפסנתר ולתזמורת (אשכנזי / הפיל הלונדונית / שולטי); מרטינו: סונטה מדריגל לחליל כנור ופסנתר (אנסמבל מוסיקה לידיקה); מקס רגר: סוויטה בסגנון עתיק אופ' 93 (הסימפ' של נירנברג / ניידלינגר); טלמן: סוויטה בלה מינור לחליל ותזמורת כלי קשת רמפל / תז. המרכז למוסיקה; הידן: רביעיית כלי קשת בסול מז'ור אופ' 17 מס' 5 (הרביעייה האמריקאית); יוזף סוק: פנטסיה בסול מינור לכנור ולתזמורת אופ' 24 (שניטיל / הסימפ' של פראג / ואלקן; ברהמס: סרנדה מס' 1 ברה מז'ור אופ' 11 (הפיל של ברלין / אבארו).
11.57 פינת השיר. משירי משירי שמעון הלקין.
12.00 מן הפרטיטה. קבלבסקי: שלושה פרלודים לפסנתר (כץ); סטרווינסקי: 5 קטעים קלים לפסנתר ב־4 ידיים (ברמן / אולדשטיין); ברטוק: רביעייה מס' 1 (רביעיית גווארנרי); קבלבסקי: פזמוני ילדים (וולף / ברפורד); סקריאבין: שני ריקודים אופ' 73 לפסנתר (אשכנזי).
13.05 בהאזנה נינוחה. שומאן: פרפרים וערבסקות (אשכנזי); רוסקי: סונטה לנבל (גורמן); דביסי, פורה, גונו: 3 שירים (אמלינג / יאנסן); ברליוז הפתיחה רוב רוא (גיבסון / תז. לאומית סקוטית).
15.00 המבחר מוסיקלית. הנחיות הרגש.
16.00 מאולמי הקונצרטים שלנו. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: מנצח: סטנלי ספרבר: המקהלה הלאומית רינתו סולנית: ריקי ספרבר. ויוואלדי 3 מדריגלים: סטרווינסקי: יד לג'יוואלדי; בוקסטהודה: מגניפיקט; ברהמס: נני למקהלה + תזמורת אופ' 82; שוברט: פולונז בסי במול מז'ור, דוויטש 580; ארנופרנד: אחים לתזמורת כלייקשת וכלייפקשה; שבורט: רונרו בלה מז'ור לכינור + כלי קשת.
18.00 דגש על הביצוע. על אותה כמה וכמה.
19.00 בין חברים. מעולם מטעמי המוסיקה מילים על פריץ קרייזלר.
20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.
20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם. התזמורת הסימפונית של רדיו זארבריקן; מרק ינובסקי. בטהובן: הפתיחה לאגמונט אופ. 84 בטהובן: קונצ'רטו מס' 2 לפסנתר ותזמורת (גבירלוב); שוסטקוביץ': סימפוניה מס' 15 בלה מז'ור אופ' 141.
22.30 טעם ועוד. מריו דוידובסקי: סינכרוניזם מס' 5 לכלי נקישה ולסרט מגנטי.
23.00 מחזורי יצירות. ק.ס.ע. באך: סונטות ומוסיקה קולית.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.
08.57 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים. עד 13.00.
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. מגאזין לילדים ולבני נוער.
15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהריים.
15.27 האוניברסיטה הפתוחה. הטלאי הצהוב.
15.57 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים עד 19.00.
19.10 דף גמרא יומי.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 לכל אדם כוכב. האסטרולוג אילן סקר.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
09.05 כוכבי הבוקר. עם המינסטרלים על־שם כריסטי.
10.05 כל צבעי הרשת. מגאזין יומי.
12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 תוצרת הארץ. בבקשתך לשירים עבריים.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 מפיק רדי. עם דלית אורמיאן.
18.45 שירים עבריים. בעריכת דליה אורמיאן.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 שירים עבריים.
20.05 סולם הזמירות. מצעד הפזמונים המסורתיים.
22.05 קפר ראשו. חידונים מגוונים.
00.15 ג'אז ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.05 בטריגב. שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.
18.05 זהו זהו... עם קובי ברקאי.
20.05 לי ולך – שיר והרכה.
21.05 קצת אחרת. עם אורלי מורג.
23.05 מסביב לחצות. עם יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחר אחר. להיטים עבריים.
13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.
16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 ספרא וסייפא. ספרות צבאית.
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 ספרים רבותי ספרים. מגזין ספרותי.
21.30 אוניברסיטה משודרת. מדרשים מאוחרים.
22.05 על הדבש ועל הביטאק.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. ירון ולנסקי.
00.05 ציפורי לילה. עם יותם ראובני.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רידיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מבבבבבים. רשיים, משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 מסע הקסם המיסתורי. מגישו יואב קוטנר.
23.05 קול הצאו הזה. מגיש: דני קרמל.

שלישי 18.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. טלמן: שירי גבורה (אנדרה / בילגרם; ראמו / רנדי: דרדנוס (המוסיקוליריים / איינהורן); מנדלסון: ארבעה שירים ללא מילים (בלתסקאיה); ליאדוב: שמונה שירי עם רוסיים אופ. 58 (הסימפ. של בריה"מ / סבטלנוב; ראבל: הקדמה ואלגרו לרביעיית מיתרים חליל, קלרנית ונבל (לסקין / מרין / רביעיית ויא נובה); צ'ייקובסקי: המינעלים מוסיקה לבלט (תזמ. האופרה המלכותית / דויס); חובר: אנדנטה ורונדו הונגארי לויולה ותזמורת (תז. הדריו הצפון הגרמני / אנדרה); סקוט ג'ופלין: 3 רגטיים לפסנתר (ברמן); ביזה: הנערה מארל, סוויטה מס' 1 (הפיל של ניו יורק / ברנשטיין).
09.00 קונצרט בוקר. הוגו וולף: סוויטה – המושל ותז. שוויץ המערבית / שטיין); וולף: שירי גטה (שרייר / סוואליש); ברוקנר: חמישית כלי קשת בפה מז'ור לשני כינורות שתי ויולות וצ'לו (רביעיית קלר / שמיר); מהלר: סימפוניה מס' 7 במי מינור, (הסימפ. של הרדיו הבווארי / קובליק).
11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.
12.00 מן הפרטיטה. אילן גרוניך, כנור; דוד חן, ויולה; חנוך גרינפלד, פסנתר. מוצארט: דואו בסול מז'ור לכנור ולויולה; מוצארט: שלישייה במי במול מז'ור (קגלשטט).
13.05 בהאזנה נינוחה. בליס: שיר לכת (פילהרמוניה מלכותית / גרואובס); ויניאבסקי: קונצ'רטו לכינור מס' 2 אופ. 22 (פרלמן / תז. פריס / ברנבוים); הואקין טורינא: מחולות פנטסטיים אופ. 16 (פילהרמונית לונדונית / בטיס); ד'אנדי: תמונות ממסע אופ. 36 (פילהרמונית של חבל לואר / דרבו); רימסקי קורסקוב: שחרזדה אופ. 35 (תז. פילדלפיה / מוטי).
15.00 מוסיקה צעירה. בעריכת חיותה רביר.
16.00 מאולמי הקונצרטים בעולם. פסטיבל מונטרה ווכה (שוויץ). רסיטל שרה ווקר (מצו סופראן); גרהם ג'והנסון (פסנתר). היידן: אריאנה בנקסוס (קנטטה); שומאן: אהבת אישה וחייה אופ. 42; פולנק: 4 שירים לפיוטים של ב. אפולינר; אנוסקי: 7 שירים אופ. 15; פיזה: 7 שירים ספרדיים עממיים.
17.30 קלות. שוברט: עם זמרת הסופראן אלי אמלינג.
18.00 מבחר הקלטות. ברגו: סונטה אופ. 1 (ברנבוים); ברהמס / מ. סרג'נט: 4 שירים רציניים אופ. 121 (פרייר / סימפ. של הבי.בי.סי / סרג'נט; ברג: קונצ'רטו קאמרי לפסנתר כנור ו־13 כלי נשיפה (ברנבוים / צוקרמן / אנסמבל אנטרקונטמפוריין / בולז).
19.00 מגיני אופרה. בעריכת רניאלה גלס.
20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
20.30 [illegible]
22.30 גיו קלאסי. בעריכת שלמה ישראלי.
23.00 מחזורי יצירות. באך: פרטיטות (שיף).

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.
08.57 עד 13.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. מגזין לילדים ולבני נוער.
15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירים יפים מבית אבא.
15.27 האוניברסיטה הפתוחה. הספרות העברית ותנועת הפועלים בארץ־ישראל.
15.57 עד 19.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
19.10 דף גמרא יומי.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 בין השורות. דמותו של יגאל ידין, עם יוסף אבידם, ד"ר נתנאל לורך והגרפולוגית רומה אבישי.
23.05 שירים עבריים.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
09.05 טובב הבוקר. עם דין מרטין.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 "אלף־אלף בי"ביתי". עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 תוצרת הארץ. בבקשתך לשירים עבריים.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 אצבע על הדופק. בריאות ורפואה.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 עולם חדש. האדם וסביבתו.
20.05 פרקי חזנות בבקשתך. מזמור שיר.
22.05 צריך לצלצל פעמיים. שירים עבריים.
00.15 לראות בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 בטריגב. עם שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 משקפיים. עם מיכל שמואלי.
17.05 מקום בצמרת. המצעד הישראלי.
21.05 ארוס עתיק. עם דן קופרי.
23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחר אחר. להיטים עבריים.
13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל מסיידים.
16.05 841 נוסע צפונה צפונה. רומנדריו מאת איתמר לוי.
16.15 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים עבריים.
20.05 ספרא וסייפא. ספרות צבאית.
20.40 שירי להקות צבאיות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. המחשבה המדינית ההיסטוריוסופית.
22.05 על הדבש ועל הביטאק.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון ולנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם קולטי אביטל, מנהלת מחלקת ההסברה במשרד החוץ.
00.05 ציפורי לילה עם אביהו מדינה.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רידיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מבבבבבים. משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 מסע הקסם המיסתורי. מגיש: יואב קוטנר.
23.05 קול הצאו הזה. מגיש: דני קרמל.

ג'לים קצרים
עדנה אדטו

הכל על אלביס

להיטים, ראיונות, ביקורות, הקלטות, קונצרטים, וידויים, סיכומים, הערכות – כל מה שרציתם לדעת על מלך הרוקנ'רול, אלביס פרסלי, במלאת עשר שנים למותו, השבוע בגל"צ וברשת ג'.

גל"צ יפתח את חגיגת הרוקנ'רול במרתון אלביס פרסלי, יום ששי, מעשר בערב עד שלוש לפנות בוקר, חמש שעות רצופות אל תוך הלילה. להיטים, קטעי ראיונות, הקלטות נדירות. להיטים מתשנים הראשונות לפני ההצלחה הגדולה. הקלטה נדירה עם רביעיית „מיליון הדולאר", אלביס שר ומנגן בפסנתר עם ג'רי לי לואיס, קארל פרקינס וג'וני קאש. הקלטות מהופעות ראשונות של אלביס בתחנות רדיו וטלוויזיה באמריקה. קונצרטים חיים באולמות קטנים. ראיונות עם אלביס ועם אמרגנו, קולונל פארקר. סיפורם האישי המלא של הוריו, ורנון וגלדייס פרסלי.

ביום ראשון, ה־16 באוגוסט, היום שבו הלך „המלך" לעולמו לפני עשר שנים, ישודרו בגל"צ פינות קצרות על אלביס פרסלי. קטעי ראיונות, ביקורות מכל הזמנים, מבחר אמירות ומצביעות על אישיותו. מה חושבים על „המלך" הבוס ברוס ספרינגסטין, בוב דילן, ג'ון לנון ואחרים. עורך דני קרפל.

רשת ג' תשדר אף היא ביום ראשון, משש בבוקר ועד שש בערב, להיטים של אלביס מכל הזמנים. הלהיטים ישולבו בתוכניות הקבועות של רשת ג'. עורך מוסיקלי: בני דורקביץ.

הגל העברי תופס תאוצה

„זה תפס, בהתלהבות, כמו אש בשדה קוצים", אומר מפקד גל"צ, נחמן שי, על הגל העברי של התחנה הצבאית. שירים עבריים, מכל הזמנים, ללא מלל, מדי שבת, עשר שעות רצופות, ברשת הא"מ. של גל"צ. עכשיו, שוקלים בתחנה להפוך את הגל העברי לשידור קבוע, בכל ימות השנה.

נחמן שי: „רצינו לרענן את שידורי הקיץ שלנו. בסקר האחנה גילינו, שאחד הדרישות המאזינים רוצים שירים עבריים. ארז טל, ראש מחלקת הקריינים, הציע ללכת על גל עברי. רעיון מצויין. יש רנסאנס גדול בתחום הזה. עשרות תקליטים חדשים מדי שבוע. הקהל אוהב את זה. בקיבוצים משמיעים את הגל העברי ברמקולים בבריכות בשבת. האלוף מנחם עינן, ראש אכ"א, כתב לי: זה מחזיר את הניחוח של פעם. את התקווה להתחדשות ולהמשך תרבות הזמר העברי".

מה התשובה של רשת ג'? גלעד כדישק, מנהל גימל: „אין לנו תשובה. אנחנו המצאנו את השירים העבריים. רשת ג' משדרת המון שירים עבריים. לוח המישדרים שלנו קבוע. לא מתכוונים לשנות אותו בגלל גל"צ. הסקרים מחמיאים לנו. כמו שרשת קמה, 11 שנה, אנחנו משדרים בקביעות 6 שעות של שירים עבריים. זה בהחלט מספיק".

רביעי 19.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. רוסיני: הפתיחה האיטלקיה באלג'יר (הפיל. המלכותית של לונדון / פאיטה); פאגניני: קונצ'רטו לכנור ראשון ברה מז'ור (פרלמן / הפיל. המלכותית של לונדון / פוסטר); שוברט: סימפוניה מס' 6 ברו מז'ור (הפיל. מברלין / בהם); מנדלסון: רביעיית כלי קשת במי מינור אופ. 44 מס' 2 (רביעיית תל־אביב); ברהמס: מחול הונגרי מס' 17 בפה דיאז מינור (ברוף / קולר).

09.00 קונצרט בוקר. מוצארט: קונצ'רטו לפסנתר ברה מינור (הקאמ. האנגלית / פראייה); בטהובן רביעיית כלי קשת בפה מז'ור אופ. 18 מס' 1 (רביעיית וג); שוברט: שירת הברבור מחזור שירים (פישר דיסקאו / מור); מאהלר: סימפוניה מס' 5 ברו דיאז מינור (הסימפ. משיקאגו / שלוטי).

11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.

12.00 אמנים באולפן. אלכסנדר טל, כנור; מיכל טל, פסנתר. מוצארט: סונטה בסול מז'ור לכנור ולפסנתר; שוברט: סונטה לפסנתר בלה מז'ור (מן העזבון); ארולף הסה: סונטה לכנור ולפסנתר במי מינור.

13.05 בהאזנה נינוחה. צ'ייקובסקי: מוסיקה לבלט מתוך יבגני אונייגין (תז. האופרה המלכותית / ק. גארדן הולי רויס); ברליוז: מוסיקה לבלט מתוך הטרויאנים (הסימפ. של דטרויט / פרייא); סמטנה: פולקה ומחול הליצנים מתוך הכלה המכורה (במברג / הולרייסר); ורדי: מוסיקה לבלט מקבת (הלאומית של מונטה קרלו / דה אלמיידה); סן סנס: בכחנליה מתוך שמשון ודלילה (תז. פילדלפיה / אורמנדי); מוסורגסקי: מחול העבדים הפרסיים מתוך חובנשצ'ינה (הפיל. הישראלית / מרטינון); גונו: מוסיקה לבלט מתוך פאוסט (התז. של האופרה המלכותית / שולטי); ביזה: מחול מתוך מערכה שניה כרמן (תז. דטרויט / פריי).

15.00 מוסיקה ויזה. פטר אטבש: אופרה סינית (אנסמבל מודרן / אטבש); ג'ורג' ליגטי: קונצ'רטו קאמרי ל־13 כלי (אנסמבל מודרן / אטבש).

16.00 קונצרט התזמורת הסימפונית ירושלים. היידן: קונצ'רטו ברו מז'ור לאבוב ולתזמורת (האס / ספרבר); דביסי: רפסודיה לקלרנית ותזמורת (אטלינגר / ברתיני); גלזונוב: סימפוניה מס' 5 אופ. 55 (שוואנדר); גריג: קונצ'רטו לפסנתר ולתזמורת (צחור / רוברטסון); ברטוק: סונטה לפסנתר (צחור).

18.00 שעת עם ... ויואלדי: מוסיקה קולית.

19.00 מוסיקה אהובה עליכם.

20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.

20.30 אופרה. אלצ'יסטה מאת גלוק.

23.00 מחזורי יצירות. באך: פרטיטות (שיף).

רשת א'

08.05 הוגה. עם בני הגדל.

08.57 עד 13.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.

13.05 שירים עבריים.

14.06 בראש צעיר. מגזין לילדים ולבני נוער.

15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: עבריים מעורבים.

15.27 האוניברסיטה הפתוחה. הספרות העברית ותנועת הפועלים בארץ־ישראל.

15.57 עד 19.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.

19.10 דף גמרא יומי.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 חבר מאותו כוכב. היכרויות רדיופוניות.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תוכנית לילדים בחופשה.

09.05 טובבי הבוקר. עם הטרמלוס.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 בת צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.

16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.

16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.

17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.

18.06 יש שאלות. מנחה: איתן אלמוג.

19.05 והיום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 מוסף לענייני צבא ובטחון.

20.05 צמוקים ושקדים. מבחר שירים ביידיש: הקלטות חדשות.

22.05 האמת, כל האמת ורק האמת. משחק רדיו.

23.05 חוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

00.15 גיאז ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.05 בטרנב. שוש עטרי.

16.05 מוסיקה לעניין.

17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.

18.05 הצעקה האחרונה. יגאל רביד.

20.05 לי ולך – שיר וברכה.

21.05 מניני גיאז. לאה ליאור.

23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאם.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.

11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.

13.05 אחר לאחר. להיטים עבריים.

13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.

14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.

16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.

16.54 באוטן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 יעד משודר. צבא ובטחון.

19.05 שירים עבריים.

20.05 מרחקים קרובים. שייט על נהר המכוי.

21.30 אוניברסיטה משודרת. פרקים בהמטולוגיה.

22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שיחת חצות. עם עוזיה רפופורט, עתונאי.

00.05 ציפורי לילה. נתן דטנר ואבי קושניר.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. יואב קוטנר.

20.05 סבבבבסים. דש"ם, משחקי רדיו ומוסיקה.

22.05 על הדבש ועל העוקץ. עורך: מאיר לחייני.

23.05 קול הגאז הזה. מגיש: דני קרפל.

חמישי 20.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. ביזה: סימפוניה בדו מז'ור (תז. שוויץ המערבית / אנסרמה); סן־סנס: קונצ'רטו מס' 3 לכינור במי מינור אופ. 61 (סטרן / תז. פריס / ברנבוים); ברליוז: הרלוד באיטליה (רייזיס / הסימפ. הלונדונית); ז'וסקן דה פרה: מוטט (מקה. מונטוורדי ולהק. כלית מהמבורג / יורגינס).

09.00 קונצרט בוקר. ברליוז: מה דאוס (טאליאביני / הסימפ. הלונדונית / דייויס); שופן: קונצ'רטו מס' 1 לפסנתר אופ. 11 במי מינור (וייסנברג / תז. אגודת הקונצרטים ליד הקונסרבטוריון הפריסאי / סקרובאצ'בסקי); מהלר: סימפוניה מס' 2 סימפוניית התחיה (קוטרובאש / לודביג / הפיל. הוינאית / המקה. הוינאית / באלאץ' מהטה).

11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.

12.00 מן ההרטיה. היידן: שלישיה בלב מז'ור מס' 18 לפסנתר כנור וצ'לו (שלישיית בוזאר); ברהמס: 4 שירים רציניים, אופ. 121 (זכאי / ברמן); היידן: רביעייה לכלי קשת ברה מג'ור אופ. 20 מס' 4 (רביעיית תל־אביב).

13.05 בהאזנה נינוחה. בויס: סימפוניה מס' 8 ברה מינור (תז. פסטיבל מנוחין / מנוחין); היידן: קונצ'רטו ברה מז'ור לפסנתר ולתזמורת (קפלק / הקאמ. של לוזאן / ז'ורדן); אריאגה: רביעיית כלי קשת בלה מז'ור (רביעיית מדיליו); גלזונוב: קונצ'רטו בלה מינור לכנור ולתזמורת אופ. 82 (ריצ'י / תז. הפילהרמוניה הונגריקה / מטרס); בטהובן: סימפוניה מס' 5 בדו מינור (תז. ים רשה"ש / פוס).

15.00 מפגשים מוסיקליים. בעריכת דני אורנשטיין.

16.00 אתנחתא. זכריה פלאוין, פסנתר. באך: פרלוד ופוגה בסול מינור; בטהובן: סונטה מס' 21 בדו מז'ור אופ. 53 („ולדשטיין"); ש. קאן: בעיקבות הסילפל האבוד; סקריאבין: סונטה מס' 7 אופ. 64; פרנק: סונטה בלה מז'ור לחליל ולפסנתר.

[illegible] קשת של צלילים. שומאן: 4 קטעים לפסנתר אופ. 32 ואנג'לו: סטרוינסקי: סמיניה לחליל, קלרנית, 2 חצוצרות, 2 טרומבונים ו־2 בסונים ושמיניית כלי הנשיפה של הפיל מלנינגרד.

[illegible] פורטרט. רנטה סקוטו.

[illegible] מוסיקה קלאסית קלה.

[illegible] אינטרלוד. רצף מוסיקלי.

[illegible] מהקלטות התזמורת הסימפונית ירושלים. רבוו'אק: סטאבאת מאטר (סולנים ומקהלת באך מלונדון / מנצח: אבי אוסטרובסקי).

[illegible] מגיו והלאה. בעריכת שלמה ישראלי.

[illegible] ווד הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: כנרים נשכחים. אלי פויר: פנטסיה על ההורה רד הלילה (וייסבורד); פרובוסט: אינטרמצו (ויירל); אלגר: פרק ג', מתוך הקונצ'רטו לכנור, אופ. 61 (סאמונס / תז. קווינז הול / וודז); ברוך: קונצ'רטו לכנור (בוסטמבו / תז. הקונצרטחבאו / מנגלברג).

רשת א'

[illegible] חוגה. עם בני הגדל.

[illegible] משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים. (עד 15.00).

[illegible] צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירי עדות.

[illegible] האוניברסיטה הפתוחה. צרפתית למתקדמים.

[illegible] אריץ לא נודעת. בעריכת אפרים אבא.

[illegible] פינות ערב. הווי דתי ומסורת.

[illegible] דף גמרא יומי.

[illegible] פרקי היום בתנ"ך.

[illegible] שידורים לעולים.

[illegible] שרשרת הזהב. חוה אלברשטיין שרה שירים ביידיש ומספרת עליהם.

[illegible] שירים עבריים. בעריכת עודד פנחסי.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.

09.05 כוכבי הבוקר. עם הרי בלפונטה.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 בית צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.

16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.

16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.

17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.

18.06 זרקור. מנחה: יצחק גולן.

19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 שירים עבריים, בעריכת אברהם זיגמן.

20.05 שורשים. פולקלור ועדות.

22.05 מגישה לילית. עם עדנה פאר.

00.15 לתאוה בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 בטרנב. שוש עטרי.

16.05 מוסיקה לעניין.

17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.

18.05 קוליבר. שבועון פופ.

20.05 לי ולך – שיר וברכה.

21.05 מסע רוק. נפתלי מנשה.

23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאם.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.

11.05 נכון לעכשיו. יוסי עבאדי.

13.05 אחר אחר. להיטים עבריים.

13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.

14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.

16.05 ארבע אחרי־הצהריים. שירים עבריים.

16.54 באוטן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 שעה קלה על כלכלה.

19.05 שירים עבריים.

20.05 יעד משודר. צבא ובטחון.

21.30 אוניברסיטה משודרת. מבוא לתורת המוסר. מוסר והגינות.

22.05 על הדבש ועל העוקץ.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שיחת חצות. עם יוסל בירשטיין, סופר.

00.05 ציפורי לילה מכלות. עם אלי ישראלי.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.

20.05 סבבבבסים. שידור ישיר מעיר הגושר '87

22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.

23.05 קול הגאז הזה. מגיש: דני קרפל.

צדי בא מאהבה

צדי צרפתי, בימאי „אירמה להדוס" – על חדוות הבידור, הקושי להרים מחזמר בארץ, החיפוש הנואש אחרי אהבת הקהלים הגדולים, ילד מופנם נפתח על הבמה, ילד־פלא ושברו, התיאטרון כבית, חברים, שחקנים, זמרים, הפצע של הביקורת ● מונולוג

יהודה אטלס

„כן. אני אוהב מחזמרים. מטורף עליהם. כבר שנים אני דוחף להעלות אותם, מביים מיני־מחזמרים, רוצה לביים עוד. המבקרים כאן, נידמה לי, לא כל־כך מחבבים את הז'אנר הזה. לא יודעים בדיוק איך לאכול אותו, איך להתייחס אליו. בעייה יהודית, אולי. אוהבים טקסטים, מסר. בידור – ועוד משהו שנושא עליו חותמת אמריקנית – זה לא רציני. אבל, אני מאמין שהקהל אוהב מחזמרים, מחכה להם. כמו בכל העולם. חלק מתהליך הנורמליזציה שעובר עלינו. במחזמר, כמו בכל מופע המוני, הקהל חלק מההצגה. בא, בעצם, לראות את עצמו. להשתתף. להיסחף. לפנטז.

„אני אוהב את הצבע, את הקצב, את התנועה, את התיאטרון הטוטאלי. ואני אוהב בידור לשמו. לתת לקהל גוד טיים. בלי מסר. אני לא משתגע אחרי המלה הזאת, מסר.

מה זה מחזמר? לוקחים סיפור קטן, בנאלי, תמים, והופכים אותו לפנטזיה. מין שעשוע כזה, אבל בגדול־גדול, שבו נפגשות ומתלכדות יחד כל האמנויות. מישחק ותנועה ושירה ומחול, אקרובטיקה, צבע, אורות, פעלולים, מה לא. כל אחד מהיוצרים תורם את חלקו, אבל אתה, כבימאי, חולש על הכל, יולד את הרעיונות, בונה את השלמות.

„רק מעטים יודעים כמה עמוקה המעורבות של הבימאי בכל המרכיבים. המבקרים שיבחו, לדוגמה, את התפאורה של 'אירמה'. לא ידעו, שיעל פררס, התפאורנית, עשתה שישה מקטים עד שקלעה אל תמונת־הבמה שהיתה לי בראש, שחלמתי עליה, עם כל הניאונים והתחושה המצויירת. הריקוד עם תיקי ג'יימס בונד, של הקליינטים בפתח בית היצאנית, היה רעיון שלי, הזמנה שלי. ישבתי עם הכוריאוגראף, אוהד נהרין, וחשבנו איך תור כזה צריך להיות. אמרתי, צריך מסוגנן. נזכרתי בצילומים של להקת הרוק „מרנס": חליפות, משקפיים כהים, מזוודות, מיגבעות האמפרי בוגארט. וכך נולד הריקוד. גם הטאנגו עם השמיכות הצבאיות נולד בשיתוף־פעולה בינינו.

„קשה לעשות מחזמר בכלל, ובארץ בפרט. כמעט בלתי־אפשרי. אין אולם מתאים. להופיע בפני אולם של פחות מאלף איש, זה הפסד. הפקה עולה המון כסף. וזהו בידור בגדול. היכל־התרבות פנוי רק חודש בשנה, במסגרת הפילהרמונית. וזה אולם לא מתאים. גדול מדי, עם בעיות אקוסטיות, עם במה קטנה מדי. אי־אפשר להכניס ולהוציא אביזרים בקלות, להוריד דברים מלמעלה. ב'אירמה' מוציאים את האביזרים למיסדרון. בהפקה פרטית, אם רוצים לא להפסיד, מנסים לחסוך כל גרוש. לא מעמידים צוות מלא. שניים־שלושה אנשים עושים הכל. ל„אירמה", רק דוגמה קטנה, אפילו המפיק ישב איתנו בשבת וצבע וגזר תלבושות.

„רק תיאטרון מיסחרי יכול להעלות מחזמר כמו שצריך. כשמעלים מחזמר, צריך להתרכז רק בו. אי־אפשר להעלות אז דברים נוספים. התפאורה מסובכת, ההפעלה מסורבלת. לניידן את כל אלה זה פרוייקט של ימים. כשתיאטרון רפרטואר מעלה מחזמר, זה משתק לו את כל שאר ההפקות, מבטיל ומתסכל שחקנים.

„והכי קשה לעשות כאן בימוי מקורי למחזמר. אם מייבאים את הבימוי מבחוץ – לעתים עם בימאי, תאורה, תפאורה, עיבודים ותלבושות – זה דבר אחר. גם קשה, אבל הולכים על מסלול משומן. מעתיקים. כשצריך ללדת את כל זה כאן, עם יוצרים מקומיים, זה כמעט בלתי־אפשרי. אירמה כזאת כמו שעשיתי, אף אחד לא עשה, אף אחד לא ראה. הכל לפי הראש שלי. שום קשר ל'אירמה' שנעשתה פה לפני 30 שנה. וכל הצוות משלנו.

„העניין הוא לנגוע בקהל. בקהל גדול ככל האפשר. לדבר אל כולם, אל ההמונים. במחזמר, שהוצאות ההפקה שלו עצומות, אפשר ללכת רק על קהלים גדולים. אבל, בעצם, זו משאת־הנפש של כל אמן־מופיע. לעבור את הרמפה ולהגיע לקהל גדול. הנה, אני שומע את טינה טרנר, את ברוס ספרינגסטין, את מארונה. 70 אלף איש רצים לשמוע אותם בהופעה. אבות ובנים יחד. זה דבר אדיר.

> „זה מיקצוע אכזרי, שקשה להצליח בו וקשה להישרד בו"

„מה זה העניין הזה, הקסם של הקהלים הגדולים? זה מסובך. אתה רוצה שיאהבו אותך אהבה גדולה, ומה־שיותר אנשים. מין צימאון כזה. מין פלא, שאתה המחולל שלו. אני זוכר אותי עומד בקיסריה, מביט על הקהל שבא ל'ברנשים וחלומות' ואומר לעצמי: כל האנשים הרבים האלה, שבאו לאמפי, באו לראות דבר שאני עשיתיו התרגשות עצומה.

„כולנו, בעצם, נמצאים במיקצוע בגלל איזה חיפוש נואש אחר האהבה. כמו ילדים. בגלל זה אנחנו כל־כך נפגעים מביקורת. עשית את כל זה כדי להשיג אהבה, ופיתאום בא מישהו ויורק עליך, מעליב אותך. כן, זה מיקצוע אכזרי. מיקצוע שקשה להצליח בו וקשה להישרד בו. מיקצוע לא פֵּירי, שמחזיר אהבה רק לעתים רחוקות.

„גם אני, כנראה, מחפש אהבה. בגלל זה אני בעסק הזה. הצד הזה כנראה פרובלמטי אצלי. אולי נובע, כמו תמיד, מבעיות בילדות.

„ההורים שלי התגרשו כשהייתי בגיל אפס. חמש שנים הייתי נע ונד. לא מוכן להרחיב ולפרט יותר, כדי לא לפגוע. רק בגיל 5 קיבלתי הורים. אבא שלי ואשתו החדשה אימצו אותי. לאשתו של אבי אני קורא אמא, עד היום. זאת באמת האמא שלי, האשה שאני חייב לה הכל. אולי באקסידנט הזה, בילדות המוקדמת, התחיל החיפוש אחרי האהבה.

„הייתי ילד יוצא־דופן. מופנם. לא כל־כך מתפקד. מעט חברים. לא משחק כדורגל. מצייר, קורא ספרים, הולך לקולנוע, יושב וחולם. בלי קשר עם הסביבה. לא באתי מבית של תיאטרון. אבל, כבר כילד ידעתי שתיאטרון זה כל מה שאני רוצה לעשות. בן 11, הייתי בורח מבית־ספר לחזרות. לשחק, תפקידים קטנים. חיפשתי בו משהו שחסר לי.

„ומרגע שנעשיתי שחקן, התחלתי לקבל אהבה. נעשיתי מקובל, אפילו חשוב, בכיתה. המורים, החברה, התחילו להתייחס אלי אחרת. קיבלתי לגיטימציה. נשארתי יוצא־דופן, אבל לטובה. עשיתי עם זה משהו. דרך זה יצרתי קשר עם הסביבה. התיאטרון יישר לי את הגב. נתן לי כוח. בגלל זה אני כל־כך נאבק עליו. עד היום, כשאומרים עלי שאני נשוי לתיאטרון, אני אוהב את זה. זה מסביר איכשהו למה אני לא חי חיים נורמאליים.

„התיאטרון היה בשבילי, מאז הילדות, בית, מישפחה, חברים, מיקצוע. כל הגווארדיה הוותיקה של התיאטרון גידלה אותי. אברהם בן־יוסף, רחל מרכוס, זלמן לביוש, יוסף מילוא. התיאטרון מילא את החיים שלי. לא היו לי חיים אחרים. בגיל 15, כשהייתי עושה תפקיד, כבר הייתי בפאניקה מה יהיה התפקיד הבא. רק להיות עסוק. התיאטרון הפך לסימן־הזהות שלי. בלעדיו לא היה לי כלום. רק בו יצרתי קשרים־של־אמת. עד היום, רוב החברים שלי הם מהבראנג'ה. רק שם אני מרגיש טוב.

„כילד־שחקן פינקו אותי. כתבו עלי. נתנו לי תפקידים. הייתי משוכנע שזה העתיד שלי, לכל החיים. החלום שלי היה להיות שחקן דרמאטי. הייתי בטוח, שאני אגלה לעולם מה זו דראמה אמיתית.

„שיחקתי מגיל 11, הרבה, בתיאטראות שונים. הייתי ילד־פלא. אבל, אף פעם לא סחבתי הצגה על הכתפיים. היום אני יודע שהייתי שחקן לא מעניין, סכארין מהלך, תמיד תפקידי נערים נחמדים, נסיכים. תפקידים חיצוניים כאלה. לא קיבלתי אף פעם תפקיד עם בשר. במבט לאחור, אני לא יודע, בעצם, מה היה לי להציע. בגיל 30, כשגיליתי ששחקן גדול לא ייצא ממני, החלטתי לעזוב.

„עד אז בכלל לא אהבתי בידור. לא הלכתי למופעים. לא קניתי תקליטים. אהבתי רק סרטים מוסיקאליים. כשעזבתי, הייתי זקוק לעבודה. ואז באה ההצעה מיעקב אגמון, להעמיד ערב שירי חווה אלברשטיין. הכרתי את חווה קודם. כחבר, הייתי עוזר לה לברור טקסטים, מציע איך להתנועע על הבמה. כשרצתה ערב־יחיד, אמר לי אגמון: למה שאתה לא תעשה את זה. אגמון הוא כמו אבא שלי. היה מנהל הקאמרי כשהייתי ילד־שחקן בו. גילה אלמגור היתה פארטנרית שלי ב'שש כנפיים לאחד'. הייתי, וגם היום, קרוב אליהם. כשהציעו לי, שאלתי: מה לי ולזמרים? יענקלה אמר לי: תנסה. ניסיתי, והערב שהעמדתי שינה לי את החיים. פיתאום, החיים שלי התחילו להסתובב סביב מוסיקה וזמרים. מתיאטרון, עברתי לבידור. הערב של חווה הגיע ל־250 הופעות והיוו משהו בבידור הישראלי. יותר תיאטראלי. במה ארומה, שימלה שחורה, נוצות, הגשה הרבה יותר פתוחה. מאז, הייתי צמוד לחווה. תווה לילדים, לטלוויזיה, ערב שני.

„מאוחר יותר, כשאגמון ביקש אותי להעמיד ערב שירי נעמי שמר, אמרתי לו: לא יודע להעמיד פיזמונים. אז תנסה, אמר לי שוב. ניסיתי, והצלחתי, הכל למדתי בעצמי. ממופע למופע. הבידור כבש אותי. הרגשתי, כאילו כל החיים חיכיתי רק לזה.

„עשיתי בבידור כבר כמה הצלחות גדולות, ביניהן כאלה שהביקורת ניסתה לקטול. את „ברנשים וחלומות", לפני 5 שנים, הביקורת וחתכה לחתיכות. זה הפך להצלחה עצומה. 85 הופעות בגדול, מהן 60 בהיכל־התרבות. אף מופע לא שבר את השיא הזה בהיכל. חווה אלברשטיין, פעמיים. הטוב הרע והנערה. נעמי שמר. הכל עובר הביבי, שלוש פעמים. ילדי הכרך. גילה אלמגור שרה. 'חביבי' הלך 750 פעם. רבקה מיכאלי – 180. בלי שהרגשתי, נוצרה שפה חדשה. היום אני הולך למופעים אחרים, ורואה השפעות שלי. 17 שנה אני מביים מופעים, שבעיני כולם מעין מחזמרים. ולמרות ההצלחות, אף פעם לא פונקתי על־ידי הביקורת.

„כן, ביקורת כואבת. מפחידה. לא מאמין שיש אדם שיכתבו עליו מלה רעה ולא איכפת לו. גם המבקר ייפגע אם יגידו לו שמה שהוא כתב משעמם. לפני הצגה למבקרים אני לחוץ, משלשל מהבוקר.

„אפילו אם המבקר לא אוהב הצגה, למה האכזריות. שיחשבו מה זה בכלל לעשות מחזמר בארץ. שיזכרו שאם משה יוסף לא היה עושה קודם את „גבירתי הנאווה" עם ריטה, לא היה היום גם „עלובי החיים". הוא הרעיד פה משהו. הרי הוא מעלה את זה בכספו. בלי תמיכות. אז למה לרמוס. 20 שנה לא עשו פה מחזמרים. ולא עושים את זה יש מאין. עושים ולומדים. משפרים. אני נולדתי בארץ. אני ישראלי. לא גדלתי פה על ולתוך מחזמרים. ואני הבימאי המקומי היחיד שעוסק בתחום שמשיק למחזמר. אני מטורף לזה.

„לפני כמה ימים פגשתי, בהצגה אחרת, מבקר, אחר מאלה שקטלו. לא יכולתי להתאפק והתנפלתי עליו, במיסדרון, במלים. אמרתי לו 'אני יודע שהוויכוח בינינו עקר, אבל, כמו שאתה מרשה לעצמך לכתוב, אני רוצה שלפחות תקשיב לי. אולי התאכזבת מההצגה, אבל הכאב שלי, שלנו, ממה שכתבת הרבה יותר גדול מהאכזבה שלך'.

„אני יודע, גם למבקרים יש בעייה. הרבה דברים נכתבים כמו שנכתבים כדי שיהיה מעניין. גם הם רוצים למצוא־חן. אבל, אם יהיו קצת פחות אכזריים, שום אסון לא יקרה להם. אצלי זה מכה הרבה יותר קשה. אצלי זה פצע. זה כואב.

„כשהייתי בן 14 שיחקתי בתיאטרון 'זירה'. התפקיד הגדול הראשון שלי היה ב'סיפורו של מורה', של טרנס ריטיגן. למחרת הבכורה, הקדיש לי אחד המבקרים טור שלם. קודם כבר עשו עלי כתבות, אבל זו הפעם הראשונה שהזכירו אותי בביקורת. ממש חתך אותי לחתיכות. לא סבל את ההליכה שלי, את הקול שלי, את האינטונאציה, אותי בכלל. איך ילד בן 14 יכול לעמוד בביקורת כזו. רציתי לעזוב את ההצגה, את התיאטרון. רציתי למות. ישבתי על מדרכה ברחוב ריינס ופרצתי בבכי היסטרי. עד אז הרגשתי שהקהל אוהב אותי, והנה מישהו בא וצועק בקול רם: הילד הזה מגעיל! הילד הזה נכהו השחקנים עמוס אריכא וסטלה אבני הסבירו לי אז, שצריך ללמוד לחיות עם זה. במשך שנים הביקורת המסרסת של המבקר ההוא ישבה לי על הצוואר. פחדתי ממנו. הרגשתי, שכל זמן שהוא המבקר בעיתון ההוא, אין לי צ'אנס. הוא, פשוט, לא סובל טיפוסים כמוני.

„כן, אני דורש ממבקרים שיידעו להתעלות. שלא יהיו להם שחקנים או בימאים מסומנים, שפוטים מראש. שיהיו מעל האהבות והשנאות הפרטיות שלהם. שיזכרו שהם כותבים ביקורת מהר, חפוז, כדי להספיק אחרי ההצגה לשעת הסגירה של העיתון. שיזכרו שכל הצגה למבקרים היא גרועה, כי כולם בלחץ. שאולי אחרי חודש כבר יראו את זה בעיניים אחרות. אני מוכן לקבל ביקורת, אבל, אל תהיו השופטים שלי.

> „אני מוכן לקבל ביקורת, אבל, אל תהיו השופטים שלי. השופט היחידי שלי הוא הקהל"

„השופט היחידי שלי הוא הקהל. ואני מרוצה, מעט, מהשיפוט שלו. הוא מגיע. כל ערב כאלפיים איש בהיכל־התרבות. יחסית לקיץ העמוס הזה, עם שפע מופעים מקומיים ומיובאים, הקהל מצביע לטובת „אירמה". אני רואה איך הם מקבלים את זה. לא שונים באמצע. לא רצים מייד בסיום למגרשי החנייה. מוחאים כפיים. גם באמצע. אני יושב בקו־כלל ביציע, ליד התאורן. אנשים ניגשים, לוחצים יד, אומרים תודה.

„רק הבוקר צילצל אלי האמרגן מיקי פלד. סיפר שחלם חלום נורא. יום קודם הוא קרא את הביקורות על 'אירמה'. מהיכרות של שנים ומעבודה משותפת, הוא מכיר את סף הרגישות שלי. פחד שלא אוכל לעמוד בזה. אז בלילה חלם שהוא עובר ברחוב בתל־אביב ופיתאום רואה אותי עומד על מרפסת גבוהה של בית, כמה קומות באוויר, מתכונן לקפוץ למטה. מרפסת אדומה דווקא, כמו שאני אוהב על הבמה. הוא מנסה לצעוק, אבל אני קופץ ומתרסק שם על איזה גג־רעפים. אז בבוקר הוא קם מבוהל ומיד צילצל. רק רצה לשמוע אותי מדבר.

> „מיקי פלד חלם שהוא רואה אותי עומד על מרפסת גבוהה של בית, מתכונן לקפוץ"

„למחרת הצגה למבקרים, אחרי שיוצאים העיתונים עם הביקורות, אתה יודע מי החברים הטובים שלך באמת. הראשון שצילצל הפעם היה משה בקר, תפקיד ראשי ב„אירמה", לצד חנה לסלאו ואריק לביא. בקר לא רק שחקן מיקצועי שנעים לעבוד איתו, גם בן־אדם. ויש כאלה שאצלם שחקן ובן־אדם זה שתי מחלקות שונות לגמרי. הוא אמר לי: אני רוצה שתדע שהמצב לא טוב. אבל, בוא נאכל יחד ארוחת־בוקר טובה. נדבר.

„נפגשנו ב'דוול'. הזמנו סלט, טוסטים, ביצים, כזאת ארוחת־בוקר שחולמים עליה. הוא הביא את העיתונים. לי לא היה אומץ לקרוא. הוא קרא בקול רם.

„בקר איש חזק. טוב להיות אתו ברגעים כאלה. ידעתי, שלחזור הביתה ולהישאר לבד יהיה קשה. אז החלטנו, בחום הגדול, לעשות טיול בדיזנגוף. הלכנו עד ז'בוטינסקי ובחזרה. שנינו די ותיקים ומנוסים במיקצוע, גם בביקורות. לא נכנסנו לפרטים. נכתב וזהו. אמרנו שצריך כוח להמשיך הלאה, לסחוב את העגלה.

„מי שהיה מאוד נחמד זה המפיק, משה יוסף. כשאתה מקבל ביקורות כאלה, תיכף אתה חושב על המפיק. אולי הוא מתודרס. אולי הוא נסוג ממך. בשיחה, משה יוסף זרק לי מישפט: עוד נעבוד ביחד. אמרתי לו: לא חשוב אם מתכוון לזה או לא, חשוב שאתה אומר לי את זה עכשיו. עכשיו אני זקוק לזה.

„גם אריק לביא. אני מכיר אותו מאז שהייתי ילד, בן 14, שיחקתי לצדו ב'הנפש הטובה מסצ'ואן' בקאמרי, בבימוי יוסף מילוא. הוא היה אז במלוא תהילתו. הסלע האדום. מערון התיאטרון. הבנות שלמדו אתי בגימנסיה העריצו אותו והיו אוהבות לו ביציאה מהתיאטרון. היה יושב אתי אז מאחורי הקלעים ומסביר לי מה זה תיאטרון. כשהייתי ילד, חלמתי לשיר, אבל בגיל 14 איבדתי את הקול. אריק אמר לי אז: אל תחלום על שירה, זה אבוד. הרגיש, כנראה, שאין לי עתיד בזה.

„אף פעם לא חלמתי לביים את אריק. זה מוזר, מפחיד, לעבוד עם אדם שהכיר אותך כילד. לא האמנתי שיכולה להיות לי אוטוריטה עליו. איך אוכל לתפקד. עלידו אני ישר מתגמד, חוזר להיות ילד. ידעתי גם ש„אירמה" היתה ציון־דרך בעבר שלו. הוא שיחק הרי בפרמיירה העולמית של פיטר ברוק בברודוויי, כאחד המקים. כשמקשיבים לתקליט של ההפקה ההיא שומעים אותו ברור, אריק כמו אריק.

„כשאמר לי שהוא רוצה לשחק את המספר עניתי לו, שאני רוצה שנשב קודם ונדבר. דיברנו. אמרתי לו שאני לא בטוח שנוכל לעבוד יחד. הלוא כל דבר שאעשה הוא יידע איך לעשות יותר טוב, כמו שעשה ברוק, האלוהים של התיאטרון. ואני הרי הולך לעשות משהו חדש לגמרי. בחיים לא ראיתי את 'אירמה', לא על הבמה, לא בווידיאו. כלום. אני הולך להמציא אירמה משלי.

„אריק אמר שלא אכפת. הוא יהיה בסדר. מאמין שצריך לעשות משהו חדש, שונה, עם ריח של היום. אמר שהוא פתוח, שילך אתי עד הסוף. והוא הלך אתי עד הסוף. נתן לי גב חזק בחזרות. לא חשוב אם באמת הסכים אתי בכל דבר. מה שהקרין כלפי בעבודה היה אמון. נתן לי ביטחון, וכשיש לך, כבימאי, את האמון והביטחון של האנשים שאתה עובד איתם – אתה מתחיל לעוף.

„גם אחרי הביקורת, אריק היה תיכף על הקו. אמר, כמו שהוא אומר תמיד: הביקורת עושה את העבודה שלה – ואנחנו את שלנו. הם חיים מוכותנו. לא אנחנו מוכותם. באותו יום הוא ושושיק שלחו אלי גלויה: רק מי שלא מעז, לא מתכבו".

„אתה רוצה שיאהבו אותך אהבה גדולה, ומה־שיותר אנשים. מין צימאון כזה. מין פלא, שאתה המחולל שלו"

צילום: מיכל הייימן

על חנה לסלאו

„בחורה חזקה, עוף די נדיר. לא סובלת ממצבי־רוח, אוהבת חיים, אוהבת לאכול, אוהבת לחיות. אף פעם לא בפאניקה של מה־יהיה. שלמה עם עצמה ועם מה שהיא עושה. על הבמה מסוגלת לעשות הכל. תענוג לעבוד איתה".

הצגות שאהבתי

„את 'השקיעה' של הבימאי הרוסי לוביטוב, ב'הבימה'. לא את המחזה, אלא את עבודת הבימאי. כשראיתי, כעסתי עליו. אגואיסט גדול. לקח לעצמו את התפקיד הראשי. אבל, עבודה שההצגה נשתלה לי בראש. לא יכול לשכוח את העבודה שלו.

„התרגשתי מעיצוב הבימה של רותי רור ל'מיכאל קולהאס' בקאמרי. תמונות יוצאות מן הכלל.

„את חנוך לוין אני אוהב מאוד. 'זונות הגדולה מבבל' – ההצגה לא מאסטרפיס, לדעתי, אבל כבימאי הוא שיגע אותי. עבודה נפלאה".

על חווה אלברשטיין

„עד היום לא קמה לנו אף אחת כמותה. אין עוד זמרת שתרמה כל־כך הרבה לזמר העברי. גם זמרת תיאטראלית, גם זמרת־עם. הרבה זמרות הלכו בעקבותיה. המון ניואנסים שלה נמצאים בשירה של הכוכבות של היום. במשך 15 שנה, ערב־ערב, פותחת קופות והקהל שמר לה אמונים. לשבת להקשיב לחווה שרה – בין הרגעים הכי מרגשים שהיו לי. היא שגרמה לכך שאוהב בידור. שאוהב זמרים. אני מאמין שעוד אעבוד איתה. אולי גם במחזמר. היא יכולה לעשות הכל. גם כותבת טקסטים נפלאים, רגישים, ובתקליט הבא – גם מוסיקה. עוד יהיה לה קאמבק אדיר".

על טינה טרנר

„לא הלכתי. אני קשת מופעים לקהלים גדולים, אבל בעצמי לא יכול להיות חלק של [illegible] גדול. יותר מקשרת אישית, כבר מלווה אותי. השירים שלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשמוע תקליט".

על שלמה ניצן

[illegible]

ג'אז בכפול 3

עמוס אורן

שלוש זמרות ג'אז ישראליות, לפתע בקיץ האחרון. הפריחה אינה מיקרית. משהו הבשיל פה מאז עדנה גורן ורימונה פרנסיס. תימנה בראואר, עתליה פניאל וחגית גולדברג. כל אחת בדרכה ובסיגנונה. ובכל־זאת דיוקן קבוצתי ● האתגר: להוציא את הג'אז מהמאורות ומהמועדונים למרחב הפתוח

פיתאום, כלי משים, נצטופפה זירת הג'אז המקומי. שלוש זמרות ישראליות הגיעו אל הבימה במהלך חודש אחד, בעיצומו של קיץ לוהט ועמוס כוכבים. תימנה בראואר, עתליה פניאל, חגית גולדברג.

גם אם התיזמון הוא פרי המיקריות, הפריחה אינה מיקרית. גם חובב מוסיקה שאינו בקי בהלכי־רוח ובזרמים בג'אז הישראלי יודה, שקורה משהו בחממה מוסיקאלית ייחודית זו, האליטיסטית־כביכול. התנאים, כמו שאומרים, הבשילו. תהליך של שנים נושא פירות.

טייבה והכשירה את הקרקע פעילותם של משוגעים לדבר, במישור הארצי והעירוני. פסטיבלי ג'אז, עם אמנים זרים ומקומיים. 5־4 שנים של ייבוא מאורות בג'אז העולמי. ניתוץ מחסומי שפה ודיעות קדומות. מומחי תקשורת – בעיקר במקומונים ובגל"צ – המסבירים ג'אז בשפה עממית. טישטוש הגבולות בין ג'אז לרוק, ולמוסיקה הפופולארית. מחירי תקליטים נמוכים וחשיפת קטלוגים קלאסיים כמיבצעי מכירה. והכי חשוב: רצון ללמוד, להשקיע, להגיע לשלמות. 'פינס' איכותי של נגנים בכלל, וזמרות ג'אז בפרט.

שירה נשית בג'אז אינה חרשה לקהל המקומי. הגברת הראשונה של הג'אז הישראלי היתה, במשך שנים, עדנה גורן. עניין של 20־15 שנה לאחור. הראשונה שקולה ושירתה הפכו למושג. בפרספקטיבה היסטורית, גורן היא החמצה. חסרת אמביציות וחסרת פשרות. ממרחק דור, אפשר לומר: נגמר העידן של חסרי המרפקים.

שלוש זמרות, שלושה עולמות, שלוש גישות לג'אז. תימנה מייצגת אסכולה אירופית, חגית -- אמריקנית אקדמית, עתליה -- אמריקניות שורשית. תימנה משלבת אלמנטים מיזרחיים עם ג'אז מקורי שלה ושל אלי מאירי. עתליה יונקת מן השורשים, ג'אז אמיתי, נקי, הבא לידי ביטוי מודרני ביצירת בארי האריס. חגית צמודה לסטנדרטים מסורתיים, לא ג'אז מתקדם. קלאסיקה של שנות ה־40־50־60. יותר סווינג ובלוז. עתליה רואה בג'אז מהות, וקד"חיים, שליחות. חושבת על הוראה. תימנה מחפשת בג'אז ביטוי וזהות, שירה, יצירה. לחגית, בינתיים, הג'אז הוא כיף. המיפלט יהיה במחזמר. בתימנה מוצאים המבקרים טכניקה, דמיון וחוש קצב. אצל עתליה מדברים על טמפרמנט וספונטאניות. לחגית חום ועומק. מתאים להשראות שכל אחת נושאת עימה.

▲

פניאל גדלה על מוסיקה שחורה. בוגי ווגי. בי בופ. הארד בופ. נכנסה לזה כגיל 16, בהרכב עם אלן רבטמן, סדי קלינג ונסים ימיני. 12 באוגוסט 81', הופעה ראשונה במוזיאון תל־אביב. לדעתה, התאריך שחולל מיפנה בג'אז הישראלי. העביר אותו לידיים צעירות. „עד אז, היה בידיים של 'זקנים'". מאז הצבא מנגנת בפסנתר. נסעה לארה"ב ללמוד. „מרכז הג'אז במנהטן' הוא בדיוק ההיפך מ'ברקליי'. לישורים מהבסיס. מאיפה שהמורים עצמם התחילו. לא מאיפה שהם היום".

הציעו לה שם להתפרסם כבילי הולידיי שנייה. למרות המחמאה, חששה מאובדן הייחוד, מתווית של גימיק. חזרה לארץ כמעט ממניעים ציוניים. ללמד, להנחיל את הג'אז החוקי (פאוול, מונק, בירד). שרה גם בעברית. יוצאת־דופן.

נשמת ג'אז. רוצה לזכות בהוקרה על התרומה שלה. רואה עצמה זמרת. אפילו לא מרגישה „זמרת ג'אז". אך מתקשה להתפרנס כאן משירה בלבד. אבל, יש מילגות מקרן שרת, גם עוסקת בהוראה. מופיעה כפעמיים בשבוע, ומקבלת כהתאם לערכה. מצטערת שג'אז נשאר בגדר „איבנט" ולא אירוע יומיומי. „כל הכיף בג'אז זה לראות אמן מופיע ערב־ערב, לעקוב אחרי התפתחותו. וואו, זה כל הכיף.

„אני לא רוצה להיות האמן הלא־מובן. הגיע הזמן שאנשים ידעו על מה אני מדברת, מה אני שרה. התקשורת לא מפרגנת כמו שצריך". לוא היתה שרת החינוך, היתה מנהיגה בתוכנית הלימודים לפחות שעת ג'אז אחת בשבוע.

חגית גולדברג עדיין בשלב הלימוד. ברקליי אישרה מילגה. בסיום הלימודים תחזור לארץ בכוונה „להופיע כמה שאפשר. במקביל, לעשות תיאטרון, שיש בו יותר עתיד".

ניסתה גם רוקנ'רול. „אני יכולה, אבל אני לא זמרת רוק. אני יותר טובה בג'אז". מוצאת בו יותר חופש, אפשרויות ביטוי, צבעים וסיגנונות שירה. והעיקר, „זה כל הזמן קורה. השיר הוא חומר־גלם, בסיס לאילתורים. אתה נותן פרשנות.

„לגבי הג'אז, אני זמרת. המוסיקה הפופולארית תראה בי כלי".

היא כאן כדי להפגין נוכחות. שייקחו אותה בחשבון לעונה הבאה, כשתסיים לימודיה. „יש שינוי עצום מאז הקיץ שעבר. ג'אז הוא לא דבר שאפשר ליפול עליו. האהבה נרכשת עם החשיפה, בתהליך של חינוך. ובשנה האחרונה קרה כאן משהו".

תימנה בראואר, שלא עשתה בארץ יותר משנתיים רצופות – וגם זה כ„אשמת" הצבא – עושה כבוד לזמרת ג'אז שהספקנו לשכוח: רימונה פרנסיס. בת־גילה של עדנה גורן. שלוש־וחצי אוקטבות. אשפית ווקאלית. שם דבר בראשית שנות ה־70, לפני שירדה מהארץ עם בעלה, המוסיקאי סטו הכהן. בראואר רואה בה חלוצה ישראלית כשילוב אלמנטים מיזרחיים, מהבלקן, בבי־בופ.

השפעות מגוונות. שואפת לטכניקה הקלאסית של אליזבת שוורצקופף. מתה על הקונספטואליות של לורי אנדרסון. רוצה את האחריות של פלורה פורים. תדבק במיזרחיות כמו אמא מאגי, ההודית שלא איבדה זהות.

מחלקת זמנה בין וינה לפאריז, בין בוסטון לת"א, אך מכירה את השוק הישראלי. „תור הג'אז הקלאסי־הווקאלי עבר. זאת היתה המוסיקה לריקודים של שנות ה־50. במקום זמרת לריקודים באו דיסקוטקים". יחס הציבור למוסיקה לריקודים או מזכיר לה את היחס למוסיקה המיזרחית היום. מוצאת בכך חיזוק למיזרחיות שלה בג'אז.

העניין סביבה הוא גם פועל־יוצא של מרפקים ויחסי־ציבור מסיבוב ההופעות הקודם, בחורף. אז הלכו על השתתפותה באירוויזיון. „אני באה עם משהו נדיר, שאני מאמינה בו וחזקה בו. רק בו יש לי סיכוי. לא מרגישה חזקה כזמרת פופ. בעצם, לשיר ג'אז זה פריבילגיה, שלא כל אחת יכולה לקחת לעצמה". הקאריירה שלה, ושל מאירי, בנויה על חו"ל. לארץ מגיעים כדי לרענן ולהתרענן. „בשבילי כאן זה כיף. לא פרנסה. באה אל השורשים". השאיפה: אמריקה.

אלמלא יכולתם הכלכלית של הוריה (אביה, הצייר אריק בראואר, אמן בעל שם עולמי) ושל הורי אלי (יהלומן ובעלת מישרד־נסיעות), אפשר שעיסוקם המוסיקאלי היה שונה. הוריהם מממנים את שיגעון הג'אז שלהם. תימנה: „ההורים עוזרים. כך, לפחות, אנחנו עושים מוסיקה טהורה. לא מתפשרים". יקחו לעצמם עוד שנה, לראות איך זה יתפתח. יודעים, שלא לנצח יהיו סמוכים אל שולחן ההורים.

▲

לדעת פניאל, חסרים בארץ מועדוני ג'אז. הקיימים: בית־ליסין, ריקסילנר, פאב טרומפלדור והבאר הארום בתל־אביב, פרגור בירושלים, ורווקא בתיאטרון בחיפה. השאר אתרים חד־פעמיים. הקיץ עונה טובה; יותר מקומות פתוחים, יותר אנשים יוצאים לבלות.

לדעת גולדברג, אם מישהו הסכים ללכת על „וואהל" עם תימנה בראואר, סימן שראה בזה סיכוי לרווח. „מה שקורה איתה זה בכלל נהדר. הסיבוב שלה הוא ה'טופ' של הג'אז המקומי. היא מוציאה את הג'אז מהמאורה למרחב הפתוח. היא פותחת בפנינו את השערים".

לדעת בראואר, העניין בשירת ג'אז נשית אינו מלאכותי. „עובדה, שאנחנו קיימות". יריבות? „אני מעל לסיפורים האלה. אני באה ונוסעת. כל הופעה של אחת מאיתנו יכולה לתרום לאחרות. יכולה לגרום לקהל להתעניין. להוציא את הג'אז מהמועדונים".

תימנה בראואר. „אני באה עם משהו נדיר, שאני מאמינה בו וחזקה בו. רק בו יש לי סיכוי"

חגית גולדברג. „זה כל הזמן קורה. השיר הוא חומר־גלם, בסיס לאילתורים. אתה נותן פרשנות"

חגית גולדברג. 26. רמת־גנית. צוות־הווי. בוגרת החוג לתיאטרון באונ' ת"א. בחופשת מולדת, אחרי שנה בביה"ס „ברקליי", בוסטון. עבר: תפקיד נשי ראשי ב„אוקלהומה", ההפקה האחרונה של האופרה הישראלית הישנה. הזמרת ב„סיפור אהבה בשלושה פרקים". סולנית להקת הרוק „מריין" (ליל שימורים). כיוון בחייה: ג'אז ושירת תיאטרון. הספיקה שלוש הופעות במרתף העליון בבית־ליסין, אחת בכל קיץ בשלוש השנים האחרונות. ביקורות מפרגנות.

תימנה בראואר. 25. ילידת וינה, מחזיקה בדרכון ישראלי, בת לאם תימניה ולאבא אוסטרי, המחזיקים בית־קיץ בעין־הוד. צוות־הווי. בוגרת אונ' וינה, מאסטראנטית בסורבון הפריזאי, מוסיקולוגיה ושירה. עבר: פסטיבלי ג'אז באירופה. סולנית עם ביג בנד „פאנדמוניאום" של פרנסואה ז'אנו. שנתיים בלהקה של אלי מאירי, יוצר ופסנתרן עילוי ישראלי, הלומד ועובד בבוסטון. אירוויזיון 86', כנציגת אוסטריה. הזהות: אירופאית. כיוון: שילוב מיזרחי, אפריקני, אתני. כרגע, בסיבוב הופעות שני בארץ. ביקורות חמות ומתמיאות.

עתליה פניאל. 22½. חיפאית במקור. נשואה 3 שנים לנגן הג'אז אמיל רם. ג'אז מגיל אפס. מיקצוענית מגיל 16. שרה ב„משפחת פרטרידג' הישראלית" והופיעה, לצד גדעון זינגר, ב„העגק וגנר". הופעות אינספור במועדוני ג'אז מקומיים. סולנית תזמורת חיל־האוויר. שנתיים תלמידתו של בארי האריס מ„מרכז הג'אז" במנהטן. ניסיון אמריקני. מאז שובה לארץ, לפני שנה, מופיעה עם הרכב. הביקורות נלהבות.

עתליה פניאל. „לראות אמן מופיע ערב־ערב, לעקוב אחרי התפתחותו. וואו, זה כל הכיף"

א י ל מ ג ד

בצלמו ובדמותו

אלביס פרסלי נפל עלינו כרעם ביום בהיר. זה היה בכיתה ז', ב־1960. קדמו לו, בחינוך המוסיקלי שלנו, פול אנקה, ניל סדאקה, ריקי נלסון, פט בון, ג'וני טילוטסון, הארי בלאפונטה, רוי אורבסון, שעם כל הכבוד לכולם יחד ולכל אחד לחוד – ל"מעלות לרקיע", ל"עיר הולדתי", ל"הלו, מרי לו", ל"רק הבודדים", ל"בורחת קטנה", להיטים נצחיים בפני עצמם – כשהופיע אלביס, מייד ידענו שנפל דבר בהיסטוריה שלנו.

רק לאלביס היה הכוח להוציא אותנו לתרבות הצנועה הסוציאליסטית של בית־חינוך בצפון, כי אלביס פרסלי פירושו ברילנטין בשערות, בלורית משתפלת על המצח, נעלי שפיץ. אלביס היה סכנה לדרכה של תנועת־העבודה, הסיטרא־אחרא של ישראל העובדת. בזרם העובדים התייחסו אליו כאל אוייב העם. אבל, בכיתה שלנו לא עזר להם. היינו גרעין עיקש, והיום אפשר לומר, בעל פרספקטיבה היסטורית. עובדה, שאת זרם העובדים שכחו, ואלביס, למרות שמת בינתיים, חי וקיים.

ובכן, היינו – אילן מוכית, יורם שפטל (תישאלו את השופט לוין), ראובן כץ ("המועדון", "קולוסיאום") ואני, חבר הוועד הפועל – מצרפים פרוטה לפרוטה ורוכשים כל תקליטון חדש של

בגלל אלביס סכנו בחשאי את שערותינו בשמן, נעלנו נעלי שפיץ, רקדנו סלואו בחושך, הצמדנו ילדות שטוחות־חזה. בגללו הדיחו אותי מהוועד־הפועל של המחנות־העולים, בעוון פעילות חתרנית. הוא שעיצב במידה רבה את השקפת עולמנו בנושאים החשובים באמת • המלך, עשר שנים אחרי, הומאז' ישראלי

והוא היה יכול להטות את "זרם העובדים" לאפיק זה.

היינו אז כולנו ב"מחנות העולים". יצאנו לכל הטיולים ולמחנות העבודה, לא החסרנו פעולות. אני הייתי חבר הוועד־הפועל של בית־הספר, משהו כמו מזכירות הקומסומול, ייחוס מיוחד בהיררכיה של המחנך.

אבל, בלי צחוק, אלביס פרסלי שינה לי את החיים. אם לא הוא, לא היינו מתעקשים כל־כך להתאסף בחשאי בליל שבת ולרקוד ריקודים סלוניים. הלשינו עלינו למועצת הערה, שבמקום לצאת לצריף, זה מה שאנחנו עושים. שפטו אותנו ועמדו להקיא מכל אחד מאיתנו את הסמל. הרגשנו, שלא מגיע לנו, שאנחנו חברים נאמנים, חוץ מהעניין הזה של ריקודים סלוניים פעם בשבוע, ובסוף אחד עזבנו את התנועה והיינו חופשיים.

▲

אלי "ידיעות אחרונות" אשם, בעצם. העיתון ההוא אז מיבצע לקוראיו: פטיפון משוכלל בתשלומים. לא כזה שמחובר לרדיו, אלא עם רמקול עצמאי. לאילן מוכית, היום מלחין ג'אז מוכשר, קנו פטיפון כזה. מה שטוב בו היה, שבגלל שלא היה מחובר לרדיו, היה אפשר להעביר אותו לאיזה חדר שהורים לא עלה על הדעת, שאשים תקליט של אלביס אצלי בבית, כי הפטיפון שלנו היה חלק מהרדיו בסלון.

אז היינו מצטופפים סביב הפטיפון של אילן, שותים ושומעים את השיר, שעד היום אם יאלצו אותי להשביע בנקיטת־חפץ מהו השיר הגדול של כל הזמנים, זה יהיה השיר "לילה אחד", ONE NIGHT. שום "חיפושיות" ושום בוב דילן, אפילו לא ריצ'ארד הקטן. ONE NIGHT, זהו. בלי ויכוחים. השיר הזה התנגן על תקליט קטן של 45, שחור, ומי זוכר מה היה בצדו השני. הלוך וחזור היינו מעבירים את המחט מהסוף להתחלה, מאות פעמים, ושומעים את השיר, שעד היום מעביר בי צמרמורת.

יום אחד פתח המחנך נתן שפירא ז"ל – שלפנינו הספיק לחנך את אריק שרון בכפר־מל"ל – את היום בהודעה. הוא הכריז בחגיגיות, שהיות והוא מתגורר בדיוק מול מירפסת מול אילן מוכית, הוא יודע, לאחר ששמע במו־אוזניו, שאנחנו מתאספים אצלו ושומעים אלביס פרסלי. הס הושלך בכיתה, כאילו הודיע בכנסייה על אחד המאמינים שביצע חטא שדינו מוות. קלון על ראשינו.

אלביס. סכנו בחשאי את שערותינו בשמן, נעלנו נעלי שפיץ, רקדנו סלואו בחושך, הצמדנו, כן הצמדנו, ילדות שטוחות־חזה. שפטל היה מיקרה אבוד, כי מוצאו היה מ"תל־נורדוי" הבורגני; מוכיח היה ידוע כקשה־חינוך; כץ – אלים; ואותי, שבאתי ממישפחה נכונה, פשוט הדיחו מהוועד־הפועל בעוון פעילות חתרנית.

התקליט הגדול, אריך־הנגן הראשון שקנינו, היה "קינג קראול", ואחר־כך זה עם המון אלביסים קטנים על העטיפה בחליפת־זהב. כל ה"רוקים" הקלאסיים, האדירים שלו, שעד היום לא נס ליחם כהוא זה. שירת־הגבור שלו היתה אז בעינינו "רוק בבית־הסוהר". אחר־כך הוא התגייס ושר כל מיני שמאלצים לחיילים האמריקניים בגרמניה. ליטל ריצ'ארד תפס את מקומו אצלנו עם "תותי פרוטי", כי מה שרצינו היה "בסח", הרבה לפני שהומצאה המלה הזו.

▲

ג'ון לנון הודה, שבלי אלביס לא היו ה"ביטלס". אלביס היה האדיסון, שהצית חשמל בגיטרה. הוא היה גם מיני מאוד, אבל את זה לא ידענו אז, כי רק שמענו אותו, לא ראינו. ידענו, שהוא מממפיס, שהוא מטריף את כל הנערות, שבעצם הוא ילד טוב של אמא שלו, והנה הוא ממלא את חובתו למולדת והולך לצבא. ה"גסדריוזן" הזו שלו קצת איכזבה אותנו. אנחנו עזבנו בגללו את התנועה והוא לא יכול להיות אלביס עד הסוף מה הוא, קליף ריצ'ארד?

אבל, כל זה פילוסופיה. מה שנתן לנו כוח להמשיך בדרכנו הסאלונית – שכמעט הורידה את הקרינו בינגו שאלה – היו השירים. "האם את בודדה הלילה", עם קטע הדיבור באמצע, שבאילו אנחנו לחשנו לבנות זוגנו, "קינג קראול", "עכשיו או לעולם לא", ושוב ושוב, ONE NIGHT.

אלביס, בשירים האלה, שלא הוא כתב להם את המלים, אבל הן יצאו מפיו, ועוד איך, עיצב במידה רבה את השקפת עולמנו בנושאים החשובים באמת: הנשים הן קשות להשגה, יש לעמול קשה כדי לכבוש אותן, לעולם נרצה אותן יותר משהן ירצו אותנו. אלביס, בכושר השיכנוע שלו, טבע בנו את מושגי האהבה והקינאה, הציפיות והעריגות, במינונים המבוזאים הקלאסיים.

נכון, שאחר־כך באו הביטלס, אבל לגבינו זה היה מאוחר מדי. אנחנו כבר היינו מעוצבים בצלמו ובדמותו של אלביס.

לחם ושעשועים
מאחורי הקלעים של השבוע

פוליקר: רמאללה שלי

גל הנוסטלגיה, השוטף את עולם הרוק, מחייה את מוסיקת־הנשמה של שנות ה־60. אצלנו, היו שירי להקות צבאיות וצלילי אקורדיון.

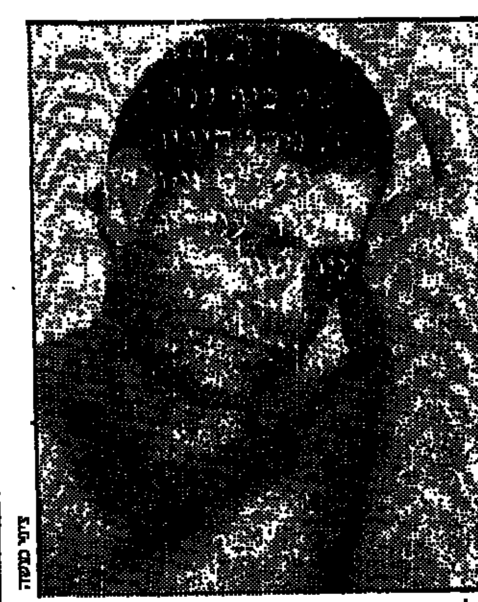
מי שרצה ב־65' לשמוע מוסיקת פופ, כיוון את הכפתור לרדיו רמאללה, לתוכנית הפופ עם הקריינית בילה חאדר (לימים, אשתו של המלך חוסיין, שנהרגה בתאונת מטוס). רדיו רמאללה נעלם מהמפה עם פרוץ ששת הימים. חלק מציוד התחנה נלקח שלל ושימש את גל"צ. רשת ג' משדרת על התדר ששימש את רמאללה.

יעקב גלעד ויהודה פוליקר כתבו גירסת נוסטלגיה של הרוק המקומי, „רדיו רמאללה". שיר געגועים, לא נטול הקשרים פוליטיים („רעש מכונה בין שדה מוקשים לשדה כותנה/ משבש את הקשר בינינו"). השיר הפך במהירות לאחד המושמעים ברדיו.

גלעד: „השיר מבטא געגועים, תחושת אובדן של תקופה. מוסיקאלית, הלכנו על כיוון ים־תיכוני, ערבי. השתמשנו בקנון ולא בבחוקי. יש בתיפוף כובד מיזרחי ויש יללות מואזין".

השיר יופיע בתקליטו החדש של פוליקר, שיהיה שילוב רוק עם מוסיקה ים־תיכונית.

● דני בלושטיין

פוליקר. הגעגועים

להקות צבאיות: הפנינג בפארק

ב־1 בספטמבר, הלהקות הצבאיות יכבשו את פארק־הירקון בת"א, במסגרת הפנינג ענק.

מנחם דיין, ראש ענף תרבות: „המטרה: להפגיש את החבר'ה העוסקים בבידור האוכלוסיה הקרבית בצה"ל, להפנינג מסורתי, כן יפגינו את כוחם. חשוב להראות לאוכלוסיה האזרחית, איזה גופים עושים את המלאכה".

ההפנינג, משעות אחה"צ עד הלילה, יתפרש על 4 במות. הרכבים קאמריים, תזמורות בידור, להקות מחול ותיאטרון, להקות צבאיות וצוותי הווי. הפעילות תישא אופי תחרותי. המצטיינים יופיעו במופע המסכם, על הבמה המרכזית.

האירוע מתקיים בשיתוף עיריית ת"א. הכניסה חופשית.

● עמוס אורן

העטלף: נחיתה בישראל

מאז כתב יוהאן שטראוס ב־1847, במשך 40 לילות רצופים, את האריות הגאוניות של „העטלף" – את השלאגר הזה אי־אפשר להפסיק. אחת האופרטות הכי וינאיות שאפשר לתאר. תוססת ועליזה כמו גביע שמפניה. בין המערכות, גם באלט, עם ואלסים.

בסוף החודש, האופרטה מגיעה גם אלינו. אבל מה שהאמרגן יהודה טלית מביא, זו לא בריוק האופרטה של המימסד האופראי מווינה, אלא הפקה ניידת של תיאטרון האופרטות הוינאי.

תיאטרון גולה, שהוקם ב־1938 באיטליה, כשזמר אופרות וינאי, ריכרד טאובר, יצא להופיע באיטליה רגע לפני ה„אנשלוס" (סיפוח אוסטריה לגרמניה), וגילה שאין לו לאן לחזור. הקים תיאטרון אופרטות, שר והסתובב איתו באירופה.

„העטלף", קומדיה של טעויות, בגידות ונקמה. הבעל מחזר אחרי אשתו, שהתחפשה לרוזנת, וגם אחרי החדרנית, בנשף סוף־השנה אצל הנסיך. בסוף כולם נפגשים בבית־הסוהר.

20 נגנים, שלוקטו בארץ, ילוו. המנהל המוסיקלי, תיאו מורנס, יעבוד עם התזמורת, בתקווה שהמופע לא יישמע כחלטורה־שלי־רגע, כמו שהיה אשתקד עם תזמורת „הספר מסביליה". בסך־הכל, 50 משתתפים.

כמה עולה להביא את „העטלף"? דובי קליר מנישואי טלית: „כ־150 אלף דולאר. לא הפקה יקויה במיוחד". מחירי הכרטיס: 30־40 ש"ח.

● עירית נעמן

עליזה עזיקרי: טברנה בגדרה

לאחר שנים של שתיקה ומגורים בחו"ל, היא חוזרת להופיע. עליזה עזיקרי תהיה זמרת־הבית בטברנה חדשה בגדרה. הפתיחה בסוף החודש.

– עליזה, מה פתאום בטברנה בגדרה?

„ההופעה האחרונה שלי בארץ, כ־70', היתה שם. מקום משגע, גם הרעיון להיות זמרת־הבית. מחפשת דירה בגדרה, משם אגיח לת"א, להקלטות".

– אריס סאן, בעלך לשעבר, כתב לך 8 שירים מהבלא, לפני שהשתחרר. תופיעו יחד?

„אריס לא הקים אתי קשר, אלא עם המפיק שלי, מיקי פלד. כשיגיע לגדרה נשיר ביחד, למה לא?"

מיקי פלד ופליקס גוקובה, בעלי הטברנה: „זה יהיה תיאטרון־גן, בתוך סוכת גפנים, חצר עם קשתות לבנות. בתוך חדר־האוכל, בנוסח יווני, יהיו 30 מיני מזטים, סופלקי, כבש והרבה אחו. במרכז פעמון־נחושת גדול, כו יכה הטבח היווני כששעליזה תפסיק לשיר, ואז יתחילו לאכול".

פלד: „אני עושה לעליזה קאמבק יותר גדול משעשיתי לרבקה זוהר. היא תפתיע את כולם. מווה ואווז בטברנה בגדרה, זה מתאים לי".

○ יהודית יחזקאלי

מוזיאון ת"א: מתרחבים

מוזיאון ת"א עומד לפני תוכנית גדולה של פיתוח והרחבה, שתסתיים עם השלמת מרכז גולדה, שיכלול גם את האופרה הישראלית החדשה ואת התיאטרון הקאמרי. בשלב הסופי, יוכפל שטח התצוגה.

קודם־כל, התרחבות אירגונית. כבר פורסם מינוי שרה ברייטברג־סמל, עד כה האוצרת לאמנות ישראלית, לאוצרת־על לאמנות בת־זמננו. מתוכנית אחרת – העברת רוב הפעילות באמנות העכשווית, מקומית ובינלאומית, לביתן הלנה רובינשטיין – מתבקש, שברייטברג־סמל תהיה, למעשה, הממונה על הלנה רובינשטיין.

המינוי גורר שורת מינויים אחרים. חלק כבר פורסמו, „פירסום בלתי מוסמך וספקולטיבי", אומר מנהל המוזיאון, מארק שפס.

על הפרק לא רק מינוי אוצר חדש לאמנות ישראלית, אלא גם אוצרים חדשים לעיצוב וארדיכלות. מעמד היועץ לענייני צילום, מיכה ברעם, ישונה לאוצר מלא.

בקרוב, ייסגר הלנה רובינשטיין לשיפוצים, בעלות קרוב למיליון דולאר. הארכיטקטורה הפנימית והחיצונית תישמר. תוקם מחלקה למולטימדיה. אגף הנוער מתפנה מהמקום וכך מתווסף מיפלס שלם לתצוגה. האגף ישוכן זמנית בחניון המוזיאון, עד שילובו במרכז גולדה.

כל זה, פלוס שיפוץ של אולם רקנטי, תוך שנה.

מאיפה הכסף? שפס: „בעיקר מקרן הלנה רובינשטיין וממישפחת רקנטי".

המוזיאון יתפעל מעכשיו גם את הפאוויליון לאמנות, בפארק־הירקון, שהיה עד כה פיל לבן.

● עמנואל בריקמא

אם ההצגה הזאת כבר ראינו?

לפני כשבועיים התקיימה הבכורה של להקת הנופח"ש, בתוכניתה החדשה, „צו גיוס". הקהל התרגש ואהב אותם. הביקורת: „פגז אמיתי", „שעה־ורבע נטו של ארוחה מהנה".

אלא, שהתוכנית היא, בעצם, גירסה שניה למופע מצליח, תחת אותו שם, של להקת צעירים מראשל"צ, שהעלתה אותו לפני חצי שנה, עם אותו כותב ובימאי (חנן גולדבלט) ייתו מנהל מוסיקאלי (יאיר קלינגר). בחגיגות עוד זכו הלהקה והתוכנית במקום הראשון בתחרות להקות־זמר.

מרגלית להב, שהריצה את המופע מטעם עיריית ראשל"צ: „יש לנו טעם מר בפה. מרגישים כמו שפני־נסיון. עבדנו קשה, ואת הצלחה קצרה המפח"ש".

– חנן גולדבלט, מה קרה?

„לא עשינו שום דבר מאחורי הגב. הכהרנו לעיריית ראשל"צ, שמאחר והודיעו לנו שהתקציב מוגבל, והם לא רוכשים את זכויות היוצרים, אנחנו מתכוננים לעשות בחומר שימוש נוסף".

– אז הכל עניין של כסף?

„לא רק זה. לא כל יום אני יושב לכתוב חומר לתוכנית. כל שורה עולה לי בבריאות. אי־אפשר לבוא ולקבור את הכל עם להקה שאין אפשרות להריץ כמו שצריך. ואיפה הסיפוק האמנותי שלי?"

– היום, איזו להקה אתה מעדיף?

„קשה, באמת קשה. אני לא מנסה להתחמק. לדוגמה: לשיר 'הארון', על כאב המוות, יש מישקל אחר, כשחיילים במדים מבצעים אותו".

● גדעון מיטשניק

סיקוד דרום, אחת הלהקות בהפנינג. „המטרה – להפגיש את החבר'ה". הכניסה חופשית

„7 לילות" ממליץ

■ **סרט.** 1. „אי.טי. חבר מכוכב אחר". אגדה קולנועית לכל המישפחה. מרגש, מלהיב, גאוני. שפילברג. 2. „נשק קטלני". סרט פעולה מיוחד, כי הגיבור שלו שוטר לא־יציב, דיכאוני, מניאק, על סף הטירוף.
■ **וידאו.** „דרום־פסיפיק". גירסה קולנועית מ־1959 למחזמר של רוג'רס והאמרשטיין. מוסיקה מענגת, צבעים משכרים. נוסטלגיה.
■ **טלוויזיה.** 1. „ימי המיוזיק־הול שחלפו". הפקת יוקרה של „גרנדה" הבריטית. מהוקצע. צבעוני. מלוחק היטב. שבת, 23.10. 2. „ספר הג'ונגל". עיבוד קולנועי צבעוני וקסום לסיפורי קיפלינג. 1942. שלישי, 14.15. 3. „העטלף". האופרה של יוהאן שטראוס. בית־האופרה המלכותי בלונדון. הפקת־ענק של הבי.בי.סי. 180 דקות. חמישי, 19.00, ערוץ 2.
■ **רדיו.** „שאלות אישיות". יעקב אגמון משוחח עם יצחק בן־נר על כתיבה סיפרותית ועיתונאית. מרתק. שבת, 13.05, גלי־צה"ל.
■ **תקליט.** 1. פסקול „ימי הרדיו" (איסטרוניקס). הזדמנות אחרונה (אולי) להשיג את השירים הנפלאים של הקופסה המזמרת. לאו דווקא לחסידיו של אלן. 2. הפריטנדרס – I, II, III, ו־IIII. במיוחד שני הראשונים, עם ההרכב המקורי. אין כמו היינד בסטריאו.
■ **תקליט קומפקט.** מוסיקה פופולארית מרעננת – הסימפוניות „האיטלקית" ו„הסקוטית" שלמנדלסון. גיאורג שולטי, אשף הניצוח. תזמורת שיקאגו, המבריקה בין תזמורות העולם. אתה תשיר את הת"ק הזה באמבטיה.
■ **מופע.** 1. אריאל זילבר. אדרנלין אצלו אין אפס, גם כשהוא מכין חומר חדש. שמע היום את הלהיטים של מחר. הערב, עין־הוד. 2. משינה – „הרל עוד אפשרי". החמישיה הייצוגית של הרוק המקומי. חובה לעודד, שלא יקרה להני מה שקרה לקניינשטיין.
■ **הצגה.** „עלובי החיים". מחזמר מרשים. דודו פישר, ריקי גל, שלומית אהרון – ביצוע מעולה.
■ **מסעדה.** 1. „לה גסטרונום". השף אנטואן נדר עם מטבחו ירמיהו פינת הירקון בת"א. מעדנים צרפתיים. אצולה וסטרונומית. במו יזיו. 2. טאב טאורש, רחובות, שכונת אושיות, רחוב מבצע ליטני 8. טל. 08־415363. מסעדה ליטאית אותנטית. ממולאים, דגים, בשרים, וודקה, מוסיקה רוסית, מסעדה כמו־ביתית. שירות אישי, חנייה, שירותים נקיים. מחירים נוחים במיוחד. ארוחה מלאה לזוג, כולל אלכוהול, כ־45 ש"ח.
■ **ספר.** 1. „ציפורי צל", מאת דן בניה סרי. 2. „הקבוצה הכנענית – ספרות ואידיאולוגיה", מאת ד"ר נורית גרץ ורחל ויסבורד, האוניברסיטה הפתוחה, שני כרכים.
■ **תערוכה.** מסורת ומהפכה, מוזיאון ישראל, ירושלים. 1910־1920, אמנים יהודים, המהפכה, פולקלור יהודי.

זה השבוע שלך

קליינשטיין: עד ההופעה יבריא

במשך השבוע רמי קליינשטיין נח בבית. צרוד מדי. מחר – הופעה בפארק־הירקון, עם אהוד בנאי.

– איך אתה מרגיש?

„קצת חולה".

– מתרגש?

„מה פתאום. אחרי שעושים 'סינרמה' וחודשיים הופעות, מתרגלים".

– בכל־זאת, פארק לא עושים כל יום?

„אני מניח, שלקראת ההופעה ההתרגשות תגבר".

– מה תיתן?

„מופע מלא. כל מה שאני יודע".

– ואיך זה לעבור מתנות לגשר־הרכבת בשרי רוקה ולראות את השם שלך בגדול?

„הו, את זה כדאי לצלם בשביל ההורים והילדים".

● עמוס אורן

חשבון האימים של רוקי

„למה אנשים סופרים לי כל הזמן את הראשים?" מתלונן גיורא קירשמן, המפיק שהימר על „מופע האימים של רוקי" ואכל אותה בסינרמה.

את הסיבות והתירוצים כבר שמענו. עיתוי לא טוב. קיץ צפוף. תחרות לא הוגנת. מה יש להוסיף? „ההפקה לא קיבלה את החשיפה המתאימה. לא בעיתונות, לא בטלוויזיה. התיסכול: ההפקה טובה, אבל הקהל לא בא".

– בהופעות בת"א, היו המפורים?

„ההיענות – לא מה שציפיתי. מיסחרית, לא יצאתי מזה טוב: נמכרו כ־1,000 כרטיסים להצגה. עם 1,500 הייתי במצב מצוין".

– יש איזו נחמה בכל ההרפתקה הזאת?

„תענוג מהעבודה עם הצוות הזה ועם אנשי ההפקה שלנו".

● עמוס אורן

רוקי. למה הקהל לא בא?

ששון גבאי: איך לאלף את האשה

איך יכול גבר להפוך ילדה קטנה לאשה צייתנית ו„אידיאלית" – שתשכב איתו כשירצה, שתהיה בבית כשהוא משוטט?

זה הייעוד של ששון גבאי, בהצגה החדשה ב„הבימה", „בית־ספר לנשים", מולייר. גבאי מגלם את ארנולף, אגואיסט, מזלזל בנשים, סוגר את אשתו (ליאת גורן) בגיבור זכוכית. עד שמופיע מחזר צעיר ונמרץ ומנפץ את החלום לרסיסים. בחיים, גבאי נשוי ואב לשלושה.

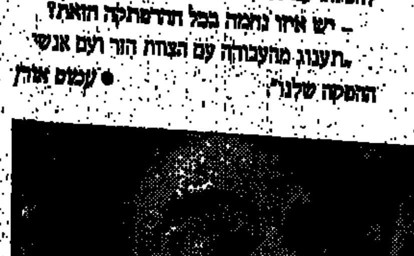
– איך אתה מסתדר עם הדמות?

„קשה לומר שמזדהה, אבל, בכל גבר מתעורר פעם חרצון להפוך את האשה לרכושו הבלעדי. כל גבר כמעט חטף את המכה הזאת: כל התוכניות על אשה הרואה בגבר שלח אלוהים שני – התהפכו. יש מאבק עז בין שנאת הגבר לאשה, לבין הצורך הטבעי שלו בה. מצד שני, לא חושב שאשה היא בנאדם חופשי כמו הגבר".

– ואיפה אתה עומד בהקשר זה?

„לא יכול לתת סיסמה: רוצה שישרתו אותי. למה סתם להגיד? אבל המחזה והדמות מעניינים אותי".

● חבצלת דמארי

תקליט
חדש בחנויות

חרומנטיקה של הקרפנטרס ● ההנצחה של אלטון ג'ון ● הבשלות של מינימאל קומפקט ● העוצמה של תחיית קרידנס קלירווטר

תחיית קרידנס קלירווטר. הרוקנ'רול האמיתי

לועזיים

■ מארט רה סוזה (אשרת־זגירה) – 2½ (פונוקול). בשלמת בר הקים את „חבורה הטבעית", הוא טען לשיחזור המוסיקה המיזרחית מעולה של המערבית. „מארט רה סוזה", להקה של מהגרים אלג'יראים הדים בצרפת, מוכיחים שגם הבוון והפוך אפשרי, על שירתו בסילסולים מיזרחיים ...

באלבומו „גרייסלנד", התיוג הוא כמחלקת הפולקלור. קוריזו, תרגילים בנשימה ובשירת א־קאפלה. שילוב מוזר של כנסיה ובית־כנסת, של גוספל ותפילות שבת. האנגלית נשמעת רצוצה, הבאנשי תפלומה: „גשם, גשם, גשם יפה" שיר יפה, אבל אין אחר שיקה.

■ אמנים שונים – „בלק אבר וויטי" (פונוקול). סידרה שטשטה את הרגל. ...

קולנוע

שבוע ראשון

■ אלדין ומנורת־הקסמים.
עיבוד מודרני לסיפור אלף לילה ולילה. יתום עני מוצא מנורת־שטן עתיקה וכאר ספנסר יוצא ממנו בצורת שד. מבית־היוצר של מנחם גולן ויורם גלובוס, סניף איטליה. סינמה 1, ת"א: תל־אביב, ת"א (בוקר); דרייב־אין, ת"א (19.45); היכל, הרצליה (בוקר ויומיות).

■ טוויסט רוקדים במוסקבה.
קומדיה צרפתית פרועה על החיים בצל המגל והפטיש. מסתבר שהק.ג.ב. זה כבר לא מה שהיה פעם... עם פיליפ נוארה, מרינה ולאדי וברנארד בלייה. לב 1, ת"א: מיגדל, חולון (ערב).

■ ליבו של אנג'ל.
מותחן בלהות. בלש פרטי מניו־יורק מתחקה אחרי זמר שנעלם בניו־אורלינס. בימאי: אלן פארקר („תהילה", „אקספרס של חצות"). שחקנים: מיקי רורקה, ליזה בונה, שרלוט ראמפלינג. חן 2, ת"א; אורגיל, ים (ערב).

■ סוטוירומן.
סרט־נעורים, לפי תסריט של אסי דיין. סמדר קילצ'ינסקי היא תלמידת־תיכון שרוצה להיות סופרת, מאוהבת באלון אכטבול שהולך לצבא ומנהלת רומן עם דן תורן השחקן. ויש לה על מה לכתוב: לימור, ת"א; אור, ים: אורה, חיפה; שביט, גבעתיים; שלום, פ"ת; אורנים, בת־ים; ראשון, ראשל"צ; אורן, ב"ש; בית־העם, ק. חיים; דויד, הרצליה; אשרוה, אשרוה; הוד, נהריה.

■ קינג קונג 2.
הקוף המיפלצתי קם לתחייה בדיוק באותו מקום בו הסתיימה הגירסה של '76. הפעם הוא פוגש את זוגתו שתחייה, ליידי קונג – ושניהם לוחמים על זכותם להתקיים בציוויליזציה האנושית. המקת־ענק של דינו דה־לורנטיס. אסתר, ת"א: אואזיס, ר"ג.

■ קנגרו.
סופר מהגר לאוסטרליה ונקרע בין פאשיזם לסוציאליזם. דראמה על־פי ספר של ד.ה. לורנס. קולין פרילס, ג'ודי דייוויס. גורדון, ת"א.

מופע
עמוס אורן

אהוד בנאי

מתייחסים אליו בתקוה הגדולה של הרוק המקומי. בשבוע הבא יראה אור אלבומו המיוחל הראשון. בינתיים, הוא מנצל את הקיץ. לא נותן לזמרים להחמיץ מבין אצבעותיו.

חודש חודשיים

■ אהבה צעירה – אסקימו לימון מס' 7. (★★★)
יונתן סגל, צחי נוי ויפתח קצור משתובבים שביעית, בחיפוש מתמיד אחר מנעמי החיים. וולטר בנרס ביים מהתלת־מין עם קריצה לקופה. סינמה 2, ת"א.

■ 007 באיזור המסוכן. (★★★)
טימותי דלטון משחק את ג'יימס בונד כאחד העם: בלי הקסם המסתורי של שון קונרי, בלי הגינרור והחן האצילי של רוג'ר מור. הומור דל, מעט חתיכות והכל נראה רציני מרי, במרדף אחרי סוחרי סמים. דרייב־אין, ת"א (21.45); תל־אביב, ת"א: אריסון, ים (ערב); היכל 2, פ"ת (ערב); סבוי, חולון (ערב); רון 2, ראשל"צ (ערב): חן, ב"ש: היכל, הרצליה (ערב).

■ בלוז לחופש הגדול. (★★★★)
שמיניסטים על סף גיוס, בימי מלחמת ההתשה. סרט נוסטאלגי, מלבב ונוגע ללב. משחק טוב. כראי לראות. כתב דורון נשר, ביים רנן שור. עם יואב צפיר, שחר סגל. גת, ת"א: גן 1, ר"ג (ערב): גת 1, חיפה; רון, ים: אסתר, אשקלון; הדר, רחובות: חוף, חדרה.

■ הנוכל, האוהבת והמאהבת. (★★★★)
בט מידלר רוכבת שוב. קומדיה מבדרת לימי הקיץ. שתי שחקניות אמריקניות אוהבות מרגל אחד – וכל שירותי־הביון נסחפים למערבולת משעשעת. חן 1, ת"א: ארמון, ר"ג (ערב).

■ לא שם זין. (★★★)
נכה צה"ל צעיר מתעמר בהוריו, כאהובתו, בידידיו הטובים. סרט של שמואל אימברמן בעיקבות ספר של דן בן־אמוץ. מלודראמה. עם איקה זוהר וענת וקסמן. פאר, ת"א: מיטשל, ים: קרן־אור ושביט, חיפה: ארמון, חולון: לילי, ר"ג: שרון, נתניה: רון, נהריה: תירצה, ראשל"צ: אשל, ב"ש: גיל ואביב, טבריה.

■ לבירינט. (★★★)
אגדה המנסה להמריא כחלום, אבל לא מרחיקה הרבה. נערה תועה במבוך, בדרך לחילוץ אחיה מידי מלך השדים. הבמאי ג'ים הנסון ממשיך לחשוב שקולנוע זה רק חבובות. ילדותי. עם ג'ניפר קונלי ודייוויד בואי. פאריז, ת"א: חן, חיפה: ארמון, ר"ג (17.00).

■ לוי וגוליית. (★★★)
סרט־טעולה קומי עם אידישקייט צרפתי ומסורת יהודית, על רקע יהלומים קורצים באנטוורפן. סרטו של ז'דאר אורי, מי שביים את „הקדילאק הלבן" ו„רבי יעקב". לב 3, ת"א (11.30, 14.00).

■ לורי אנדרסון – בית האמיצים. (★★★★)
דוקומנטארי. לורי אנדרסון תיעדה, ביימה וערכה מיצג מרתק של עצמה, מ־1985. קולנוע קיץ בגן מוזיאון ת"א.

■ מלון לצעירים. (★★★)
פארסה לבני־הנעורים. שלישיה עליזה הופכת מלון מעופש לארמון־בילויים של בני טיפש־עשרה, למורת רוחה של פקידי־עידיה מושחתים. קומדיית סלאפסטיק מהירה, עם שירים של פיל קולינס, ג'וליאן לנון וסיסטר סלדג'. אורות, ב"ש.

■ נשק קטלני. (★★★★)
מותחן אלים, עשוי היטב. שוטר עם נטיות התאבדות מפגין רביקות־יותר בחיסול פושעים נתעבים. עם הכוכב האוסטרלי מל גיבסון. חן 5, ת"א: חן, כפ"ס: היכל העשור, קרית־גת.

■ סוד ההצלחה שלי. (★★★★)
מה רוצה היום צעיר אמריקני שבא לכבוש את העיר הגדולה? ממון, כוח ואשה טובה. קומדיה רומנטית עם מייקל ג'יי. פוקס והלן סלייטר. שחף, ת"א: הדר, גבעתיים (ערב): רון, חיפה: היכל 1, פ"ת.

■ סופרמן 4. (★★)
ג'ין הקמן מפריע לכריסטופר ריב לנקות את העולם מנשק אטומי, בכח. הוד, ת"א: עדן, ים: כפיר, ים (בוקר): היכל 3, פ"ת (לא שנייה): עצמאות, בת־ים: רון 1, ראשל"צ (בוקר, יומיות, ראשונה).

■ ראשים מדברים – הפסיקו להיות הגיוניים. (★★★)
תיעוד מופע של להקת „ראשים מדברים", מקצועי. בית־ליסין, ת"א (23.15).

■ שירותים אישיים. (★★★)
ביוגראפיה קולנועית מאכזבת של מואם סינטיה פיין, מלצרית שהיתה למנהלת בית־פגישות בלונדון וסיפקה שירותי־מין מפולפלים לכל דיכפין. עם ג'ולי וולטרס. ריינגוף 2, ת"א.

■ תעלולי שטן. (★★★)
ג'ורג' ברנס קשישא מגלם בחביבות את פרצופו והאפל של אלוהים, כשהוא קונה מצעיר שאפתן את נשמתו ועוזר לו לזנק לצמרת. קומדיה קלילה ליום קיץ לוהט. עם טד וואס. לב 4, ת"א (11.30, 14.00).

יותר מחודשיים

■ אני והחבר'ה. (★★★★)
דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע־הרפתקאות ומגלים את טיבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מהנה ומרגש. חן 3, ת"א: גן 3, ר"ג (ערב): אילת, אילת.

■ בטי בלו. (★★★)
דראמה צרפתית. סופר מתוסכל מאוהב בנערה תוססת, הסובלת מפרצי־זעם ומיצרי הרס עצמי. ככל ששיגעונה גובר, מתחזקת אהבתו. סרטו של ז'אן־ז'אק בייניקס, הבימאי הצעיר של „דיווה". משחק טוב. תמוז, ת"א: בית־ברל, כפ"ס.

■ בית־ספר למישמר אזרחי. (★★★)
פרק רביעי בעלילות חניכי בית־הספר לשוטרים. קומדיה פרועה, עם סטיב גוטנברג. חן 4, ת"א (15.55, 17.40); חן, רחובות.

■ בקצב השעון. (★★★)
קומדיה של טעויות. ג'ון קליז, מכוכבי להקת „מונטי פייטון" מגלם מנהל בי"ס דייקן, שסדר יומו משתבש לפתע. מבדח מאוד, אנגלי מאוד. לב 4, ת"א (17.00, 20.00, 22.00).

■ הבוקר שאחרי. (★★★)
כוכבנית דועכת מתעוררת מעילפון אלכוהולי לצד גופה מגואלת בדם. אם לא היא – מי תקע את הסכין? עם ג'יין פונדה, ג'ף ברידג'ס וראול חוליה. סידני לומט („רשת־שידור") ביים סרט מתח פושר. אור, צפת: רון 1, ראשל"צ (21.30).

■ החנות מעבר לפינה. (★★★★★)
הקרנה חוזרת לקומדיה אנושית נפלאה משנות ה־30, השומרת על רעננותה גם היום. ג'יימס סטיוארט בסירטו של ארנסט לוביץ'. אל תחמיצו! תכלת המחודש, ת"א.

■ חזרה לנעורים. (★★)
טבוריש המוני אך חביב, מצטרף לקולג' כדי לסייע לבנו הלומד במקום. שיטותיו הלא־מקובלות מכניסות רוח תזזית בהווי הקמפוס. קומדיה משעשעת. אורון, ערד (ראשונה).

■ חנות קטנה ומטריפה. (★★★)
מחזמר על עציץ קטן הגדל ונעשה לצמח־מפלצת אוכל־אדם. פארודיה על המיוזיקל'ס של תחילת שנות השישים, מבויים בהגזמה מכוונת בידי פרנק אוז. מעלולים טובים. עם וינסנט גרדניה, סטיב מרטין וסטיב מארטין בתפקיד אורח. חן 4, ת"א (ערב); סטודיו, נתניה: תפארת, הרצליה: גילת, ב"ש.

■ ילדים חורגים לאלוהים. (★★★★)
דראמה נוגעת ללב על מורה הקושר יחסים עם תלמידה חרשת־אילמת. מרלי מטלין קיבלה „אוסקר" לתפקיד הראשי. וויליאם הארט מצויין, כרגיל. אורלי, ת"א (ערב).

■ ימי הרדיו. (★★★)
וודי אלן חוזר אל ימי ילדותו בניו־יורק של שנות ה־30 וה־40, כשהרדיו מלך בכיפה. כל שידור מזכיר לו בדיחה, כל מנגינה מזכירה לו מעשיה. את מקום אלן האינטלקטואל תופס וודי הרגשן. קטן ונחמד. עם ג'וש מוסטל, מיה פארו, דיאן וויסט. לב 3, ת"א (17.00, 20.00, 22.00): כפיר, ים: אורלי, חיפה: גן 1, ר"ג (ערב): מלון מיגדל רניאל, הרצליה.

■ ללא רחמים. (★★)
שוטר קשוח במישטרת שיקאגו (ריצ'ארד גיר), יוצא לניו־אורלינס לנקום את רצח שותפו, ולמגר את העולם התחתון. במהלך החקירה הוא מתאהב בחברתו של מנהיג המאפיה (קים בסינגר). לא מותח. אורן, רמלה.

■ מותו של סוכן. (★★★★)
גירסה מצולמת למחזה של ארתור מילר, שהועלתה בברודוויי ב־1984. סוכן־נוסע, בערוב ימיו, מגלה שכל חייו היו זיוף. הופעה מרשימה של דסטין הופמן בתפקיד הראשי. מוזיאון ת"א.

■ משהו פראי. (★★★)
„יורם" מרובע לומד לעשות חיים עם חתיכה שובבה. קומדיית־טעם מהרורית המסתיימת בסיוט אלים. פסקול גדוש להיטים. עם ג'ף דניאלס ומלאני גריפית. סיוון, ת"א: היכל 3, פ"ת (21.30): אילת, אילת.

■ נרדפי החוק. (★★★★)
שלושה עלובי־חיים בורחים מן הכלא, בקומדיה זרוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי, מרענן. לצעירים וגם למבוגרים שנותרו צעירים בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבדרת של ג'ון לורי, טום וייטס ורוברטו בניני. לב 2, ת"א.

■ פושע, מובטל וילדה קטנה. (★★★)
ז'ראר דפארדייה הגברתן עוזר לפייר רישאר השלומיאל לחמוק מידי המשטרה. קומדיה סנטימנטלית להמונים. ריינגוף 1, ת"א.

■ פלאטון. (★★★★)
חיילים אמריקנים בוויטנאם, מבעד לעיניו של חייל „ירוק" (צ'רלי שין). התסריטאי והבמאי אוליבר סטון, מביא מחוויותיו האישיות וממחיש היטב פחדם של החיילים מן הפגישה עם המוות. רב עוצמה. מתנ"ס, קרית־אונו.

■ צבע הכסף. (★★★)
אדי פלסון (פול ניומן), גיבור סירטו של רוברט רוסן מ־1961, חוזר אחרי 25 שנה. שחקן הביליארד לשעבר מלמד סודות מקצוע את גרטשוחי, שחקן צעיר ומוכשר (טום קרוז). ביים מרטין סקורסיזה. ניומן נהדר, הסרט לא. פסק, כפר־המכביה ר"ג.

■ צרות גדולות בצ'יינהטאון. (★★★★)
נהג משאית (קורט ראסל) וחברו הסיני יוצאים במרדף רצוף תלאות, שדים ורוחות במחילותיה של צ'יינהטאון. סרט פעולה שביים ג'ון קרפנטר. שעשוע בכיף. מתנ"ס, נצרת־עילית.

■ קרוקודייל דנדי. (★★★★)
עיתונאית אמריקנית מוקסמת מצייד־תנינים אוסטרלי ומביאה אותו לניו־יורק. הצייד משתאה לנוכח מתרוות העיר הגדולה. קומדיה אטמוספרית מצחיקה, שזכתה להצלחה קופתית כאויה. דקל, ת"א (לא ביום ו'): גן 4, ר"ג (ערב): ספיר, ק. ביאליק: מופתרון, עפולה: עמל, פ"ת: דור, נתניה: מתנ"ס, צמח.

■ שבלול. (★★★)
הו, הימים הטובים. אורי זוהר, אריק אינשטיין, צבי שיסל וכל החבר'ה מחוף תל־אביב, במיקבץ פרוע של בדיחות, שירים ומערכונים. הקרנה חוזרת לשעשועון שנחשב פעם וולגארי והיום הוא לא יותר ממשוכת ילדים חיננית. נוסטאלגיה, מ־1970. הקולנוע, בית ציוני אמריקה, ת"א.

■ שושות מלוכלכות. (★★★★)
סרט שהיה מועמד לאוסקר בסרט הזר הטוב ביותר. 4 גברים ו־4 נשים, רובם מרצים באוניברסיטה, נאספים לסופשבוע בבית נופש. הגברים מכינים ארוחת־ערב במיטבח, הנשים מבלות במועדון בריאות. כולם מדברים על מין. בארוחת־הערב נחשפים המיסטעים הנפשיים של כל אחד. שטן. דיזנגוף 3, ת"א: תיאטרון ים.

■ שיגעון עדין. (★★★★)
אביב הנעורים המתוק של נערה בת 15. מבויים ברגישות בידי ג'ויס צ'ופרה, האורגת מירקם פסיכולוגי אמין של גיל ההתבגרות. עדין ומשכנע. אור, ים.

■ שם הוורד. (★★★★)
מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסייה במאה ה־14. מיתות משונות במינזר איטלקי שבאיטליה, נחקרות ע"י אורחיו – האח־הבלש וויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושוליתו הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתמנה לגלוית ציורית. צילום שולה, צפון המחודש, ת"א: היכל־התרבות,

■ 8 מיליון דרכים למות. (★★)
שוטר אלכוהוליסט (ג'ף ברידג'ס) משליך את הבקבוק ומחלץ זונה (רוזנה ארקט) מידי סוחרי־סמים מסוכנים. משעמם. היכל־התרבות, כרמיאל: מעלות, מעלות.

■ תעלול קטלני. (★★★)
מותחן פעולה מבדר, על פעלולן המכין אפקטים לסרטי־קולנוע, ומסתבך עם המאפיה. כדי להציל את עצמו, הוא משתמש בכל הפעלולים האפשריים בקולנוע. מבויים בקריצת־עין. שניר, ק. שמונה.

■ 9½ שבועות של שיכרון חושים. (★★★)
נער פוגש נערה, והשעשוע מתחיל. לפי הכללים שלו. מיקי רורק משתלט על קים בסינגר באמצעות מישחקי מיסתורין ומין, הרבה סכס. גם פרוורטי. סתם מתח אירוטי, אבל אולי גם זה משהו. לימור, ת"א (14.00, 24.00).

איור: גילינסקי

כד אי
דני קלושטיין

תקליט — חי או מת?

תיאטרון

הצגות הרצה

■ בית־ספר לנשים.
הבימה. קומדיה. מעשה בזקן, המגדל נערה ומועיד אותה לנישואין עימו. אצל מולייר תמיד יש „מתחת לפני השטח". תירגם אהוד מנור, ביים ההונגרי לסלו מרטון. עם ששון גבאי (הזקן), ליאת גורן (הצעירה) ושמואל וילוז'ני. מוצ"ש, א'־ה', הבימה ת"א.

■ הזמן הצהוב.
ת' יובל. גילגול שלישי לכתבה שהתרחבה לספר נחטף. דוד גרוסמן רשם שיחות מהגדה המערבית – והבימאית אלה אלתרמן עיבדה לדראמה תיעודית. משחקים אורי אברהמי (העיתונאי המשוטט), אריה אליאס, חנה אזולאי ועוד. ב', צוותא ת"א.

■ חלום לילקין.
סטודיו ניסן נתיב. עוד הצגת־סיום שהפכה לשלאגר. שקספיר קלאסי בבימוי רב־המצאה של מיקי גורביץ, עם מיטת־קסמים בתפקיד הראשי. בהשתתפות 14 שחקנים־בוגרים של הסטודיו. א', ד', ה', צוותא ת"א.

עונה ראשונה

■ אירמה להדוס.
משה יוסף ו־נ.מ.א. הפקות. הגברת הנ"ל, יצאנית מתוקה מפיגאל, פרצה לעולם כגיבורת מחזמר צרפתי מאת בראפורט־מונו. היום, כשלושים שנה אחרי, מתכוון הבימאי צרי צרפתי להוכיח שאינה זונה מזוקנת. על אהבתם של הפרוצה והסטודנט – חנה לסלאו ומשה בקר – מרכל אריק לביא בתפקיד המספר. סה"כ כשלושים משתתפים, כולל נגנים, כשגברים מופיעים כחברותיה (לעמל) של אירמה. על איידס לא מדברים. מאכזב ותפל, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, היכל־התרבות ת"א: ד', ה', תיאטרון ים.

■ בדרך לברודווי.
ת' הבימה. השלישי בטרילוגיה האוטוביוגראפית של המחזאי האמריקני־יהודי־פופולארי ניל סיימון. לאחר לבטי נעורים („יומן זהוף ברייטון") ותוויות צבאיות („טירונות"), נראים ניצני ההצלחה. עם נתן דטנר או אוהד שחר, ליא קניג, שלמה בר־שביט ואחרים. ביים עמית גזית. לא מזיז. מוצ"ש, א'־ה', הבימה ת"א.

■ במיטבח – אדם אינו ציפור.
ת' הקיבוץ. סודות מהמיטבח הקיבוצניקי, שבו מיקמה הבימאית רות חזן את המחזה. שלוש נשים מתוסכלות בין סירים – כחבורה שיוויונית. עם אורית ברגל, איריס טביט ועוד. הבעה בנה, לדעת הביקורת. הערב, שער־העמקים: מוצ"ש, יסעור: א', כפר־עציון: ג', צוותא ת"א.

■ תקיין של אביה.
בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור בהצגת־יחיד עפ"י סיפרה האוטוביוגראפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קייץ בבית אימה, ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים איציק ויינגרטן. מעולה. כך הביקורת. הערב, ה', בית־ליסין ת"א: מוצ"ש, א'־ד', אולמות האבירים עכו.

■ יתומים.
בית־ליסין ובימות־יוכדים. וקור על בדידות בדראמה האמריקנית של לייל קסלר. עם מכרם חורי, דליק ווליניץ ובן לרן בבימוי אילן אלדד. זר שנכנס לעולמם העקר של שני יתומים מנודלים, מעניק להם עידוד – ומשנה את מסלולם. גם המחזה משווע לעידוד, שלא מתקבל מהביצוע. מוצ"ש, בית־ליסין ת"א: ג', אריטוריום עכו.

■ מירה'לה אפרת.
הבימה. מלודראמה יהודית שנכתבה ע"י יעקב גורדין ב־1898. ליא קניג ומרים זוהר מגלמות לסירוגין את האם שנושלה בידי בניה. גם שמואל רודנסקי, עמי ויינברג ויעל פרל כדראמאטיש טרופע. עברית ובעתיד גם באידיש. מבקרנו שמאלין אידי מבוצע היטב. א'־ד', אודיטוריום חיפה.

■ עלובי החיים.
הקאמרי. תאומה של ההפקה הבריטית, שנבנתה על אופרת־רוק צרפתית. בבסיס – ספרו של ויקטור הוגו על הגנב הישר ז'אן ואלז'אן ושאר רפוקים. כל המלים מושרות וכל הצלילים של הצרפתי קלוד־מישל שונברג. הרבה טכניקה, הרבה להקה (36 שחקנים ו־20 נגנים) והרבה הצגה: למעלה מ־3 שעות. מבקרנו: הצגה מפוארת, מעולה. עם דודו פישר, שלומית אהרון, ריקי גל, חיקי דיין, אלברט כהן, אבי טולדאנו ועוד. ביים הבריטי סטיבן פימלוט. מוצ"ש, א'־ה', הקאמרי ת"א.

■ עלילות מכס, מוריס, בלה, מורדוך הערבי וזבישק הסוס.
בית־ליסין ות' חיפה. קומדיה מטורפת עם פיזמונים. פושעים זעירים טווים את חלומותיהם בין כתלי מיסעדה קטנה כמותם. חיים מרין כתב. יוני רכטר הלחין. מיקי גורביץ ביים את משה איבגי, סלים דאו, אורי גבריאל, תמי אלון ואלי גורנשטיין. מבקרנו: מעולה. ב', ג', בית־ליסין ת"א.

ממשיכות לרוץ

■ החוג לדראמה.
ת' חוזת. שנתיים לאחר שירדה מבימת התיאטרון לנוער, חזרה ההצגה בעונה שעברה כהפקה פרטית. אותו מחזה ואותו בימוי של מוטי בהרב, המגלם מדריך שמכין עם נערי־מצוקה הצגה על חייהם. הצגה מגובשת, כתב מבקרנו בסיבוב הראשון שלה. א', בית ציוני אמריקה ת"א.

■ זה מסתובב.
מאת יוסף מונדי ובבימויו. פרנץ קפקא ותיאודור הרצל משוחחים ומתעמתים בבעיות מהות, קיום וזהות של העם היהודי. המעם באנגלית, לקראת נסיעה לפסטיבל אדינבורו. בהשתתפות ישראל בירמן, גדעון שמר ורות הרליס. היום (15.00), צוותא ת"א.

■ שש שעה רקובה.
מיפגש מהנה עם מרים גבריאלי המגישה סיפורים של הנוך לוין. שנה שלישית. הערב, בית־ליסין (מרתף עליון) ת"א.

מופע

מוסיקה

■ נגני התזמורת הסימפונית חיפה.
יגאל כהן, קלרניתה נעמי אסלינגר, קלרנית: מרייטי סקינגיס, בסון. בתוכנית: מוצארט, באך, פלייל, מרינו. ג', אולם אלון, מלון דן פנורמה חיפה.

■ רביעיית זאן גרברק.
נוית הוטות – אבשלום פרג'ן, ג'אז אירופאי מהאיכותיים בעולם. גרברק, נורבגי, סקסופון: אברהארד וובר, גרמני, באס: ננה וסקונסלוס, ברזילאי, כלי־הקשה: לארס יונסון, שוודי, קלידים. מוצ"ש, תיאטרון ים.

■ תימנה בראואר ולהקתה.
המון הפקות. ג'אז, חדש ויפה. ישראלים כאורחים. הזמרת עם ההרכב של הקלידן אלי מאירי בסיבוב־מולדת חוזר. הקודם – בכוף 86'. מבקרנו: קלאזי מרתק. הערב, בית־ברל: מוצ"ש, אמפי־תיאטרון וואהל ת"א.

בידור

■ באלדי אוליור ואהרלה קמינסקי – מיפגש.
גיורא נאור הפקות. גיטאריסט הפלאמנקו ובתופף הג'ז עוסים למיזוג גלויות. היצירות ברובן חוברו ע"י אוליור. מבקרנו: יותר הפגנת זירטואוזיות מאשר מיזוג סיגנונות. הערב, רוחות סער־הנגב.

■ דודו טופז – בלי חשבון.
תיאטרון לילה. בעל השלאגר „פליטת פה" בתוכניתו החדשה. מבקרנו לא יצא מגידרו, הקהל כן. הערב, רינה חולון: מוצ"ש, ד', בית־החייל ת"א: ב', מגידו עין־השופט.

■ דיוורילס.
דיסקו. ופרת צרפתיה, מצליחה מאוד באירופה ובישראל בוכות הלהיט „מסע, מסע". וכור את אשר עסתה לך סמאנתה פוקס עם פליי־בקים. מוצ"ש, סינרמה ת"א.

■ דני סנדרסון – חכם על קטנים.
טלית הפקות. בכורה. היוצר המזמר ומבדר בעקבות תקליטו האחרון. מלווים גיורא קנת (גיטארה), דורון סיקר (קלידים), דודי לוין (תופים), דני צוקרמן (באס), גני תמיר ואופירה יוספי (שירה). ג', תיאטרון חיפה.

■ טנגו בטיילת.
התיאטרון. נוסטאלגיה. תולדות הבידור והומור הישראלי דרך זכרונותיו של בית־קפה על הטיילת. כתב וערך עמוס אטינגר. בימוי שי לביא, ניהול מוסיקאלי עזי אסנר. בהשתתפות יפה ירקוני, אריה מוסקונה, מירי אלוני, מאיר סויסה, עמי מנדלמן ואחרים. הערב, בית־נגלר קרית־חיים: מוצ"ש, היכל־התרבות עפולה: ג', בית־החייל ת"א.

מקום

ירושלים: עד שתיים

ה מ ב ח ר ה פ נ י ם

■ **יהודית רביץ – באה מאהבה.**

טדי הפקות. שירים מתקליטה האחרון ומכל התקופות של „הילדה הכי יפה בגן", שהפכה לרוקיסטית מספר אחת. מלווים ירון בכר (קלידים), ז'אן־פול זימבריס (תופים), בני קונייבסקי (כלי־הקשה), ארז נץ (גיטארה) ואלון נארל (באס). מבקרנו: הקיין הזה הוא שלה. הערב, צמח; א', תיאטרון ים; ה', אודיטוריום חיפה.

■ **מנחם זילברמן – ערב בלי אשתי.**

טדי הפקות. המצחיקן מהרדיו והטלוויזיה בערב של גסויות. מבקרנו: סתם מספר־בדיחות מאכזב. הערב, מלון מיגדל דניאל הרצליה.

■ **משינה – הכל עוד אפשרי.**

הת' הקטן ושידרו. החמישייה במופע המיועד לאולמות קטנים, כי לא בא לה על פארקים. התוכנית מצויירת באלבום חדש (מומלץ) ומתגברת בלהיטי הישן. יובל, מייקל, אבנר, שלומי ואיגי שבאו קטנים, יצאו גדולים. כך מבקרנו. הערב (2 הופעות), מוצ"ש, צוותא ת"א.

■ **מתי כספי – אריך טרנספית משגעת.**

התיאטרון העממי. הזמר־מלחין־מעבד ממשיך בטריפ הברזילאי שלו, והפעם בתוספת מאור ועוד. מגיש משלו ומשם (חדש וישן) כשהוא מוקף ברוב־עם: 17 נגנים מהמכורה ועוד 6 מכאן לעזרה, 3 רקדניות וזמרת רוקדת צבע־קפה פלוס 4 זמרות כחול־לבן. מבקרנו: מרהיב ומהנה. ביף. הערב, תאן אל־עומרן עכו; מוצ"ש (2 הופעות), אודיטוריום חיפה; ב־יד', היכל־התרבות ת"א; ה', יד־למגינים איילת־השחר.

■ **נורית גלרון – משהו בלבבה.**

המון הפקות. שירי התקליט־האחרון פלוס להיטי־עבר. מלווים התופים של מאיר ישראל, הגיטארה של אילן וירצברג והקלידים של אלונה טוראל ורון דרזיאן. עיבודים – טוראל ווירצברג, שגם מנהל מוסיקאלית. מבקרנו: יופי. מוצ"ש, תיאטרון ים.

■ **צבעונים, אח, אלו צבעונים.**

בית־ליסין. שירי־עם רוסיים בעברית, לרגל צאת הכרך החמישי בסידרת „1,000 זמר ועוד זמר". שירה בציבור בהנחיית רפי פסחזון. בהשתתפות נגני המנדולינות חיים שוהם וניר ניצן והפסנתרנית שרה שוהם. מוצ"ש, בית־ליסין (המרתף־העליון), ת"א.

■ **קורין אלאל.**

אלי גרינפלד. „מותק" ו„פירות אסורים", שני אלבומיה של היוצרת והזמרת, האיכותית והמיוחדת, על הבימה. מלווה עצמה בגיטרות, בקלידים ובתופים מתוכנתים. ה', בית־ליסין (המרתף־העליון), ת"א.

ל י ל ד י ם

סרטים

■ **אופני האש.**

ילד־טוב־ירושלים מתחרה במירוץ־אופניים, פעלולים מרהיבים וביניהם, דבק רופף הנקרא „סיפור". לילדים בלבד. אורון, ערד (ראשונה); הוד, רחובות (17.00).

■ **אי מי, חבר מכוכב אחר.**

ילד מתיידד עם יצור מכוכב אחר, שנותר בטעות על כדור־הארץ. שפילברג נשלא, לכל המשפחה. בן־יהודה, ת"א.

■ **במבי.**

הערנה חוזרת לסרט מצוייר מקסים ומרגש של וולט דיסני מ־1942. עופר צעיר שהתייתם מאימו, מתבגר בחיק היער. חן 2, ת"א (בוקר ויומיות).

■ **דובוני יכפת לי – מהדובים באהבה מס' 2.**

מצוייר אמריקני, שיגרתי. דובוני יכפת־לי מכל העולם נאספים יחד להילחם ברוח הרשע. שימו לב: דובר אנגלית, עם תרגום לעברית. חן 3, ת"א (בוקר ויומיות); גן 2, ר"ג (בוקר ויומיות); אורלי, חיפה (בוקר ויומיות); מפיד, ק. ביאליק (17.00); הדרה, חדרה (17.00).

נורית גלרון – „משהו בלבבה". מוצ"ש, תיאטרון ים.

צילמה: מיכל דיימן

■ **הרפתקאותיו של מופר בלש.**

הסרט המצוייר ה־26 מאולפני וולט דיסני. עכבר פיקח מתפש יוצרי־צעצועים שנעלם ועולה על עקבות ארכי־פושע המאיים על שלום העולם. חביב. חן 5, ת"א (בוקר ויומיות); גן 1, ר"ג (בוקר ויומיות); מיגדל, חולון (17.00).

■ **נווט מכוכב אחר.**

מדע־בדיוני. נער בן 12 מפלורידה, יוצא למסע בחלל ובזמן. מעשיה טובת־לב לבני הנעורים. לימור, ת"א (11.00, 16.00); אורה, חיפה (16.30).

■ **עמי ותמי.**

עוד גירסה לאגדה העממית, הפעם מסרנת גולן־גלובוס. מבהיר, לא מפחיד מדי, עם פסקול דובר עברית. אורלי, ת"א (17.00); שחף, ת"א (11.00); אריסון, ים (בוקר ויומיות); רון, חיפה (בוקר); היכל 2, פ"ת (בוקר ויומיות); רון 2, ראשל"צ (11.00, 17.00); הדר, גבעתיים (11.00, 17.00); סבוי, חולון (בוקר ויומיות).

■ **סייבל והחלום האמריקאי.**

סרט מצוייר חמוד, בהפקת סטיבן שפילברג. משפחת עכברים יהודית מסוף המאה ה־19, נמלטת מפוגרום של חתולים קוזאקים – ומתיישבת באמריקה, למרגלות פסל החירות. דיזנגוף 3, ת"א (בוקר ויומיות).

■ **רובין הוד.**

אבירי יער שרווד בגילגול זואולוגי של אולפני וולט דיסני: שועלים, סנאים, צבים וארנבים חוברים יחד להפיל את האריה העריץ והמטורף. הקרנה חוזרת לאחד הסרטים הפחות מוצלחים של דיסני. מגיל 7 ומעלה. חן 4, ת"א (בוקר); גן 3, ר"ג (בוקר ויומיות).

■ **שלגיה ושבעת הגמדים.**

סרט מצוייר מקסים של וולט דיסני. עיבוד לאגדה המפורסמת. חן 1, ת"א; גן 4, ר"ג; אורגיל, ים (בוקר ויומיות).

הצגות

■ **אריך הפלאות של עליסה.**

חניתה אירועים. אסתי וראובן חיים בהצגה עם פיזמונים עפ"י ספרו: לואיס קרול. מרתק, מסתיע ובומש. לגילאי 5 – 12. א' (18.30), מועדון־המשטרה נווה־יהושע.

■ **בכלל זרוי הגבינות.**

ביכורי יחזקים. הילד תם מצליח להשכין שלום בין עכברים לנמרים. כתבו ומבצעים דניאל אוליך ושרונה שפירא. משעשע ומרתק. לגיל הרך. ג' (17.00), גני־יהושע פארק־הירקון ת"א.

■ **בילים פילים.**

ת' הקרון. ביל הפיל ופוף עורו לדרישותיה המשתנות של הפילה כלהה. כתבה, עיצבה ומבצעת – עלינא אשבל. מבקרת „תפוח ועץ": הצגת־בובות יפהפיה, משעשעת ומחכימה. לבני 3 ומעלה. שבת (11.00, 12.00), א', ב' (10.30), גן פעמון־הדרור ים.

■ **דובוני יכפת לי.**

גירי שחם. עלילפי סידרת־הטלוויזיה המצויירת. אמונה ואהבה מביאים לעולם גאולה. כתב וביים גירי שחם. מוסיקה מישה בלכרוביץ. בהשתתפות דוד ברוך, יואל לייבה, יפה גבאי ועפרה יקה. א' (16.30), רון ראשל"צ; ב' (10.30), אורדע ר"ג; ג' (17.00), בית־התרבות ראשל"צ; ד' (16.30), שניר קרית־שמונה; ה' (16.30), שביט חיפה.

■ **הארנב מרחי גזר.**

בובות־מוט. הארנב מייצג את חיות־היער בתחרות נגד הזאב. עיבדו (לפי סיפור רוסי), עיצבו ומבצעים – אליה ורעיה ברנדמן וכלה שקטוב. סיפור יפה בביצוע מעולה. לסף. א' (18.30), גן אלקס ר"ג; ב' (18.30), גן אלי כהן, רמת־עמידר ר"ג; ג' (18.30), קרית־קריניצי ר"ג.

■ **ההרפתקאה המופלאה.**

ת' בית־ליסין. הרצה. גורן אגמון כתבה על מכשפה שרוצה להיות טובה וקסם שלא נותן לה. היא גם ביימה את תגית כר־עמי, סימה לוי ו...קליוסטרו. אז קסמים – יש. גם פיזמונים. היום (11.30), א' (16.30), בית־ליסין ת"א; שבת (11.00), שביט חיפה; ג' (17.00), מופת עפולה.

■ **חנסיך.**

ת' עכו. בהשראת „הנסיך הקטן" – ספרו של סנט־אכזופרי על הילד שיצא לכוכבים אחרים. כתב דוד מעיין וביים. מהצגות פסטיבל־חיפה 87'. מבקרנו: אספקטים שאינם מצטרפים לאמירה. היום (10.00), ב', ג' (10.00, 11.00), המרכז לתיאטרון עכו.

■ **הענק הגנו.**

שרונה שפירא, מיוזרה ובובות באגדת אוסקר ווילד על הענק שנעל את גנו בפני כל. מבקרנו: הצגה מלבבת. ציון־לשבח בפסטיבל חיפה להצגות־ילדים 87'. לבני 3 ומעלה. שבת (11.00, 12.30), גני־יהושע פארק־הירקון ת"א.

■ **התחרות הגדולה בין הארנבת לצב.**

הצגת־היכורים של הבובנאי הצעיר אילן סביר, המתמרן את צופיו כרצונו. תחרות סוחפת, המיועדת לבני 5 עד 8. לרוץ. ג' (16.30, 18.00), גן פעמון־הדרור ים.

■ **מיפגש תיאטרון־בובות.**

ת' הקרון. הצצה אל מאחורי־הקלעים של תיאטרון כזה, השעל אף גילוי האשליה – ממשיכה זו להתקיים. כתבה רוני נלקן, המבצעת עם מייקל שוסטר. לבני 6 עד 60. מבקרת „תפוח ועץ": מרתק ומלהיב. לרוץ; ו' (10.30), גן פעמון־הדרור ים.

■ **מיץ פטל.**

ת' רות ובובותיה. הרצה. סיפורה של חיה שנהב על הארנב שהסתגר בביתו. בובות בעיצוב ליאת גורדון בשילוב שחקן „חי". עיבדה רות גולדשטיין וביימה. לגילאי הגן. שבת (12.15), החוויה־הישראלית יפו העתיקה.

■ **מנ־טנ־טירו־לירו־לה.**

שוץ הפקות. הרצה. בעקבות מופע דרום־אמריקני של שירי־מישחק לילדים. עפרה ויינגרטן בראש להק של שישה מפעילים. תירגמה אורה נאמן וביימה הלנה קורקין. מוצ"ש, בית אבא חושי חיפה.

■ **נסיך־צפרדע.**

ת' חבובות של אילן. אגדת האחים גרים על הצפרדע שיהפוך לנסיך בגירסה חורשנית של הבובנאי אילן סביר. מבקרנו: חוויה עליזה, מחוכמת ואסתטית. שבת (11.30), בית־ליסין ת"א.

■ **פזיזון ואווזון.**

חניתה אירועים. תיאטרון־בובות. יצחק פסך ועדה מירסקי מפעילים אותן שובב, שנעלם ונמצא בעזרתם של חכרים. חוויה מרשימה. מומלץ לקטנים מאוד. ה' (10.30), גן פעמון־הדרור ים.

ל ו ח

■ **בית־החייל ת"א.**

א' (17.00): הלב.

■ **בית־ליסין ת"א.**

הערב (המרתף־העליון): דני ליטאני.

■ **גני־יהושע, פארק־הירקון ת"א.**

ה' (17.00): מעשיה ומעשה.

■ **דויד הרצליה.**

ג' (16.30): הלב.

■ **החוויה הישראלית, יפו העתיקה.**

כל השבוע: פסטיבל סרטי אימה.

■ **סינרמה ת"א.**

א': הורה סינרמה.

■ **עין־הוד.**

הערב: אריאל זילבר.

■ **עמל בס"ם.**

ב' (16.30): הלב.

■ **שרון נתניה.**

ה' (16.00): הלב.

שמעתי ש...

■ קלטת חדשה לזוהר ארגוב עם להיטים מוכרים. זוהר שנקרא בפי כל „המלך" הספיק טרם לכתו למאסר לסיים את הקלטה. ההפקה של ניסים בן חיים, למשרדו מגיעות ברכות ואיחולים לזוהר. גם המלחין משה נגר מקווה להצלחתו של זוהר במלחמתו בסמים ומאחל לו בריאות טובה.

■ הזמר־זומרת היפיפיה „מימי" שבאה מאיסטנבול מפתיעה ערב ערב בפמי בבק וכפאני בת ים את האורחים התוהים מה יש לה למטה.

■ רקדנית הבטן אמירה „אירן" שבה מביקור במצרים והעשירה את הופעתה בחלבושות חדשות. אירן הספיקה טרם צאתה להיות הפתעה במסיבה פרטית לשגריר מצרים מחמר בסיוני שערכה לכבודו רעיתו כסיוני בביתם.

■ במסעדת „עלגל" ערכה יפה בכר מסיבת הפתעה לבעלה הנגן מרקו בכר. מרקו שבקושי הצליח לתחאושש טען שהיתה „הפתעה שינעורי".

■ מישל כהן עבר חוויה לא נעימה בהופעה בבאר־שבע. בעת ששר את השיר אני גבר הקיטו נשים פמיניסטיות מהומה באולם ומישל נאלץ להתנצל ולהסביר שכל מטרת השיר היא קריזה על הגבר המזרחי. בדרכו חזרה הביתה בטח חשב מישל על להיטו הבא.

■ השתחרר מצה"ל יהודה הגוסטמי ששרת בתפקיד הקוסם של חיל האויר ברוב השירות. דודו כבר יוצא בתוכנית חדשה בכיכוב של יצחק פרי ובהשתתפות ריקרדו הקוף המאולף, ויפיפיה שנחתכת ע"י דודו לשלושה חלקים, אטרקציה נוספת שתעשה ע"י דודו לראשונה בארץ עדיין לא ניתנת לביצוע. מעניין לאן הוא חושב להגיע בינתיים, כרכות לשחרור.

■ סוף סוף זמרת בקלטת תמנית, אחרי שתיקה ארוכה יוצאת הזמרת מרים צברי בקלטת שרוב השירים נכתבו על ידה, את ההפקה המוסיקלית והעיבודים עשה חיים חדד, ראוי לציון המתופף רותי כוני הצעיר, המלווה את רוב הופדים בהקלטות ההפקה של טל הפקות.

■ שימי רון מחפש שידוך! בעיתון לאשה נפלה מעות והכניסו את שימי רון למדור החצי השני במקום לעד חצות, שימי נדהם ונראה המום, „אני לא יודע מה לעשות עם כל המעריצות, ופתאום רוצים לעשות לי שידוך, אני דיברתי על התקליט אבל אחת שחושבת את עצמה לאשת יחסי ציבור, מלי, עושה דברים לא ברורים".

■ אריך־נגן שלישי של הזמר חוי מניאן בעבודה הפעם עומד חוי להפתיע את מעריציו בכיוון חדש.

■ הזמר אהרון ... ימי שנסע לנפוש באילת, מצא את עצמו כמצב ... בבילוי במועדון הוזמן ע"י בעל המועדון לשיר שני שירים, וכשירד מנו אליו מקירי מס הכנסה וטענו שהוא מסיע כבר שבוע במקום, כך מצא את עצמו במקום בנופש בעוגמת נפש, אולי הקלטת החדשה שהוא עומד לסיים בהפקת בן מוש תרומם את רוחו מ..., זאת הנופש הבא הוא בטח יעשה בצפון.

אלי ישראלי וארז טל משליכים פיתיונות נונסנס לנערי גימל ומעבירים אותם לגל"צ. החדשות עברו לשוליים; המאטקות, האבטיחים והשטויות – למרכז. „יום־יום דג" כפרופיל קיבוצי של נוער ישראלי, קיץ 87' ● מי שישחה אל סמנתה יקבל נשיקה. מי שייתן ביס במדוזה יקבל טבעת

זה סיפורה של תוכנית־חוף קטנה, משוגעת, חריגה, לא סבירה. תוכנית רועשת, וולגארית, תוקפנית, רעה, מבריקה, רחמנית וטיפשית. תוכנית, שתוקפת את הסדר הרדיופוני המקובל, על־ידי הצבת החדשות בשוליים והעברת החברה, המאטקות והאבטיחים למרכז. הפאץ'־פאץ' במים כתכלית החיים, כמראה, כפרופיל קיבוצי של הקיץ על שפת־הים. כמה חם.

גלי־צה"ל משדרים את ה„יום־יום־דג" מהאולפנוע, אולפן נייד, שמוצב בדרך־כלל על צוק מעל חוף הילטון בתל־אביב. הרעיון: לייצר בידור, לטובת המגישים והמאזינים. מכוונה זאת גטתה התוכנית, לעיתים, לפארודיה, לסאטירה, לנונסנס, שגררו התנגדות.

לפני כשנתיים הציגו ב„בית־ליסין" את „כולם היו בני חוץ מנעמי", להיט נונסנסי, שעבר על הגיון דומה. הוצא את הפאתוס והמסר המנופח, ותישאר עם ראש־ממשלה ושר־ביטחון שמשחקים קלאס.

„יום־יום־דג", כמו „נעמי", שברה קונבנציות. במיקרה זה, טיפלה בצורה נאיבית בקונבנציות רדיופוניות של שידור חי. הרבה רעש וחשיפה עצמית של מאחורי הקלעים, אימפרוביזציה, הפתעת – אולי הבריחה – קהל־המאזינים המסורתי של התחנה, אינטליגנטי, גילאי 20־35.

התוכנית נולדה, בין השאר, מתוך חולשה יחסית, שאותרה בסקרי־האזנה של גל"צ בשנה האחרונה. ה„רג" אולי מסמן את מסקנות ההתלבטות בתחנה לגבי חולשה זו: הרחבת קהל־המאזינים ופריצת מעגל האקטואליה־מגאזיניות, שעליו התבססה בשנים האחרונות.

במלים אחרות: סגירת הפער בין התחנה לרחוב, לעם. ירידה מהגג האליטיסטי והפניית משאבים להכשרת שדרים־עורכים־מפיקים, שיפנו אל הקהל של רשת ג', קהל חדש, שחושב נמוך ורוצה ריסק.

כך נקלעה גל"צ לפוזה של „רוצה, אבל פוחדת", ולא כל־כך מוכנה לאתגר החדש.

הפאץ'־פאץ' במים כתכלית החיים, כמראה

לדוגמה, מוסיקה מיזרחית נתפסה שם עד לאחרונה כעוף זר, מגוד תנות. כיוון שעירבה בעניין גם פוליטיקה, גילגלה התחנה תוכנית של מוסיקה מיזרחית נוסח התחנה־המרכזית, תחת הכותרת „על הדבש ועל הכיפק". אלא שאיש בתחנה לא הכיר את התחנה־המרכזית, לא ידע איך חיים איתה, ממה היא מורכבת. הפיתרון נמצא במיטבח של התחנה. מאיר לחיאני, טבח חובב מוסיקה מיזרחית, נלקח מהאתונות, הועלה שתיים־שלוש קומות והונחת בתקליטיה. „על הדבש ועל הכיפק" הפכה ללהיט של אוכלוסיית־היעד החדשה.

אחר־כך פתחו את הואף.אם. – רשת שנייה, שנרתמה להתחדשות נוסח גימל. „סגנה בבסיס" הוא השלאגר שלה. שיחות וחידונים מביכים לחיילים, שמתקשרים ווכים בפרס־יענק. השודרים משוחחים עם מאזיניהם כדבר חייל רפוק לחייל רביל, תחת המטריה הפילוסופית של ארז טל ואברי גלעד – „בכל שתעליבם, בן ירפר".

אוכלוסיית־היעד, אומרים, נדלקה על הקטע. גם בגלל הפרסים, התשובה הצה"לית לפירסומת של קול־ישראל. מזכיר את רכישת המודעות של המקומונים. כל חנות ביטו יכולה לזכות בפירסומת רדיופונית, אם תתרום טרנזיסטור או מיזרונים. השקעה מינימאלית לקהל־מאזינים מטווח היטב.

הקיץ הגיע ועימו הרחבת הנסיון. בתחנה נזכרו, שהרדיו החדש, הלא־מבוסתר, הזול את ימיו באולפנים־ביתו, עם דורי בן־זאב, שפתח את המסורת המקומית של הדי־ג'יי. המעורב, בגיבויו של גדעון סאמט. כאן תירגם, בסוף שנות ה־60, את הקונבנציות התיאטראליות של „לול" (איינשטיין ואורי זהר) לרדיו. כאן נבנה, לראשונה בתוכנית לא דרמאטית, הלל רחב מאחורי המיקרופון, עם עלילה וגיבורים קבועים. מכאן יצאו פוגי (כסינה אצל דורי) ולהקת „כוורת".

בן־זאב בנה את עצמו על מסגרת קבועה, פחות או יותר. אבל, דורי של היום הוא לא התשובה לנערי הגימל, התשובה, העריכו, יכולה להימצא אצל שדרן ותיק אחר, שהריץ את מיצעדי הפיזמונים של רשת ב' במקביל לפריחות בן־זאב בצה"ל – אלי ישראלי.

הוא היה פרוע, הוא היה פתוח, הוא היה קליט. ארז טל, אברי גלעד, שירה גרא, יאיר ניצני וגיל רונן („מה יש") התחנכו עליו. ישראלי עבר לגל"צ באמצע שנות ה־70. השנים ומשקלי התחנה ריככו אותו וכיוונוהו להגשה אישית שקטה, יציבה, מוגדרת היטב, בצל פריחת האקטואליה והפנייה לקהל אליטיסטי. ישראלי צריך היה לעבור תהליך הסתגלות לא קל, כדי להישאר עם שעה יומית בנוסח זה, ולראות צעירים מתבגרים עם „נכון לעכשיו" ו„בוקר טוב ישראל", ואחריהם, צעירים חדשים, שמנפצים את ה„בוקר טוב" עם „מה יש" והאף.אם.

גל"צ, במילחמתה לסיפוח הגימל, עשתה את הצפוי – לקחה את הוותיק המתון, שמתחכך בעשור הרביעי לחייו, ואת הכוכב החם שלה: צעיר (26), שגדל על רדיו אירופאי והתבגר עם רדיו וטלוויזיה אמריקניים (הרוואוד סטיין, דייויד לטרמן, אנ.בי.סי.). ארז טל הביא לשידוך הומור מטורף, נונסנס, אבסורד, סאטירה ומודעות למצח הנמוך.

הם הוכנסו לאולפן הנייד, האלמנט הטכני האטרקטיבי ביותר בתחנה, ויצאו לרֵיג עם אורח מתחלף, שמגוון את התוכנית, כמשתתף יום.

ישראלי: „הכיף שבתוכנית זה הדינאמיות שלה. איננו יודעים בדיוק מה הולך להיות. זה הכיף – אי־הסדר".

כשרודו טופו מתארח, מבקשים ממאזינות, המבקשות להשתדך אליו, להתקשר. הן מתקשרות. כשזליק בא עם הכלב שלו, מחפשים שידוך לכלב. כשחנה לסלאו מגיעה, היא יורדת לחוף הדתיות ומנהלת איתן שיחות באידיש. ויאללה למים. פאץ'־פאץ' בין הגלים. הומור בסיסי, ילדותי, שווה לכל נפש. בואו, בואו, ילדי גימל. עם הגרופיס של טל וישראלי – מתכון פשוט להצלחה.

הפרומושן לתוכנית כלל הרצת ארבעה ג'ינגלים, שהכינו את המאזינים לקראת הצפוי. טל בנה אותם עם סימני־ההיכר של „מה יש". אלמנטים פארודיים, אבסורדיים, כמעט סאטיריים, שהציגו זעזוע. נורא, רבותי, נורא, מה שהולך לקרות בתוכנית ההיא. גועל־נפש, התרחשות כזאת. מי יכול להרשות לעצמו להפסיד את הסיפור הזה?

בג'ינגל הראשון הציג טל מנחה „מתוחכם", נוסח מקומוני צפון תל־אביב או „נכון לעכשיו" (רפי רשף):

„התקשרנו לאלי ישראלי, כדי שיספר לנו על התוכנית החדשה שמכינים לנו לקראת הקיץ".

פר...פר...

טל: „שלום. זה אלי ישראלי?"

ישראלי: „כן".

טל: „מדברים מגל"צ. התקשרנו, כדי שתספר לנו על התוכנית, שאתה וארז טל מכינים..."

ישראלי: „א... אני מאוד מצטער, אבל אני לא בבית".

טל: „אבל אמרת שאתה..."

ישראלי: „אני מאוד מצטער..."

הג'ינגל השני נפתח בתיפוף דרמאטי. קריין רב־פאתוס הכריז, שאבי קושניר יסכן את חייו בסנפלינג חסר־תקדים מגג מלון „הילטון" בתל־אביב.

„ולמה הוא יעשה את השטות הזאת?", הרעים הקריין בקולו. „כדי לציין", ענה מייד, „את ראשית השידור של תוכנית חדשה, אווילית וחסרת מוסר, 'יום־יום־דג'".

הג'ינגל הבא פנה לקושניר עצמו. „למה?", התחנן אליו מראיין מזועזע, „למה אתה עושה את זה?"

קושניר: „כי יש איזו תוכנית מטופשת שמכריחה אותי, 'יום־יום־דג'".

וכך, כחושש מת, נפתח שלב חדש במילחמה בגימל ובמייצגה בקו זה, יקיר אביב. די.ג'יי. מוכר, שמתחבט מדי פעם בנורמות של קול־ישראל בהומור, במעט אבסורד, בגעגועים ובהשתוללות נוסח גל"צ. מושפע משם ותור. בתקופת „מה יש" היתה לו פינה בגל"צ. כשחזר לגימל, ערך קרבות־רחוב עם אברי גלעד מ„מה יש". כולם התכסחו עם כולם על גלי־האוויר, והמשימה זו את זה בהעתקה. כשהקרב חשף לאמיתו, התפיסה טל שידור מקול־ישראל, אביב – מגלי־צה"ל.

עכשיו משדר אביב, פרילאנסר בקול־ישראל, מוסיקת דיסקו פופולארית, משולבת בפינות שוטא כותב. ההומור נחמד, מטורף מעט, אבל, ברציבלים נמוכים, זהירים.

בצהרי יום השביעה בקול־ישראל, התארח ב„יום־יום־דג". כך צידפו הישראלי־טל את הגימלים של אביב אליהם. אביב פתח בנאום הרישיו „הוי, כמה הייתי רוצה לשדר מגלי־צה"ל את המוסיקה הכבדה, הדיכאונית הזאת. משהו, שעושה עצב על הנשמה, משהו, שעושה לך לחשוב על מוות וחיים, על שאלת הקיום האנושי".

„כי כמה אפשר לשמוח בקיץ הזה? כמה כבר אפשר ליהנות מהשירים השמחים של רשת ג', שכל הזמן עושים טוב על הלב. תנו לי קצת דיכאון..."

„אני חושב, שאני רוצה להשתלב בלוח המשדרים, בין אורלי יניב לדובי לנץ, כזה ישר אחרי המכסה של רפי רשף..." יאנג קסנר יעדוך לי את המוסיקה – שירים של להקת 'היפוכוראמה' מרמת־השרון, או להקת 'זולזול', חבר'ה שמופיעים ערב־ערב ב'פינגווין' לעיני קהל של מאות בארמנים וסררנים, אוח..."

טל, כמה דקות אחר־כך, העביר תחנות. עצר על ירדן, ופנה למאזינים בפרפראזה על ג'ינגל של גימל: „מי שנתקשר אליו הביתה והוא ירים את השפופרת ויגיד 'רדיו ג'ורדן התחנה שלי', יקבל עֲרימה של פרסים". הם אמרו.

הגימליות, שיוצגה במישחקי הים, התחזקה בתוכנית. פעם החביאו בקבוק בחול ונתנו כרטיס־טיסה לראשון שמצא אותו. פעם הושיבו את סמנתה פוקס, הזמרת עתירת־החזה, מלכת נערי גימל, על יאכטה. הראשון שהגיע אליה, קיבל נשיקה וכרטיס־טיסה. פעם אחרת יצאו עם הקרון לחוף צמח. נערים כבני 13 הקיפו אותם. פתאום זרק ישראלי לטל: „אתה בא תחרות במיגלשות?" טל הגיב כעולל שנגזל, ועלה לתחרות. כשהגיעו למיגלשות, פתח בהתקוטטות נוסח ואדאריק עם ישראלי: „נראה אותך, מחסל אותך, גומר אותך, מי אתה בכלל?" – והפסיד.

„הכל בגלל הזקן הזה", מיהר לשדר, „הם הושיבו לי בכוונה זקן במיגלשה. נתקלתי בו ולא יכולתי להמשיך". אלי החליק לבד. כך נפתחה תחרות חוזרת עם צופים, ששפטו בשידור חי. יופי של משיכה לנערי גימל בצמח, ובכל בבית.

השיא נרשם בעכו. החוף היה מוצף במדוזות.

גלי ביקורת על „סבבה" ועל „רג", בעיקר על המדוזה. כשהשלושה נפגשו, היה ברור, שמתרוממים ממישחקי הסלפסטיק וחוזרים לרדיו קונבנציונאלי – בדיחות, רעש גלים, קצת אבסורד. עברו יומיים, החלטה חדשה: ממשיכים, עד העברת האולפנוע לעיר־הנוער. נשארים עם רוח השטות, אבל, בעידון. בתוכנית, שבאה אחרי ההחלטה הזו, הוזמנו המאזינים לספור כמה מלים שיחרר מתי כספי ב־5 דקות.

מה, בעצם, קרה שם?

„יום־יום־דג" סיפק רדיו חדש, טלוויזיוני, לא קונבנציונאלי, בעל השפעות אמריקניות. אבל, היה משהו נוסף. היתה בו מחאה אמנותית נגד החדשותיות של גל"צ ובכלל. נגד ההנחה, שהחדשות הן העניין המרכזי, החשוב. בלי לשים לב, אולי, אמר הדג, שסדר־העולם, כפי שהוא מתואר בעיתונות הקונבנציונאלית, הוא פאסה, זיוף. האמירה הועברה באמצעות הנונסנס, האי־גיון, שמעצם מהותו הוא משולח רסן, פרוע ולא אחראי.

מבחינה טכנית חשף הדג את הקונבנציות המקובלות בשידור החי. בכל השידורים החיים יש מימד של מתח באולפן. מספרים משהו, המספר מתקשה להיות אובייקטיבי נוסח העיתונות הישנה. מרגע שהשדרן והרדיו לקחו את עצמם פחות ברצינות, התחזקו מעמד־חשיבות השדרן, גברה אטרקטיביות השידור.

אלי ישראלי וארז טל הגיבו, למעשה, לטלוויזיה ולרדיו אמריקניים. לכן, אולי, נתפסו כמוזרים, כצורמניים, כתוקפניים. כנראה, שהדג הקדים את זמנו.

שבוע אחר־כך הקרינה הטלוויזיה הישראלית כתבה על המדוזות. הישראלי־טל הקדימו את „מבט". ההתייחסות היתה הומוריסטית, כמעט סאטירית.

„מדוזות", צהל טל, „מי שיתן ביס במדוזה, יקבל טבעת־יהלומים בערך של 700 דולאר". ישראלי ניהל את המו"מ עם המתחרים. בשלב מסויים, הודיע אחד על כוונתו לנגוס. המיקרופון החל לרטט. „אל תעשה את זה! זה מסוכן על אחריותך". טל סיפר אחר־כך, שנבהל באמת, שמבחינתו נגמר כאן המישחק, שהבהלה היתה דומה לבהלה שנתקף בה, כשהביא מאות נערים להפגנה בכיכר־דיזנגוף למען החזרת „סמי וסוסו", שזו לא חוכמה – אנשים יעשו הכל בגלל הרדיו, הכוח, הפרס.

בשידור זה נשמע כמו „אתה לא גבר, תן ביס". בקיצור, הנ"ל נגס.

טל: „איזה טעם היה לזה?"

האיש: „מלוח כזה".

טל: „רוצה לפתוח יחד חנות לדליקטסים ממדוזות באבן־גבירול?"

המדוזה היתה נקודת־המיפנה. ישראלי־טל הרגישו נמוך מדי. יותר מזה, זיהו אותם עם המדוזות. הביקורות היו קשות. ישראלי, בן יקיר למיסעדת „כתר־המיזרח" ולוותיקי גל"צ משנות ה־70, עומת עם הדימוי האינטליגנטי שביסס לעצמו במשך השנים. במחי־יד אותו, כך בערך אמרו לו, אתה הורס את מה שבנית ב־20 שנה. למה לך לרדת להומור המטורף של הנוער הזה?

ארז טל, השואף לדימוי רציני, החל לחוש שהוא מסכן את המוח האורך לטובת ההשתטות הקיצית. הדור הצעיר בתחנה, שחונך על הקצב שלו, שאל למה לו להורים אדרנלין לישראלי.

נוסף גם פער הדורות ביניהם, מהירות התגובה, סוג המוסיקה, אופן הריאיון, מי המוביל.

באותו שבוע נפגשה התיקשורת הישראלית בהלוויית אהרון בכר. נחמן שי, מפקד גל"צ, ספג שם

טל לקח את הסובייקטיביות הניו־ז'ורנאליסטית וחוקצין אותה. הוא יצר את האירוע, דיווח עליו באופן ש„חשף את התהבולה" והציג אותה כפארודיה. „פארודיה", אומר יצחק רועה, שדרן לשעבר וכיום מרצה ללימודי עיתונאות באונ' ת"א, „זה דבר טוב".

– כדי שתהיה פארודיה, הוא ביוצר, צריך להיות מודע לזה?

„לא מוכרח".

– אז חשפו את הקונבנציה ו...

„זה מוליך לחידושים, לחיפוש ודרכי־ביטוי חדשות. כמו התפקיד, שמילא הספר רודקישוט בזמנו. פארודיה מעידה על התעייפות משימוש בדרכי־ביטוי קודמות. חוץ מזה, מה רע להשתעשע קצת בין שתיים לארבע?"

„יום־יום־דג" עיצבנה את האוזן פעמים רבות. היא הציעה הומור, שהתבסס על תיחכום ברמות מתחלפות. מה שהשאיר בהאזנה חלק מהמאזינים הקבועים של התחנה, משום שאחרי הכל ישראלי וטל הם ישראלי וטל.

מי שבנה את גל"צ לקהל אליטיסטי והוביל אותה לשיאים ידועים, אולי מתקשה עכשיו להסתגל לאופנה המשתנה, אולי חושש, איך אפשר להמשיך לשדר את החדשות ברצינות תהומית, כשהדג אמר לפני שניה שהכל הבל והדי באמת הם עכשיו, ואין כוח – ולא צריך שיהיה כוח – אל פרס, שמיר, שרון.

דני סנדרסון: „האווירה עכשיו קצת יותר רגועה. אין מילחמה, וזה עוזר. העובדה, שיכולים ללכת לים בלי להרגיש נקיפות־מצפון, מפרה, נותנת לאנשים לנצל מלה, שבארצות־הברית היא גדולה ובארץ קטנה: פנאי. הפנאי מתמלא בקלות בבידור, ואז אנחנו גם מרשים לעצמנו להשתטות".

לאכול מדוזה חשוב כמו פגישת פרס־שמיר

פרופ' אבנר זיו, פסיכולוג: „אין דבר, שמשקף טוב יותר השקפות וגישה לחיים של עם, מההומור שהוא מפתח".

המילחמות ותוצאותיהן נחשבות כאחד האלמנטים המרכזיים שהשפיעו על התפתחות ההומור הישראלי ב־20 השנה האחרונות. מהומור יהודי ושלמֶציקי – לסאטירה פוליטית, לאבסורד ולנונסנס.

ששת־הימים הובילה לסאטירה המרירה, הבוטה, שכמוה עדיין לאירועי תקופה. ראה הנוך לוין, „את ואני והמילחמה הבאה", „מלכת אמבטיה".

המהפך הפוליטי, מילחמת של"ג ותוצאותיה בנו את תחושת הייאוש והתיסכול מהסאטירה הישירה. בשל אפס תוצאות ובשל העובדה, שבנין על הבמה, כמו אירועי אמת אחרים, מבדיח או קשה יותר מכל סאטירה. כל אלה בנו את ההומור האבסורדי כיורש לגיטימי לסאטירה הפוליטית של שנות ה־70. כיוון שהכל מטורף, אני מוביל אל גבול הטירוף.

תגיד שלוש פעמים פוק – תקבל סלון. תשחה לסמנתה פוקס – תיסע לאירופה. עולם כל־כך זוועתי עד כדי צחוק.

הנונסנס שלאחר מגיע בלט בעיקר בתיאטרון, ברדיו, בעיתונות הכתובה ובאבסורד של הוידאו־קליפ.

בתיאטרון: „כולם היו בני חוץ מנעמי" של מיקי גורביץ' הצגה חדשה שמתרכזת בנחותא, „תינוקי לילדים". בעיתונות הכתובה עוסו קטבי ניב והורן נגע את הסאטירה ועבר לאבסורד. מרדיו: „מה יש" וחלקים מ„יום־יום־דג".

מיקי גורביץ', השנוע, התקשה למצוא קוו דימיון משותפים בין „נעמי" לגל"צ עכשיו. הומור, לפי גורביץ', הוא נשק. אישיותו נעשה לפי המטרה אליה הוא מכוון, ועד כמה הוא טיפשי. אישיו המטרה וגיבוש האמצעים מובילים ליצירה. הנונסנס מתקף צורות חשיבה סטאנדרטיות.

– אולי באמצעות השאלת המטרה ב„תחריטים דרכי מתקפת התחרות, והשחרתיות, החשיבתיות?

„יכול להיות. אבל, שטויות בשיטה גורמות לי ריקנות".

– גם לגבי „בקמרי מעני, שלא נקשרו שמורות?

„בקטנו, נגד הפוליטיקה הנגד מאבקי־הכוח. התוקפה היתה יותר כוללת, נגד המטאליות הישראלית שקבורה בעיתון. כיוון שהתוכנית־רדיו לא נחשבת בעיני כאמנות, איני רואה כל מקום להשוואה. התחושה שאני יוצא איתה מתלות הפיגמנט ברדיו, היא של ריקנות".

– רוח, הכותב מפריע, הזמן לזה.

„ירמזין, אולי, בתוכות הנשייות הכך, שמעבר לתוקפנות יש שיסוחרתיים גדולה".

– על מה יש לשמוח?

„על הקשורה לעיתונות, שמסבירים את החיים כמורכבים סביב שמיר ופרס. כעונה יש הרבה חיים מעבר לשטויות האלו. באו, אולי המבט קרוב לדג. אולי התוכנית הולכו [illegible] לאכול מדוזה חשוב כמו פגישת פרס־שמיר, כמו הרישיון לעצמי".

הקרנה פרטית

נחמן אינגבר

האם ויידה אנטישמי?

כן, לדעת אינגבר, על־פי הצגת יהודי פולין בסרטו „יומן אהבות"

בקרוב תתחיל הקרנת סרטו האחרון של אנדז'יי ויידה, „יומן אהבות", שהוא גם סרטו הפולני הראשון זה זמן רב. מאז „איש הברזל", שתיאר בצורה הרואית ונלהבת את תקומת ארגון „סולידריות" ואת הצלחתו, לא עשה ויידה סרטים במולדתו, ולא משום שלא רצה בכך. הוא יצא (או הוצא) לגלות, ועשה את „דנטון" בצרפת ואת „אהבה בגרמניה" בארץ־הבכא. עתה, משקיבל רשות לצלם בפולין, הוא נזהר מהתנגשות עם המישטר כמפני אש. בראיונות הוא זהיר, כאילו פסע על ביצים. לכן, הוא חוזר ומצהיר שסרטו אינו פוליטי.

שטויות. זהו סרט־מחאה לאומני פולני, מן החריפים שבהם. תמיד היה משהו „ימני" מאוד בקולנוע של ויידה, ואף־פעם לא היה בולט יותר מאשר בסרט זה. הוא מציג את גן־העדן הירוק, השליו, את העמק היפה והחלומי במיזרח פולין, שנלקח מפולין וסופח לברית־המועצות.

זו אינה הפעם הראשונה שויידה בא חשבון עם בריה"מ השלמה (שנעשתה גדולה על־חשבונה של פולין). ככר בסרט קודם שלו, „החתונה" (1972), המבוסס על מחזה פיוטי מהמאה הקודמת, דיבר בכאב ובזעם על השטחים שנקרעו מפולין מאה שנים קודם־לכן ע"י הרוסים. אבל, הקהל הפולני, מתורגל בהבנה עקיפה וסמלית, הבין היטב על מה ויידה מדבר.

הפעם הוא זהיר יותר, אבל גישתו הלאומנית, המראה אידיאל רומאנטי של פולין קוסמופוליטית, סבלנית ונאורה, שבה חיים בשלווה גרמנים, רוסים, פולנים ויהודים, מבלי שיכו זה בזה, היא אמירה פוליטית מובהקת. והכל לפני אותו מבול נאצי נורא ותוצאותיו.

אלא, שזה אינו הנושא שלנו הפעם. גם לא טיב סרטו של ויידה. ישפטו המבקרים. השאלה שהייתי רוצה להעלות הפעם היא האם ויידה חוזר לתפיסתו האנטישמית הגסה, כפי שכבר נתן לה ביטוי חמור בעיבוד של יצירה ספרותית אחרת, „ארץ ההבטחה הגדולה" (1975).

בסרט ההוא, המתאר את עלייתה של עיר תעשיית הטקסטיל לודז' במאה הקודמת, הוא מעמיד במרכז סרטו שלושה חברים: פולני, גרמני ויהודי, ומאשים בעיקר את היהודי ואת חבריו בכל תחלואיה של לודז' ובקפיטליזם הפולני הבוטה. הפולני הוא בכלל מלאך. הגרמני, אף־על־פי שגרמני הוא, הוא בסדר. צריך לחשוב על האינטרסים הגלובאליים של פולין. אך היהודי, לא זו בלבד שהוא רע, לא זו בלבד שכל בני עמו מוצגים כסטראוטיפים אנטישמיים, אלא שכל־אימת שהוא מוצג בסרט, ויידה מעוות את העדשה, מציג אותו בצורה גסה וגרוטסקית ומניע את המצלמה בצורה היסטרית ועצבנית, כדי להמחיש את חוסר המנוחה היהודי.

שאלת האנטישמיות של ויידה (המורחקת אולי, אבל קיימת, הו, כל־כך קיימת), נידונה אז ע"י מבקרים רבים, בעיקר בקהילה היהודית בארה"ב. לישראל לא הגיע אז הסרט ורק המבקר המנוח זאב רבנוף, שראה את הסרט בקאן, נלחם נגדו במסע מגן־דוד פרטי. הוא בא מפולין וירע על בוריה אנטישמיות פולנית מהי. התנהל אז פולמוס ציבורי, בין רבנוף לבין המבקר יהודה סתיו, שגם הוא ראה את הסרט בקאן וגרס כי אינו אנטישמי.

והנה, ויידה חוזר לסורו. שימו־לב לדרך הנוראה, המלעיגה, הגרוטסקית והכואבת, שבה מציג ויידה את היהודים. ואל תתפתו להסברים כגון: כך נראו היהודים אז; ויידה מעוניין בריאליזם היסטורי. איפה ריאליזם היסטורי ואיפה הסרט הזה.

אם ראיתם את הסרט הנאצי המחריד „היהודי הנצחי", אתם זוכרים ודאי כיצד הציגו בו את היהודים במרכולתם, בשיחם־ושיגם, בתפילתם, בתלמוד־ותורה שלהם. ראו את הסרט של ויידה ומצאו את ההבדלים הדקים, הזעירים. רק תמונות שחיטה כשרה יהודית חסרות כאן, להשלמת התמונה המזוויעת. מול הפולנים האצילים, היהודים הגסים והמכוערים.

כן, יש לוויידה ודאי הסבר סמלי ו„אמנותי" לצורת הצגת היהודים בסרט. משהו בנוסח חוט האבל, היגון, האימה (מחק את המיותר) הנורא, השפוך על פניהם מול השואה הממשמשת ובאה. משהו כזה. שטויות. הסתכלו בתמונות. האם מישהו מעלה על הדעת סרט אהבה ישראלי, חלומי, רומאנטי, פנטאסטי, המתרחש בגדה המערבית (לדוגמה, „גשר צר מאוד" של נסים דיין), המעז להציג כך ברקע את ערביי הגדה הלא מייד היינו מכנים אותו כהגיסט וגומרים אתו חשבון, עם או בלי בג"ץ. חומר למחשבה.

גודרי דיוויס בסרט „קנגרו", על־פי רומן של ד. ה. לורנס

למה אתה רואה מה

על־פי איזה קריטריונים קובעים המפיצים אילו סרטים נראה בארץ ואילו לא?

עוד סרט על־פי רומן של הסופר האנגלי הגדול ד.ה. לורנס. כבר ראינו את „בנים ואוהבים", „מאהבה של ליידי צ'טרלי", „השועל", „נשים אוהבות", „הבתולה והצועני", כולם על־פי יצירותיו. הפעם, בניגוד לסרטים הקודמים, מבוסס הסרט על רומן פחות ידוע, שתרומתו הספרותית ירודה למדי, כך לפחות חושבים מבקרי ספרות ומביני דבר. די לקרוא את הרומן „קנגרו" מול „קשת בענן", לדוגמה, כדי לדעת שהמבקרים צודקים.

אבל, אל דאגה, הדבר אינו ניכר בסרט. הסרט עשוי לפי כל החוקים של התעשייה הקולנועית. הוא עושה צדק מלא עם האידיאולוגיה של הרומן. יש בו תחקיר על הרקע ההיסטורי ועל העולם בשנות ה־20 באירופה וגם באוסטרליה. יש בו עבודה קשה של בימאי עם שחקניו. יש בו הקפדה על כל אתר וכל אבזור – כל בית מגורים, כל נוף, כל חוף־ים, כל שמלה. ממש כמו כל דראמת טלוויזיה של הבי.בי.סי., כמו כל עיבוד ליצירה ספרותית שאנו רואים שבוע־שבוע על המירקע הקטן שלנו בביתנו הדל.

הסרט מעורר, איפוא, שאלה אחת כללית, גדולה, אפילו חשובה. שאלה, שבעצם אין לה קשר לסרט עצמו, אלא לתופעה שהוא מייצג. מה הם הקריטריונים לפיהם מחליטים מפיצי הסרטים שלנו אילו סרטים נראה בארץ ואילו לא? בעולם נעשים אלפי סרטים בכל שנה. רובם זיבורית, חלקם שיגרתיים ומיעוטם יוצאי־דופן, מעניינים. אנו מייבאים, עם כל סרטי המין, הקראטה והכוחמה, קצת למעלה מ־500. מתוכם יש כ־300 סרטים העולים על מסכי הקולנוע המכובדים יותר שלנו, זוכים לקצת פירסומת, יחסי־ציבור, ומתחרים על הזמן הפנוי לקולנוע של בני ישראל ובנותיה.

כיצד הם נבחרים? למה אלה ולא אחרים? ובעיקר, מדוע אתה רואה לעתים סרטים שאינך מבין מה היה השיקול להביאם ארצה, לשלם עבורם מחיר הגון, ועוד כהנה וכהנה: הובלה, מכס, תרגום לעברית, הדפסת תרגום, פירסום־חוצות ועיתונות ויחסי־ציבור? לרוב מוצגים סרטים כאלה שבוע־שבועיים בתל־אביב, בפני אולמות ריקים, ומאז נעלמים, כאילו נשאה אותם הרוח.

אם לוּתייחס רק לסרטים שהוקרנו אצלנו לאחרונה, מה באמת היה השיקול להביא את שיאי הסתמיות הקולנועית כגון „בהדורי האמריקאי", „רוז, הנרי, רוז", „אהבה בתלוך־ראווה" וכהנה וכהנה? בתי־קולנוע מסוימים בתל־אביב נאלצו לאחרונה להחליף שבוע־שבוע את הסרטים הסתמיים שהוקרנו, מחוסר קהל. לפעמים, רק ההוצאות הנלוות להקרנת הסרט, מעבר למחיר הרכישה שלו, לא יכוסו ע"י אותם מאות של צופים שטעו בשיקול ונכנסו לאותם סרטים.

אז מדוע מביאים אותם? האם מפיצי הסרטים לא מבינים בסרטים? אין חשש לכך. הם מבינים היטב בתחום זה, אחרת לא היו עוסקים בו. אולי הבעיה היא, שאינם מבינים בצופים. מניחים, מתוך טעות, שמה שהצופה אוהב לראות בטלוויזיה, יאהב לראות גם בקולנוע: דוראמה „רגישה" ונוגעת־ללב, קומדיה אנמית, תכנים עטופים בנוסח „שושלת", עיבוד יפה־לעין של יצירה ספרותית.

האמנם? את זה הרי יש לך בבית. מה ממנו יהלוך אם קוראים לזה „רוז, הנרי, רוז" או „משפחת קסבי". כדי להוציא אותך מהבית, צריך לתת לו משהו אחר, מקורי, שונה, מיוחד־במינו. לראות בקולנוע מה שיש לך בבית, זה כמו לבגוד באשתך עם כפילתה. את זה אתה כבר מכיר. צריך משהו אחר, מיוחד, מלהיב. סרטים כאלה קיימים ומוקרנים לעתים בארץ, כגון „גרפיטי הנער". אבל, המפיצים מעדיפים ללכת על בטוח. התוצאה? שממה בבתי הקולנוע.

מפיצי סרטים המוכנים להמר על סרטים אחרים, מיוחדים, ששווה לראותם, הם גם המוציאים כסף מן הקופה. הם גם לא נפרדים מהסרט לאחר הקרנתו בתל־אביב. יש היום קהל נלהב של בתי־קולנוע מיוחדים, סינמטקים, קיבוצים. הסרט ממשיך לחיות. המפיצים האחרים, אלה ההולכים בדרכים שיגרתיות, הם האשמים בעצם בירידת מיספר הצופים בקולנוע ובהעדפתו את הטלוויזיה, את הווידאו והכבלים.

כלל אחד צריך להיות נר לרגליהם של מפיצי הסרטים בישראל: מה שניתן לראות בטלוויזיה או בווידאו, אין להביא לקולנוע.

מדריך בארים, פאבים, מאורות

עם קרח

עירן ליפין

אורות הכרך, הבירה חלשה, האוכל מחפיר

[illegible]

הכל טוב

תחיה אדר

איציק יושע

נסים משעל

כתב מחלקת החדשות בטלוויזיה, ערך השבוע בר־מצווה לבנו אריאל, בבית־הכנסת הגדול בירושלים. שולחנות ערוכים מפות ורודות, שירי א"י. היו שרים, ח"כים, קרובי משפחה וחברים מהטלוויזיה. משעל אסר על צלמי העיתונות להנציח את האירוע בטענה של חדירה לרשות־הפרט.

דני וקסמן

בימאי קולנוע, הולך לטפל, קולנועית, בתופעת הבאבא סאלי. שם הסרט „המיועד". המיועד לתפקיד הבאבא: אלון אבוטבול.

תהילה סלע

אשתו של אברשה טמיר, מנכ"ל מישרד החוץ, כהריון מתקדם. אצל אברשה הכרס עושה מסלול דומה. טמיר שמע כבר על דופ־לב, השלאגר של הקיץ: „אחרי הלידה, תהילה ואני פותחים בדיאטה".

מלכה גרטלר

אחות ראשית בבית־החולים הגריאטרי „שמואל הרופא", נבחרה לתפקיד מזכ"ל הסתדרות האחים והאחיות בישראל. התפקיד היה פנוי קרוב לשנה. עם גרטלר, הידועה בכינויה „המלאך", אומרים, לא נראה זקנים סובלים בגלל שביתות.

יהודית הנדל

הסופרת, חזרה מפולין עם סיפורים שהמכו לסידרת שיחות ברדיו ולספר, „ליד כפרים שקטים". עכשיו לוחץ עליה מנהל הרדיו, גדעון לב־ארי, שתיסע לרוסיה, אותו סיפור.

נקי פריישטט

שחקנית לשעבר, פעילה במפלגת־העבודה, מארגנת בשפרעם, ב־14 בספטמבר, ועידה ארצית של סופרים ואמנים ערביים בישראל. יפתח מישל חדד, 65, זקן המשוררים הערביים בארץ.

הרמן אלרן

איש נטורי קרתא ישראל, הלך לעולמו בן 95. ספד לו הרב לורינץ, אגודת ישראל. המרחק בין הרמן אלרן לבין אגודת ישראל היה משמעותי ביותר. אלרן היה מעין ציוני כללי, דתי־מסורתי מתון.

שמואל אלגרבלי

דובר מישרד הבריאות, מאוהב באורנה. הוא חובש כיפה. היא לא דתית.

מיקי פלד

אמרגן, פותח טברנה בגדרה. השבוע הוא נוסע ליוון, „לשאוב אווירה". לוקח איתו את הקמע לענייני גימיקים, גברי מזור, מנהלה האמנותי של ירדנה ארזי. עוד קצת פלד: זה שנים הוא מארגן ומפיק את הפסטיגל. בפסטיגל האחרון, כמעט לפני שנה, זכה יהודה פוליקר בכרטיס־טיסה, ככותב השיר שזכה במקום השלישי. את הכרטיס קיבל רק בשבוע שעבר.

רחל מירסקי

14 שנים ריילת בכירה ב„ארקיע", שנתיים בניו־יורק, לימודי תיאטרון, גרושה. מהחודש היחצ"נית של מלון „השרון" בהרצליה. הכל אצלה הרפתקאות: ב־73' היתה הדיילת הבכירה בטיסת „ארקיע" לניקוסיה, שהותקפה על־ידי מחבלים.

זובין מהטה

נזכר בקיץ בחופשה האחרונה שהיתה לו לפני שמונה חודשים – סיור ימי באיי הקוטב הצפוני עם אשתו ננסי. כאשר תאיים הבוזין מהטה בלהקת פינגווינים, הוא ירד מהאניה, לבש את הטוקסידו, אחז בשרביט הניצוח ואילץ את הצלם להנציח אותו מנצח על הפינגווינים. מאז, הוא מסרב להסיר את התמונה מקיר חדרו במישרדי הפילהרמונית. השבוע הוא עומד לטוס בקו דרום־אמריקה־ספרד, בענייני עבודה.

אמיר שביב

כתב הטלוויזיה לענייני מישפט, טס השבוע לניו־יורק. שביב קיבל חופשה לשנה ללא תשלום. הוא יעסוק בג'ינס כעוזר למנכ"ל וישהה במחיצת שני ילדיו, המתגוררים בניו־יורק, עם גרושתו.

זמירה חן

זמרת, מבשלת פאסטה ברוטב עגבניות, בדירת חברתה אורה יבניאלי, לאורחים נבחרים. בארוחה האחרונה היו: השגריר הצרפתי אלן פיירה ורעייתו, המולטי־מיליונר דאוד נאסר ואשתו השניה אריאלה, מנכ"ל „הילטון", פיטר ואורדר פליש ומי שהיה המנכ"ל, אריק פלורייזן, היום מנכ"ל „הילטון" באתונה. בין יין לפאסטה גילו נאסר ופלורייזן איך הם נלחמים בחום. גם אתם יכולים: נאסר: „ילה בקיסריה, גיחה קצרה למונאקו ולריביירה, ולים רק אחרי הצהריים". פלורייזן: „שוכבים ואוכלת עם קטנן וצוותו יוונית יוצאים לשיט בין האיים".

אילנה אביטל

גרושה טרייה, אוהבת את החיים המהירים. יוסי הלר, הצמוד שלה לחודש ומשהו, יצא מהתמונה.

אלונה קמחי

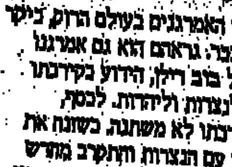
הגיעה לבית־המשפט בתל־אביב, להתרשם מעבודת הפרקליטות, לקראת תפקידה כפרקליטה בסרט „אבא גנוב". כשהתבקשה להצטלם עם פרקליטה אמיתית, יפה ממנה, נזכרה קמחי, שהיא לא נראית מספיק טוב. רק התרחקה הפרקליטה, חזר הצבע לפניה של קמחי והיא חזרה להצטלם.

ליל גראהם

מגדולי האמרגנים בעולם הרוק, ביקר כאן לא מכבר. גראהם הוא גם אמרגנו לשעבר של בוב דילן, הידוע בקירבתו המשתנה לנצרות וליהדות. לכסת מסתבר, קירבתו לא משתנה. כשונח את הרומן שלו עם הנצרות והתקרב מחדש ליהדות, הודיע לאמרגניו, שהוא מתכוון להפסיק להופיע בשבתות. הודיע, ואחרי זמן קצר חזר בו. למה גראהם „הראו לו כמה כסף הוא מפסיד בכל שבת שהוא לא מופיע". עכשיו, דילן שוב מכבד את השבת.

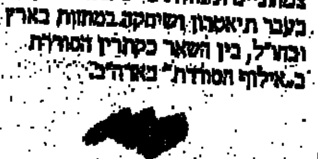

מבוכה בבכורה

של „עלובי החיים", בשירותי הנשים של „הקאמרי". גילה אלמגור יוצאת מהתא, בוחנת את תור הנשים הארוך ומגלה, כמעט בסופו, את זיוה לדט, אשת ראש־העיר. אלמגור: „את צריכה לחכות בתור?" להט לא ענתה. במסיבה שלאחר הפרמיירה, במלון „דן", צייץ על הבימה: „המיוזיקל הזה הציב סטנדרט חדש בתיאטרון". מני פאר, לא על הבימה, לאבי קורן: „נכון, ועכשיו צריך לעשות מחזמר". עוד נזכרו בקהל: כששמעון פרס ראה את הגירסה האנגלית בלונדון, הוא נרדם. וזה מחזמר לא קצר, כמעט שלוש שעות.

פיליס גלזר

משתתפת עכשיו בצילומי סרט חדש, „הנשוף", בו תגלם אחת משלוש הדמויות הנשיות הראשיות: נספחת התרבות של גרמניה בישראל. אסי דיין – בתפקיד הגברי הראשי. גלזר, כותבת ספרי בישול צמחוניים ומנהלת כ"ס בתחום זה, למרה בעבר תיאטרון ושיחקה בהפקות בארץ ובחו"ל, בין השאר כקתרין הסודית ב„אילוף הסוררת" בארה"ב.

להקת הנח"ל

תגיע על ארבע לפרמיירה החגיגית שלה בסוף החודש. רשימת הצרות של השבוע האחרון: איילת אשרוב – מכת־שמש; ראובן לביא – כב"לו יואב צפיר – התקף אסטמה והקאות אחרי מיפגש אלרגטי עם אטרסק; שי זוריתמר – דלקת לא קלה בעצם הזנב. שלוש פעמים התקלקל האוטובוס והברי הלהקה נאלצו לבלות בצד הדרך, בחום. פעם אחת, באין רכב, פוזרו לבתים במכוניתה של קצינת־החינוך של הח"ל, מיכל ויינברג. עם כל הצרות האלה, הופיעו פעמיים ביום במוצבים בכל הארץ. אין הנחות ללהקה פופולארית.

רוזה ישראלי

שחקנית („הזונה הגדולה מבבל"), לא נשואה, בהריון, רוצה ילד, נשואה טרייה. גם.

שנתיים למותו

של מיקי אלבין, השבוע. בין הנוכחים באזכרה: אלי לנדאו, עמירם ניר, אייבי נתן, חיים בראון, יגאל תבורי, גד קימרן, רוחמה הרמון, ישראלה שטיר, עמוס שוקן, עמי רבין.

אברהם כורג

מנחה „ערב שבת" בטלוויזיה, סובל מפציעה ישנה בגבו ממלחמת לבנון. בשבוע הבא יעבור ניתוח בגבו, בבי"ח „הדסה" בירושלים. בינתיים התבטלה הקלטת חמש תוכניות נוספות בסידרה. בסוף, עוד יחזירו לנו את הרב שמואל אבידור הכהן.

אדם

כהן־בריס־חיים־לייף מתרגם את ההתעלפויות סביבו לכסף. החל מהחודש הבא הוא יפרסם את אופנת "ליגת". תראו אותו על שלטי חוצות, תבלו איתו בפרסומות בקולנוע, תשמעו אותו כג'ינגלים ברדיו, עד שתגידו די. לדירה חדשה, 600 דולאר לחודש, הוא כבר עבר. וזה למה? שלמה צח, אמרגנו: „אדם קיבל מבית־האופנה עשרות־אלפי דולרים". כמה עשרות? ארבע בערך.

ג'קי מקייטן

בן 32. חגגו איתו יהודה בריקן, מאיר סוויסה ודורון נשר.

שלמה ארצי

בקפה „הבימה", מתרגם שיר של ברוס ספרינגסטין. ארצי, אגב, מחכה ללואי להב, שעבד עם ספרינגסטין בתחילת דרכו. להב יעבוד עם ארצי על תקליטו החדש.

מוני מושונוב

לא נפגע, כשמונית פגעה במכוניתו השבוע, במרכז תל־אביב, כשיא החום. נהג המונית ירד, התעקש שהוא לא אשם, עד שלמושונוב נשבר: „אחי, אני לא הולך לתבוע אותך, אבל למה אתה משקר?"

רונית וראובן

אילר מוחכים להסידה. רונית בחודש החמישי. נבר/ה למלכולה וזוהשפיץ.

עמליה ארבל

מטנלחת, סבתא, פנה כלה, ילדה גם.

אוצרות „המלך"

וידאו

...שיות הווידאו ובחנויות ניתן לשאול או
...נים סרטים עלילתיים בכיכובו של אלביס,
...קות תיעודיות על חיי „המלך" וכן הופעות
...חוטטות, בעיקר משנותיו האחרונות

...ירה,

...(1956). סרטו הראשון של אלביס. ...שלושה אחים, ששבו ממלחמת־האזרחים. 95 ...68.80 ש"ח. בית־התקליט.

...(1958). מלודראמת־פשע. אלביס כזמר ...לילה בניו־אורלינס, שמסתבך עם גנגסטרים. ...מייקל קרטיז („קזבלנקה"). 116 דקות. 43.80 ...בית־התקליט.

...(1960). מערבון. גוענות על רקע ...האזרחים בארה"ב. משפחה אמריקנית ...בן נאמנויות. ביים: דון סיגל. 92 דקות. 68.80 ...בית־התקליט.

...(1964). נהג־מירוצים מבלה בעיר ...85 דקות. 79.80 ש"ח. בית־התקליט.

...(1965). פארודיה על הסרט של ...„בן השייך". פנטאזיה גוענית, עושה צחוק ...79 ש"ח. בית־התקליט, תקליטור.

שאלה ומכירה,

...(1960). אלביס כחייל אמריקני, ...במערב־גרמניה ומתאהב ברקדנית קברט. 104 ...השאלה: אימפריה של קולנוע. מכירה: 68.80 ...בית־התקליט.

...(1961). אלביס, שוב חייל, הפעם ...הוואי, משגע את כל התתיכות על החוף. 101 ...השאלה: אימפריה של קולנוע. מכירה: 43.80 ...בית־התקליט.

...נערות, נערות (1962). זמר ...לילה אוהב לשוט בספינת־דיג ולהתחיל עם ...106 דקות. השאלה: אימפריה של קולנוע. ...43.80 ש"ח, בית־התקליט.

...(1963). אלביס כלוליין־קירקס, ...להתפרנס עובד כמציל ומפלרטט עם אשתו ...לצד „המלך", אורסולה אנדרס. 97 ...השאלה: אימפריה של קולנוע. מכירה: 43.80 ...בית־התקליט.

...(1964). בחור קשוח ...לקירקס נודד. 101 דקות. השאלה: אימפריה ...קולנוע. מכירה: 79.80 ש"ח, בית־התקליט.

...(1966). טייס מובטל מתפרנס ...בהוואי. בין הטיסות הוא מתעסק עם ...ומנעמי האי. 91 דקות. השאלה: ...של קולנוע. מכירה: 43.80 ש"ח, ...בית־התקליט.

...שדרים מיוחדים, ...מעים, נוסטלגיה

...56'. ראיונות נדירים מראשית דרכו של ...הנערים הראשונים לצמרת, תנופת יחסי ...קטעים מסרטיו הראשונים, סיבובי־ההופעות ...90 ד'. 43.80 ש"ח. בית־התקליט.

■ קאמבק ספיישל 68'. מופע מ־1968, שהוקלט לטלוויזיה (רשת אנ.בי.סי.) 21 שירים, 76 ד'. 50 ש"ח. בית־התקליט.

■ אלוהה בהוואי. מופע שהוקלט בהוואי בתחילת שנות ה־70. 25 שירים, 75 ד'. –.50 ש"ח. בית־התקליט.

■ מלך הרוקנ'רול. אסופה של קטעי מופע, ראיונות וצילומים מחייו הפרטיים של „המלך". 115 ד'. 60 ש"ח. בית־התקליט.

■ סיבוב הופעות. קטעי מופע. 69 ד'. 43.80 ש"ח. בית־התקליט.

■ זכרונות. מישדר־טלוויזיה תיעודי של ויין מרטינדייל. ראיונות, קטעי־סרטים ביתיים, הופעות מראשית דרכו, החתונה עם פרסיליה. תוצרת ארה"ב 1981. 50 ד'. 43.80 ש"ח. בית־התקליט.

■ המופע הגדול של אלביס. צרור להיטים מפורסמים, אלביס מאחורי הקלעים ועל הבימה. 30 שירים. 43.80 ש"ח. בית התקליט.

■ אמיר קמינר

תקליטים

אלביס פרסלי, קטלוג התקליטים המלא, נכון לעכשיו. האלבומים ראו אור בחברת־התקליטים אר.סי.איי., הוצאת־האם שלו:

1. התקליט של ממפיס (או – השיא של ממפיס) (The Memphis Record).
2. סאן סשנ'ס בשלמותם (The Complete Sun Sessions).
3. להיטי המקום הראשון (The Nummber 1 hits).
4. להיטי העשירייה הראשונה (The Top Ten Hits).
5. אלביס, אוסף 1 – מבצע אגדי (Elvis, Vol. 1 – A Legendary Performer).
6. אלביס – הקלטה חיה בממפיס (Elvis – Recorded Live on Stage in Memphis).
7. ארץ מובטחת (Promised Land).
8. אלביס, אוסף 2 – מבצע אגדי (Elvis, Vol. 2 – A Legendary Performer);
9. אלביס פרסלי מבולבארד, ממפיס, טנסי (From Elvis Presley Boulevard, Memphis, Tennessee);
10. אלביס שר „העולם הנפלא של כריסמס" (Elvis Sings The Wonderful World of Christmas).
11. למעריצים של אריכי־נגן בלבד (For LP Fans Only).
12. ברוכים הבאים לעולמי (Welcome to My World).
13. מצב־רוח קודר (Moody Blue).
14. אלביס בקונצרט (Elvis in Concert).
15. אלביס – שלום מהוואי באמצעות לווין (Elvis – Aloha from Hawaii via Satellite).
16. תקליטי הזהב של אלביס, אוסף 3 (Elvis' Golden Records, Vol. 3).
17. הוא הולך לצדי – שירי אמונה והשראה אהובים (He Walks beside Me – Favorite Songs of Faith and Inspiration).
18. פסקול הסרט „אליל הנערות" (Girl Happy).
19. פסקול הסרט „הוואי כחול" (Blue Hawaii).
20. פסקול הסרט „קיד קריאול" (Kid Creole).
21. פסקול הסרט „ג'י.איי. בלוז" (G.I. Blues).
22. כמה נורא כבודך (How Great Thou Art).
23. אלביס בכבודו במלון אינטרנשיונל, לאסוגאס (Elvis in Person at the International Hotel Las Vegas, Nevada).
24. אלביס – ספיישל טלוויזיוני (Elvis – TV Special).
25. תקליטי הזהב של אלביס, אוסף 4 (Elvis' Gold Records, vol. 4).
26. ידו בידי (His Hand in Mine).
27. אלביס קאנטרי (Elvis Country).
28. זהו אלביס (This is Elvis).
29. כך צריך להיות (That's the Way it is).
30. מאלביס בממפיס (From Elvis in Memphis).
31. אלביס לכל אחד (Elvis for Everyone).
32. על הבימה (On Stage).
33. זכרונות חג מולד (Memories of Christmas).
34. הוא נגע בי (He Touched Me).
35. אלביס בהופעה חיה במדיסון סקוור גארדן (Elvis as Recorded Live at Madison Sqaure Garden).
36. אלביס – מבצע אגדי, אוסף 4 (Elvis – A Legendary Performer).
37. תקליטי הזהב של אלביס, אוסף 5 (Elvis' Gold Records, Vol. 5).
38. חגיגה מוזהבת (A Golden Celebration).
39. רוקר (Rocker).
40. תקליטי הזהב של אלביס (Elvis Golden Records).
41. תקליטי הזהב של אלביס, אוסף 2 (50,000,000 Elvis Fans Can't Be Wrong – Elvis' Gold Records, Vol. 2).
42. אלביס פרסלי (Elvis Presley).
43. אלביס (Elvis).
44. מתנת ואלנטיין בשבילך (A Valentine Gift for You).
45. ילדונת מתחשבת (Reconsider Baby).
46. תמיד במחשבתי (Always on my Mind).
47. אלבום חג־המולד של אלביס (Elvis' Christmas Album).
48. שובו של הרוקר (Return of the Rocker).
49. מממפיס לוגאס (From Memphis to Vegas).
50. 50 להיטי זהב חובקי עולם של אלביס, אוסף 1 (Elvis' Worldwide 50 Gold Award Hits, Vol. 1).
51. 50 להיטי זהב חובקי עולם של אלביס, אוסף 1, מס' 1.
52. 50 להיטי זהב חובקי עולם של אלביס, אוסף 1, מס' 2.
53. 50 להיטי זהב חובקי עולם של אלביס, אוסף 1, מס' 3.
54. 50 להיטי זהב חובקי עולם של אלביס, אוסף 1, מס' 4.

■ עמוס אורן

גם אוהבת גם כותבת

סמדר קילצ'ינסקי בסרט „פוטו רומן". היא תלמידת תיכון, גם יפה, גם אוהבת, גם כותבת. רוצה להיות סופרת, לכתוב רומן. בינתיים, מנהלת רומן־מהחיים עם החבר שלה, אודי (אלון אבוטבול), וכשהוא הולך לצבא תופסת סיפור מהצד עם רוני (דן תורן), השחצן והשרמאנטי. מכל העניין יש פלונטר די גדול, אבל גם חומר לסיפור חדש. אולי רומן, משתלבת בו הברווזון המכוער של הכיתה, אורלי (אביטל ריקיא), שהופך לברבור עם קצת עזרה מהמורה להתעמלות (חיים ג'רפי) ומהקוסמטיקאית. בימוי: של הגו. הפקה: יעקב קוצקי ואסי דיין, תסריט: אסי דיין, ממוצ"ש – על האקרנים בכל הארץ.

חופים

מדריך הופיע־הצה

■ **נתניה, חוף הדקלים.** הדרומי ביותר. רחב מאוד. לא מוכרז. יש תנייה חניה: אין תחנת־הצלה. מזנון, מיקלחת חיצונית. מתאים לבניית אוהלים. אין הרבה מתרחצים. בחוף פועל מועדון דואי אוויר. מתנרים נוהגים לרחף מרומי הצוקים הורדים אל החוף.

■ **נתניה, החוף הנפרד.** קטן ונקי. תחנת־הצלה, שירותים, מיקלחות, תחנת עזרה־ראשונה. אין מיזנון ואין כיסאות־נוח. רחצה נפרדת לגברים ולנשים באמצע השבוע. שבת – מעורבת.

■ **נתניה, חוף המרינה.** נושק למלון "סירונה". חולי, רחב. תחנת־הצלה, מיקלחות ושירותים. אין מיזנון ואין כיסאות־נוח. לא כדאי להגיע אחרי 11.00.

■ **נתניה, חוף הריביירה.** חוף מסודר. תחנת־הצלה, נקודת־מישטרה, עזרה־ראשונה, שתי סככות, שלושה מיזנונים. כיסאות־נוח -- 1.5 ש"ח בשבת. לא צפוף כמדי גם אחרי 11.00.

■ **נתניה, מיני חוף.** בין המזח לגדר המסמנת את החוף לדוגמא. הירידה אליו חולית, צר וקטן, ללא מיתקנים. חוף פיראטי ושומם. לא מומלץ למפונקים. היתרון היחיד: אפשרות לדוג מהמזח.

■ **נתניה, חוף לדוגמא.** החוף המשוכלל ביותר בבת־ים. יורדים אליו במדרגות־אבן, המעוטרות בצמחיה עשירה. כניסה: מבוגר – 1.5 ש"ח ביום־חול, 3 בשבת, ילד – 1 ש"ח, גם בשבת. מ־15.00 -- ללא תשלום. כיסאות־נוח – 2.5 ש"ח, מיטות שיזוף – 4 (בשבת). 6 סככות, 2 מסעדות מפוארות, 4 מיזנונים. מיקלחות ושירותים, נקודת־מישטרה וטלפון ציבורי, במרכז (יש שילוט מסומן). החוף מלא רק ליד המצילים, בצדדים שוני יחסית, גם בשעות הלחץ.

■ **נתניה, חוף הסלע.** החוף המרכזי, של האמפיתיאטרון העירוני. העמוס ביותר, במשך כל שעות היום. גישה נוחה. הירידה ההרומית מקלה על נכים, מאפשרת כניסת עם עגלה ליחרכב. בדרום -- טרמפולינה בצורת אריה, לילדים: 2.5 ש"ח ל־6 דקות. בימה קטנה למחול אירובי המוני, למופעי בידור ולהצגות, חינם.

אין זפת, אבל יש מיתקנים להורדת זפת. תחנת־הצלה, מיקלחות ושירותים, נקודת־מישטרה, עזרה־ראשונה, כיסאות־נוח, מיטות שיזוף, מיזנונים ומסעדות קטנות. מוסיקת־רקע במיזנון "קלדרון" וב"שלום ובני". יתרון: אפשר לדוג מעבר לסלעים הגודרים את קו־המים. חיסרון: מכה של אצות וירוקת.

■ **נתניה, חוף ירושלים.** בירידת מרח' ירושלים. האטרקציה: מיגלשות "עולם־המים". 4 גלישות – 3 ש"ח, 8 גלישות – 5 ש"ח. תחנת־הצלה, מיקלחות חיצוניות, כיסאות־נוח. עומס: רוב שעות היום, החוף מוכן לאלה שנזהרים ממטקות.

■ **נתניה, החוף הצפוני.** רחב מאוד, חולי. גישה נוחה. המים לא כל־כך נקיים, כי בסמוך נמצא צינור־הביוב העירוני. הרבה סלעים במים. חיסרון נוסף: גברים משחקים כדורגל בחול, לא נעים לעבור לידם. מיקלחות חיצוניות, מעט כיסאות־נוח, מיזנון. האטרקציה: "המערה של רוקי". צעיר בת־ימי חצב בצוק מערה יפה להפליא, עם מדרגות ומרפסות ומתגורר בה. מקבל מבקרים בשבת.

■ **נתניה, חוף זבולון (סי פלס).** לא מוכרז. כל השירותים, חוץ מהצלה. כיסאות־נוח, פאב־ים, מיזנון, מסעדה, איש מוכר בייגלה טעים עם זעטר. מוסיקת־רקע ארץ־ישראלית. מועדון־חשיט "זבולון". מחירים: סקיפר ושחף – 20 ש"ח לשעה, קטמרן – 15 לשעה, קיאק – 15, גלשני־רוח – 12. דיג אפשרי.

■ **נתניה, כללי.** חופי הרחצה של בת־ים משתרעים לאורך רצועת־חוף של 3.5 ק"מ. 6 חופים מוכרזים, ועוד כמה פיראטיים. פרט לחוף לדוגמא, הכניסה לכל החופים חינם. אפשר לטייל ברגל מהקצה הדרומי לצפוני. ברך־כלל החופים נקיים, גם המים.

הנגישות בדרך־כלל, נוחה. השנה הוכשרו כ־2,000 מקומות חניה, בעיקר לאורך הטיילת, וברחובות סמוכים לחופים. החנייה (ש"ח) במגרשים במקום עירוני. חנייה (לכל היום) – 1 ש"ח. כמו־כן הוכשרו מקומות חנייה מיוחדים לנכים, לרכב הנושא תווית נכה.

וזויות בינ"ים זכאים לחנייה חינם באמצעות ונוויות־חנייה מיוחדת, שהונפקה על־ידי העירייה.

לאורך הטיילת נוסע קו אוטובוס אחד: 10 (לא בשבת). חוץ ממנו, מגיעים לרחובות הסמוכים לטיילת הקוים: 1, 8, 18, 25, 40, 42 ("דן"); 85, 83 ("אגד").

■ **גילה אקרמן**

■ **כינרת, חוף צמח.** חולי, רחב. 09.00־18.00.

תחבורה ציבורית. חנייה חינם, בכל שעות היום. בסמוך, חנייה אלטרנטיבית.

מבוגרים, ילדים מגיל 3 – 18 ש"ח, חיילים – 16, קבוצות – 16 לאיש, תושבי האיזור – מחיר מיוחד (חסוי). גם בשבת. עומס: 10.00־14.00.

מציל: 09.00־18.00. מלתחות, שירותים ומיקלחות במיבנה נקי ומסודר. גם מיקלחות פתוחות. אין שמירת חפצים. אין נקודת־מישטרה. יש מירפאה וציוד עזרה־ראשונה. טלפונים ציבוריים.

צל: עצים וסככות רבות. קפיטריה. קרטיב – 0.40 ש"ח. החוף והמים נקיים. מיגלשות־מים, בריכות לפעוטות ועוד.

חשכרת־ציוד: כיסאות־נוח – כלול במחיר הכניסה, סירת־פדאלים – 15 ש"ח לשעה, קיאק – 10 ש"ח לשעה. אין אפשרות להשתזף בעירום.

בידור: לפעמים זמרים, בשבתות בדרנים, כל יום אקרובטים, לחטוטנים וריקודים. גם לביאת־ים. במשך היום מוסיקת־רקע. אפשר לדוג, אבל אין מזח. רחצה־לילית: אם יש מציל. הלינה בחוף אסורה.

■ **כינרת, מרכז־הנופש "מעגן".** דשא וחול. קטן. 08.00־18.00.

תחבורה ציבורית. חנייה חינם, בכל שעות היום. חנייה אלטרנטיבית בתוך החניון.

מבוגרים – 7 ש"ח, חיילים – 6, ילדים – 5, חברי קיבוץ מעגן – חינם. גם בשבת. עומס: 09.00־13.00.

שירותים ומיקלחות במיבנה. אין מלתחות, אין שמירת־חפצים. תיק עזרה־ראשונה במישרד־הקבלה. אין נקודת־מישטרה. 2 טלפונים ציבוריים.

צל: עצים וסככות רבות. מיזנון. קרטיב – 0.35 ש"ח. חוף נקי. 2 בריכות־שחייה, לפעוטות ולילדים.

השכרת־ציוד: כיסאות־נוח – כלול במחיר הכניסה, סירות־פדאלים – 15 ש"ח לשעה, קיאק – 10 לשעה, גלשן – 60 ליום.

בידור: מדי פעם אמן, בינגו ושירה בציבור. במשך היום מוסיקת־רקע. לא מאפשרים עירום. אפשר לדוג, אבל אין מזח.

רחצה־לילית: אסורה. לינה בחוף (מישפחה בת 4 נפשות): באוהל – 44 ש"ח ללילה. בבית־נופש (קרוואן), עם פינת־אוכל, שירותים, מזגן ומיטבחון – 150 ללילה.

■ **כינרת, כפר־הנופש האון.** דשא וחול. רחב. 09.00־16.00.

תחבורה ציבורית עד הכביש הראשי. הכניסה מהכביש הראשי בדרך אספלט צרה ומשובשת. חנייה חינם, בכל שעות היום, אין אלטרנטיבה. מבוגרים – 7 ש"ח, ילדים וחיילים – 4.5, קבוצות (מעל 40 ש"ח) – 5.25 למבוגר, 3.40 לילד ולחייל. חברי קיבוץ האון – חינם. גם בשבת. עומס: 09.00־14.00.

מציל: 09.00־14.00. מיקלחות, מלתחות ובתי־שימוש במיבנה, אין שמירת־חפצים. עזרה־ראשונה אצל המציל, אין נקודת־מישטרה. 2 טלפונים ציבוריים.

צל: עצים. מיזנון, מינימרקט ומיסעדה. קרטיב – 0.35 ש"ח. השכרת־ציוד: כיסאות־נוח – אין, סירת־פדאלים – 18 ש"ח לשעה, קיאק – 9 לשעה. החוף נקי. דיג אפשרי, אבל אין מזח.

בילויים: התעמלות־בוקר, מחול אירובי, מישחקים לילדים (עם מדריך), ריקודים, שירה בציבור, בינגו, ביקור ללא תשלום בחוות־היענים. מיגרש־מישחקים לילדים. מוסיקת־רקע במשך היום. רחצה־לילית – יש, אך ללא פיקוח מציל. אין עירום.

לינה בחוף (4 נפשות): בית־נופש, בית ממוזג – 256 ש"ח. כולל ארוחת־בוקר, צהריים, או ערב במיסעדה. שטח להקמת אוהל ומיגרש־חנייה צמוד לרכב – 44 ש"ח ללילה. כל ילד נוסף – 7 ש"ח.

■ **דוד קרשימול**

הורים הורים

אמא אווזה

● **דולי הפנינים.** "לשונות קטנים", ספר שהוא פנינה, גם לילדים, גם למבוגרים. יצא לפני זמן לא רב בהוצאת "שבא". אוסף עשיר, גדול, ויפני ומשעשע, של שיבושי־לשון, שגיאותי דיבור, פליטות פה וכשלימלים של ילדים בגיל הרך, שמשקפים את השכל הישר שלהם, את האסוציאציות, את הדרך המיוחדת שלהם להבין דבר מתוך דבר, להקיש, לזווג, להסיק על הפשר ועל הקשר של מלים ומשגים שבהם הם נתקלים.

הקומת והכותבת היא מירים שגיד, סופרת־ילדים ובעצמה אם לתשעה. את הפנינים ליקטה מפי ילדיה, הצטרפה אליה הוסיפה מן ...

וממזרים, ובעצם קצת לצפצף עלינו מאחורי גבנו.

שוב, האם זה רע? לא. זה חלק מבית־הספר של החיים. אבל, בפעם הבאה שנגלה איזה מחדל, בלגאן או חוסר יושר ועקביות מצדם, כדאי שנזכור שמקור הזיקי שלהם הוא, בעצם, אנחנו, או, כמו שאמרו חז"ל: אין הקטנים קולטים אלא מה שהגדולים פולטים.

● **מה זה נותן לילד.** הורים רבים, כשהולכים לקנות ספר לילד, בוחרים אותו על־פי מידת התועלת שהוא עשוי להביא לו. מה הוא מלמד. למה הוא מחנך. אלו מיומנויות הוא מקנה. האם הוא 'מפתח' את הילד. האם ילמד את הילד לספור, יעשיר את אוצר המלים והמושגים שלו, את ידיעותיו. בפגישות של הורים עם סופרי־ילדים, השאלות השכיחות הן: מה זה נותן לילד, מה המטרה החינוכית שלך בכתיבת הספר?

האם מישהו שואל אותן שאלות בקשר לספרי מבוגרים? האם שאל מישהו את טולסטוי או את עגנון מה היתה המטרה החינוכית שלהם כשכתבו "מילחמה ושלום" או את "שירה"? ודאי שלא. אז למה אתם דורשים זאת מסופרים לילדים?

ודאי, ספרים מסויימים לילדים נועדו מלכתחילה למלא פונקציות חינוכיות או לימודיות. ולעתים גם אלה עשויים בכישרון רב וביצירתיות. אבל, עקרונית כדאי לזכור, שסופר אמיתי אינו מחנך, אינו מורה, אינו בעל "תפקיד". התפקיד היחיד של הסופר הוא לשים על הנייר מה שיש לו בראש, גם של סופר לילדים. למסור להם את האמת שלו, את ראיית המציאות שלו, את העולם כפי שהוא משתקף דרך המשקפיים האישיות שלו. זה, ותו לא.

והילדים עצמם פיקחים הרבה יותר מכפי שהמבוגרים מניחים. רגישים מאוד לספרים שמנסים "להצדיק" אותם, לחנך אותם. מספרים פונקציונאליים הם עשויים ללמוד משהו מה והם, אבל רק מספרי־האמת, ספרים שהם כישרון אישי

מוצאי שבת בבתי הקולנוע

■ תל-אביב יפו
אורלי: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7
אסתר: "קינג קונג 2" 9.45 ,7.30
בית לסין: "ראשים מדברים – הפסיקו להיות הגיונים" 11.15
בן-יהודה: "אי. טי. הבר מכוכב אחר" 9.30 ,7.30
גורדון המחודש: "קנגרו" 9.45 ,7.45
גת: "בלוז לחופש הגדול" 9.45 ,7.30
דיזנגוף 1: "פושע מוכטל וילדה קטנה" 9.50 ,7.30
דיזנגוף 2: "שרותים אישיים" 9.50 ,7.30
דיזנגוף 3: "שיחות מלוכלכות" 9.50 ,7.30
דקל: "קרוקודיל דנדי" 9.35 ,7.30
דרייב-אין: "אלדין" 7.45; "007 באזור מסוכן" 9.45; סקס 12
הקולנוע – בית ציוני אמריקה: "שבלול" 10 ,8; "כל מה שרצית לדעת על המין" 11:45
הוד: "סופרמן 4" 9.30 ,7.30
הסינמטק הישראלי: "ראסטי ג'ימס" 8.00; "מכבסה יפהפיה שלי" בראפויה 9.30
חן 1: "הנוכל, האוהבת והמאהבת" 9.55 ,7.55
חן 2: "ליבו של אנג'ל" 9.50 ,7.45
חן 3: "אני והחברה" 9.50 ,7.50
חן 4: "בי"ס למשמר אזרחי" 7.45; "חנות קטנה ומטריפה" 9.55
חן 5: "נשק קטלני" 9.55 ,7.45
לב 1: "טוויסט רוקדים במוסקבה" 8 ,10
לב 2: "נרדפי החוק" 10 ,8
לב 3: "ימי הרדיו" 10 ,8
לב 4: "בקצב השעון" 10 ,8

לב יפו העתיקה התזוזה הישראלית: "פסיכו" 9.50
לימור: "פוטורומן" 9.30 ,7.30; "הכבוד של פריצי" 12
מוזיאון ת"א: "מותו של סוכן" 9.30 ,7
קולנוע קיץ בגן המוזיאון: ת"א: "בית האמיצים" 9.00
מקסים: "המוכטל בטיטור" 9.30 ,7.30
סינמה 1: "אלדין ומנורת הקסמים" 9.40 ,7.30
סינמה 2: "אהבה צעירה" (אסקימו לימון 7) 9.40 ,7.30
סיון (אלנבי המחודש): "הסנרק" 3.30; "משהו פראי" 9.40 ,7.30; "1941" בחצות
פאר: "לא שם זיין" 10 ,8
פריז: "בלבי הקשר" 11; "החברה של גרגורי" 15.00; "לבירינט" 9.30 ,7.15; "הרולד ומוד" 11.30; "בלבי הקשר" 01.45 (בלילה)
צליל (יפו): "נאסיכ" (הודי) 9.30 ,6.30
צפון המחודש: "שם הוורד" 9.45 ,7
שחף: "סוד ההצלחה" 9.30 ,7.15
תכלת: "החנות מעבר לפינה" 9.50 ,7.45
תל-אביב: "007 באזור המסוכן" 9.45 ,7.15
תמוז: (רמת אביב) "סרט אילם" 15.00; "הרעב" 17.00; "בטי בלו" 9.40 ,7.15; "מונטי פייטון – טעם החיים" בחצות

■ חיפה
9.15 ,7
אורה: "פוטורומן" 9.15 ,7
אורלי: "ימי הרדיו"
אטמור: "007 באיזור המסוכן"
חן: "לבירינט" 9.15 ,7
סינימטק: "שנת הדרקון" 7.00; "זכרונות מאפריקה" 9.30
עצמון 1: "סופרמן 4" 9.30 ,7.15
עצמון 2: "המוכטל בטיטור" 9.30 ,7.15

עצמון 3: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7
פאר: "קינג קונג 2"
קרן אור: (המחודש) "לא שם זיין" 9.30 ,7.15; "זריק את החוק" 11.30
רב גת 1: "בלוז לחופש הגדול"
רב גת 2: "הנוכל האוהבת והמאהבת"
רון: "סוד ההצלחה"
שביט: "לא שם זיין" 9 ,7

■ נוה שאנן
עממי: זכרונות אהבה מסירנצה 9.30 ,7

ירושלים
9.15
אדיסון: "007 באזור מסוכן"
אורגיל: "לבו של אנג'ל"
אור 1: "פוטו רומן"
אור 2: "בקצב השעון"
אור 3: "תתיך אמריקאי"; "שיכרון חושים" 11.30
אור 4: "המוכטל בטיטור"; "כתום הגוף" 11.30
אור 5: "שכנוע עדיף"; "מוסקבה אינה מאמינה בדמעות" 11.30
אורנע: "קינג קונג 2" 9.30
בית אגרון: "אהבה בשחקים" 8; "למות כער התשוקה" 10; "מסיבת רווקים" 12
הבירה – אימפריה של קולנוע: סגור לרגל שיפוצים
כפיר: "ימי הרדיו" 9
מיטשל: "לא שם זיין" 9.30
סמדר: "בנים חורגים לאלוהים"
סינימטק 1: "רקה לחצות" 8; "מטרץ מוסקיטו" 10
סינימטק 2: "אויב הציבור" 8.30
עדן: "סופרמן 4" 9.30
רון: "בלוז לחופש הגדול" 9.30
תיאטרון ירושלים: "שיחות מלוכלכות"

■ ר"ג גבעתיים
אואזיס: "קינג קונג 2" 9.40 ,7.30
אורדע: "סופרמן 4" 9.30 ,7.15

ארמון: "הנוכל, האוהבת והמאהבת" 9.45 ,7.30
גן 1: "בלוז לחופש הגדול" 9.15 ,7.30
גן 2: "ימי הרדיו" 9.15 ,7.30
גן 3: "אני והחברה" 9.15 ,7.30
גן 4: "קרוקודיל דנדי" 9.15 ,7.30
הדר: "סוד ההצלחה" 9.30 ,7.15
לילי: "לא שם זין" 9.30 ,7.30
סוקוס (כפר המכביה): "צבע הכסף" 9.30
שביט: "פוטו רומן" 9.30 ,7.30

■ אשדוד
אסתר: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7.15
אשדוד: "פוטו רומן" 9.30 ,7.30

■ באר-שבע
אורות: "מלון לצעירים" 9.15 ,7.15
גילת: "חנות קטנה ומטריפה" 9.15 ,7.15
חן: "007 באיזור המסוכן" 9.30 ,7

■ בת-ים
9.30 – 7.15
אורנים: "פוטו רומן"
עצמאות: "סופרמן 4"

■ בית שאן
מתנ"ס: "אי.טי." 9.15

■ גדרות
בית העם: "הנועזים במלכודת" 7.30; "מונה ליזה" 9.30

הדר: "כל כוחו הפי" 9.45 ,7.15
היכל: "לעצ באזור מסוכן" 9.30 ,7
מלון דניאל: "ימי הרדיו"
מרכזון קולנוע זין גבעתיים: "בי"ס למשמר אזרחי" 7; "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30
תפארת: "חנות קטנה ומטריפה" 9.30 ,7.30
מגדל: "פוליס רוקדים במוסקבה" 9.30 ,7.15
מכבי: "007 באיזור המסוכן" 9.40 ,7.15
רינה: "שמוני ברז למורה" 9.30 ,7.30

■ חדרה
חדרה: "007 באיזור המסוכן" 9.30 ,7.15
חוף: "בלוז לחופש הגדול" 9.15 ,7

■ טבריה
אביב: "לא שם זין" 8.30

גיל: "לא שם זין" 9.30 ,7.30
יד שמריהו: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30

■ כפר-סבא
9.30-7.30
בית ברל קולנוע ותיאטרון: מופע דני סנדרסון; חגם על קטנים
זוק: "נשק קטלני"
תבל: "קרוקודיל דנדי"

■ נוה זית: "המוכטל בטיטור" 9.30 ,7.30

■ נתניה
10–8
אסתר: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7
שרון: "חנות קטנה ומטריפה" 10 ,8.15
צור (היכל התרבות): 10 ,8.15

■ נהריה
9.15-7.15
הדר: "פוטו רומן"
רון: "לא שם זין"

■ נס-ציונה
מופית: "משימת התאכזרות" 9.15 ,7

■ עכו
אודיטוריום: "המוכטל בטיטור" 9.30 ,7.30

■ עפולה
היכל תרבות: "שם הוורד" 9.30
מטטרון: "קרוקודיל דנדי" 9.30

■ פתח-תקוה
היכל 1: "סוד ההצלחה" 9.30 ,7.30
היכל 2: "007 באזור המסוכן" 9.30 ,7.15
היכל 3: "סופרמן 4" 7.30; "משהו פראי" 9.30
שלום: "פוטו רומן" 10 ,8

■ ק. אונו
המרכז הקהילתי: "פלאטון" 9.15 ,7

■ ק. ביאליק
סביון: "הנוכל האוהבת והמאהבת" 9.15 ,7.15
ספיר: "קרוקודיל דנדי" 9.30 ,7.15

■ ק. חיים
בית העם: "פוטו רומן" 9.30
היובל: "המוכטל בטיטור" 9.15 ,7.15

■ ק. ים
ניצן: "בי"ס למשמר אזרחי" 9.30 ,7.15

■ ק. מוצקין
אורות: "לא שם זין" 9.30 ,7.15

■ ק. מלאכי
צמרות: "המוכטל בטיטור" 9.30 ,7.30

■ ק. שמונה
שניר: "תעלול קטלני" 9 ,7

■ רמלה
אורן: "ללא רחמים" 9.30 ,7.30 ,5

היכל תרבות: "מועדון גרעין" 9

■ ראשון-לציון
רון 1: "סופרמן 4" 7.30; "הבוקר שאחרי" 9.30
רון 2: "007 באיזור מסוכן" 9.30 ,7.30

■ רחובות
10–8
בית-העם: "המוכטל בטיטור" 8.30
חדר: "לא שם זין"
חן: "בי"ס למשמר אזרחי"

■ רמת השרון
כוכב: "חיה ותן למות" 7; "הליפת ערב" 9.30; "סרט אילם" 11.45

■ שדרות
חן: "קשוחים שבאלה" 9.45 ,7.45

"קנגרו" – סיפור אהבה, סיפור על כח, אלימות ודעות קדומות. עם: ג'ודי דייויס (מועמדת לפרס האוסקר, "המעבר להודו"), קולין פרילס. עפ"י ספרו הרגשני והשערורייתי של ד.ה. לורנס. "סרט יפהפה, מעמיק מאד, מעוצב להפליא, איכות אמיתית" (וראייטי). "הופעה מדהימה של ג'ודי דייויס ביצירת מופת יפה מאד לעין" (ניו-יורק טיימס)
"קנגרו" – בכורה ארצית "גורדון המחודש" ת"א
5 – 7.45 – 9.45 • מיזוג אויר מלא!

מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

Rishon cellaR מרתף ראשון
רחוב אלונים 11, טלפון 655834
הפיאנו־בר מסעדה בעיר
הערב יום ו' 14.8
אלי קניאל
הזמנות בטל' 655834
אביב אמרגנים 5464411

מסעדת **קרוקודיל** 052-570762
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
אמנון ברנזון
ודפנה צור בשירים יפים
לאכול ★ לחאזין ★ לשיר
המקום מאוורר
משה יוסף: 5461835

מועדון **הסליק** אבן גבירול 30 ת"א
הערב איתן מסורי
וצמד שוקו חם
מוצ"ש בן
(בני יוסף ליד הפסנתר)
יום ב' להקת בשם
יום ג' קרוליין לנגפורד
יום ד' ו־ה': שירי אלי
להזמנת מקומות הארועים
בבוקר: 03-5914949
בערב: 03-264594
בידור לעם: 231731

אלדין יפו העתיקה
הזמר פסנתרן **מישל**
מארח אמנים אורחים בשירי
נוסטלגיה, אליו ובינלאומיים

המרתף הקטן טל. 829460
ערב ערב פרט ליום א'
לוליק והגיטרה
בוריס בזמר ובהווי רוסי
דלית כהנא (ביום ו')

הבקתה 03-411113
הערב יום ו' שירי אלי
עם הצמד זוג או פרד
אווירה שמחה ועליזה עד
השעות הקטנות של הלילה

הפינג'אן בן יהודה 231 ת"א טל. 451629
הערב יום ו'
איתמר כהן
קארין ומרק ומאיר טל
בזמר ובהווי רוסי

מועדון־פאב **המרקיז**
מופי עמרני שר ומשוררת
יום ו' ב־10.4 – קבלת שבת
עם **עליזה אביב**
בערב מ־10.30 –
מיקי זהבי
מוצ"ש – אמנים אורחים
יום ב' מ־10.30 – מיקי זהבי

מועדון־פאב־מסעדה **רנצ'ו בנצ'ו** חוף מכמורת
הערב יום ו' – שרה נור
ומוסיקה לריקודים
מכל הזמנים
מוצ"ש – שמעון חן והזמר
יום ג' – על גג המועדון
ריקודי עם עם הרוקד שלום עסר

המערה טל. 03-629018
הערב יום ו' שלמה נחמיה
בשירי עמים ואלי, הזמרת
זהבה במוסיקה לריקודים
והזמרת מיקי זהבי
מקיימים ארועים פרטיים

זכור להזמין כרטיסים בטלפון בקופת הקולנוע בערב ההצגה

ילד הטלפתיה **אורן הקטן** בסה"כ בן 8
"הופעה מעולם אחר"
ביום ג' 18.8 מ־14.00
שדור ישיר
בקול ישראל – רשת ג'
בתוכנית: "בטן גב"
"קורא" מחשבות !!!
"מגלה" חפצים !!!
"מזיז" שעונים !!!
מפתיע ומדהים !!!
יצוג והזמנת הופעות
03-244393
גיזרי הפקות בע"מ

מנחם זילברמן "ערב בלי אשת"
הרצליה "אודיטוריום"
מלון דניאל
הערב יום ו' 14.8 ב־10 ובהזמנות
ירושלים "תבית האדום"
מוצ"ש 15.8 ב־9.30

תימנה בראור אלי מאירי והלהקתם
"סלון נדיר באוזניו של ג'אז עכשווי"
יוסי תייטלבאום מעריב
בית־ברל "תיאטרון"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.15
חיפה "בית אבא חושי"
יום ו' 21.8 ב־10.00
ירושלים "חוצות קראון"
מוצ"ש 22.8 ב־9.00

נורית גלרון משה/בזה
ירושלים "חוצות קראון"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.00
תל־אביב "צוותא"
יום ו' 21.8, 2 הופעות:
ב־10.00 וב־12.15
קטלר־אשר 03-200177

שלמה צח־ אמנות ובידור מציג **אדם** בהופעה
הזמנת הופעות אך ורק
ב"אמנות ובידור"
טל' 03-290235, 285646

אפרים שמיר
יצוג והזמנת הופעות:
יצחק גיזרי
טל. 03-244393

← מועדונים →

אביבית המסעדה
התחנת דלק רמת אביב
דרך חיפה ת"א טל. 415486
היום ב־15.30
קבלת שבת עם
אלי קניאל
הערב משעה 23.00
תגינת זמר עברי עם
ראובן ארז
מקבלים הזמנות לארועים

עוכר כייאם יואל שר
יום ב' 17.8 ב־22.00
חרב שלמה קרליבך
ולהקתו
בהופעה חד־פעמית
עם ליאון גרינברג
ערב ערב (פרט ליום א')
עם **יואל שר**

המחזמר **טנגו בטיילת**
הרגעים הגדולים של הבידור
והזמר עם: מירי אלוני, רותי
הולצמן, יפה ירקוני, אריה
מוסקונה, עמי מנדלמן, מאיר
סוויסה, עידית ענבי, איריס בן דוד
קרית־חיים "בית־נגלר"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
רמלה "היכל־התרבות"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.00
התיאטרון: 03-656007

בונדי שבץ
קרית־ביאליק "ספיר"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
בתוכנית: ספי ריבלין
נתן נתנזון ★ אבי בן־ישראל
ירושלים "אולמי נוף"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.30
הזמר הכושי טומי תאנט
התיאטרון 03-656007

דני סנדרסון חכם על קטנים
גבעתיים "שביט"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
בית־ברל "תיאטרון"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.30
"תיאטרון עירוני חיפה"
יום ג' 18.8 ב־8.30
טלית הפקות: 287283

תומ'ק מפרם חורי
דליק ווליניץ בן לוין
אלדד בימות ובדים
בשיתוף בית־ליסין:
תל־אביב "בית ליסין"
מחר 15.8 ב־21.00
עכו "אודיטוריום"
יום ג' 18.8 ב־21.30

הל ב' הצגה לילדים ולכל המשפחה
אלברט כהן ועם שחקנים
מהבימה ומהקאמרי
תל־אביב בית החייל
יום א' 16.8 ב־5.00
כפר־סבא "עמל"
יום ב' 17.8 ב־4.30
הרצליה "דור" 18.8 ב־4.30
נתניה "שרון" 20.8 ב־4.00
פ"ת "היכל" 23.8 ב־4.30

אריאל זילבר בקונצרט יחיד
הופעה חד־פעמית
עין־הוד "אמפי"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.30
ט"ו באב – חג האהבה

משינה הכל עוד אפשרי
תל־אביב "צוותא"
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00

אדמה הדום
הופעה אחרונה בהחלט
בתל־אביב
"היכל התרבות"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.00

בית ברל קולנוע ותיאטרון

תיאטרון בית ברל

הערב יום ו' 14.8 ב־10.15
תימנה בראוור ואלי מאירי
מופע ג'אז – רוק "אוסול"

מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.30
דני סנדרסון "חכם על קטנים"

יום ג' 18.8 מ־16.00 ועד חצות
"חדר נשים" – ערב שכולו נשים
עם חני ליבנה
★ צפה ★ תצוגת אופנה ★ אסטרולוגית ★ קפה ועוגה

יום ו' 28.8 ב־10.00
"הזמן הצהוב"
עפ"י ספרו של דויד גרוסמן

קולנוע בבית ברל

החל מיום א' 16.8 ובמשך כל השבוע ב־8.00
הסרט "בטי בלו" (37 מעלות בצל)
מוגבל למבוגרים מגיל 18 ומעלה
כרטיסים והזמנות בטל
052-25155/31, 052-454104

צביקה פיק שוב על הבמה!!

הערב יום ו' 14.8 ב־23.00	"חוות עכו העתיקה "הבורג"
מחר מוצ"ש 15.8 ב־24.45	"No. 1"
יום ו' 21.8 ב־23.00	"חוות עכו העתיקה "הבורג"
יום ו' 21.8 ב־24.45	"רונר"
מוצ"ש 22.8 ב־22.00	"סטורטן"
מוצ"ש 22.8 ב־24.15	"חוות עכו העתיקה "הבורג"
יום ו' 28.8 ב־23.00	"חוות עכו העתיקה "הבורג"
מוצ"ש 29.8 ב־20.00	"חוף"

לחזמנת הופעות:
"תשרי הפקות" – טל' 03-498772

גדי שחם מציג:
רופוני כפת־לי
המחזמר הנפלא לילדים על פי סדרת הטלויזיה !!!
עם: דוד ברוך, יואל ליבה, יפה נבאי, עפרה יקה, גדי שחם
03-910627, 03-910074

המערה יפו העתיקה
מחר מוצ"ש ומדי מוצ"ש
ערב פנויים־פנויות
★ מסיבת ריקודים עם הזמר
ג'קי בראון
מקומות ארועים ל־80 עד 150 איש
מיזוג אויר מלא
להזמנות טלפון 03-829018

היום יום ו' ב־6.00 קבלת שבת
עם **דייב אורן**
בערב: הזמרת **חני יופה**
בלהיטי כל הזמנים
על הקלידים: **דני קרן**
ליד הפסנתר: **צחי ענבר**
מחר מוצ"ש 15.8
אהוד כהן
להזמנת מקומות טל. 03-7511332

הרמונה
הערב יום שישי
ערב גבינות ויין
הנהלת המועדון גאה להציג את:
★ **דודו דותן**
★ הזמרת **ריקי פן**
★ הזמר **דודו מויאל**
★ מוסיקה לריקודים באוירה מסטלגית
מיזוג אויר מלא ● חניה בשפע

טלית הפקות מציג
שלמה ארצי? —

שלמה ניצר?

בהופעה "רק בן־אדם"

ספטמבר 87' – 4 הופעות בלבד
12/9 – מוצ"ש – בשעה 21.00 – "אמפי" קיסריה – מופע פתיחה.
16/9 – יום ד' – בשעה 20.30 – בריכת השולטן ע"ש האנסמבל – ירושלים.
24/9, 25/9 – יום ה' ו' שעה 22.00 – "תופסים ראש השנה בצמח". "אמפי צמח"

כלי נגינה – באדיבות | הלהקה לבושה באופנת

לונה פארק גני התערוכה ת"א:
בילוי נפלא לכל המשפחה במתקנים חדשים ומרתקים

המגף פאב מסעדה
בשישי ובמוצ"ש הופעת אמנים
פתוח (פרט ליום א') עד אחרון האורחים
ר"ג, היומה 3, טל. 7517889

מתי כספי
ארץ טרופית משגעת
חודש אחרון

4 הצגות אחרונות
בתל־אביב "היכל התרבות"
יום ב' 17.8 ב־9.30 ● יום ג' 18.8 ב־9.30
יום ד' 19.8 ב־9.30 ● מוצ"ש 22.8 ב־9.30
כרטיסים "לאן" 247373 ובמשרדים

עכו "חאן אל עומדאן" הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
חיפה "אודיטוריום" מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.00
אילת "השחר" "יד־למגינים" יום ה' 20.8 ב־9.00
אשדוד "קאנטרי־קלאב" יום ו' 21.8 ב־10.00
נתניה "שרון" יום ה' 27.8 ב־9.30
צמח "אמפי" יום ו' 28.8 ב־10.00
יקנעם "אולם התרבות" יום ה' 3.9 ב־9.00

צוותא להתרבות מתקדמת
אבן גבירול 30 ת"א, טל' 250156/7
הקופה פתוחה: 11.00–13.00, 19.00–20.30

3 הצגות במחיר של 2
באוגוסט (כשרוב התיאטראות בחופש) מוצגות
בצוותא 5 הצגות שכדאי לראותן:
"הזמן הצהוב", "חלום ליל קיץ" (הצגות
חד־פעמיות) "האופסימיסט", "במטבח.
אדם אינו ציפור", "הקריירסט"
כל מי שיקנה כרטיסים ל־2 ההצגות הראשונות – יקבל כרטיס
ל־1 מ־3 ההצגות האחרות.

תיאטרון
"זוז משתובב" (באנגלית) – היום 14.8 ב־15.00
"חלום ליל קיץ" – א' 16.8, ד' 19.8, ה' 20.8 ב־20.30
"הזמן הצהוב" – ב' 17.8 ב־21.00
"במטבח. אדם אינו ציפור" – ג' 18.8 ב־21.00

בידור – "משונה" – הערב 14.8 ב־22.00

וידאו – מועדון הוידאו בצוותא בהנחיית יואב קוטנר
★ "וידאו שעוד לא ראית" – מבחר מיוחד של קטעים חדשים וישנים שלא הוקרנו מעולם בארץ
★ "פרינס" – הנסיך החדש של מוסיקה הנשמה והוסקט
בצוותא מוצגת תערוכתה של רינה משב

"חלום ליל קיץ" בביומי מיקי גורביץ
6 הצגות בלבד: א' 16.8 ● ד' 19.8 ● ה' 20.8 ● מוצ"ש 22.8
א' 23.8 ● ד' 26.8

הקאמרי התיאטרון של תל־אביב
עלובי החיים
מוצ"ש 15.8: 21.00 ● יום א' 16.8: 20.30 ● יום ב' 17.8
יום ג' 18.8 ● יום ד' 19.8: 16.30, 20.30 ● יום ה' 20.8
מוצ"ש 22.8: 21.00 ● יום א' 23.8 ● יום ב' 24.8
יום ג' 25.8 ● יום ד' 26.8: 16.30, 20.30
בגלל אורך ההצגה, הקהל מתבקש לדייק

הבימה התיאטרון הלאומי
בדרך לברודווי
מוצ"ש 15.8 ב־21.00 ● יום א' 16.8 ● יום ב' 17.8
בית ספר לנשים
מוצ"ש 15.8 ב־21.00 ● יום א' 16.8 ● יום ב' 17.8
מבצע 50% הנחה בערב ההצגה מלבד מוצ"ש – באוגוסט

בית ליסין

ההרפתקאה המופלאה לילדים – עם קליסטר הקוסם הפנטסטי
יום הערפד: "סבא לי" 11.30
תקיץ של אביה – נילת אלמגור
שירים נבריאלי ב"שש שעה רקובה"
ערב עם הזמר דני ליטני ולהקתו
נסיון צערדץ לילדים
יתומים מחר מוצ"ש 15.8 ב־21.00
צבעונים, את, אלו צבעונים – ערב שירים רוסיים בעברית
מרתף הג'אז ערב עם כנר
מכם ומוריס
ארני לורנס – נגן סקסופון
תוספת לחזון השלום
ראשים מדברים בסרט חרוק
רח' ויצמן 34, ת"א טל. 216653, 257966

טנגו בטיילת

המחזמר
התיאטרון: יוסי פלג ואפי אהרון
הרגעים הגדולים של הבידור והזמר
מירי אלוני ■ רותי הולצמן ■ יפה ירקוני ■ אריה מוסקונה ■ עידית ענבי ■ איריס בן דוד ■ עמי מנדלמן ■ מאיר סויסה

קרית־חיים "בית נגלר" הערב, יום ו' 14.8 ב־10.00
רמלה "היכל התרבות" מחר מוצ"ש 15.8 ב־9.00
תל־אביב "בית החייל" יום ג' 18.8 ב־9.00
חיפה "אודיטוריום" מוצ"ש 22.8 ב־9.00
"התיאטרון" רח' בן יהודה 37 ת"א טל' 656007

קרוואן
מועדון לילה ביפו העתיקה
טל: 828255
★ פאקיר מספרד
★ להקת בת 5 יפהפיות מאנגליה
★ צמד אקרובטים מהונגריה
★ חשפנית – מצעת מין מגרמניה
★ קוסם סמוראי מיפן
והזמר **משה הלל**
בואו ותווכחו
מבצע המחירים נגמר

בריזקה שוב מפתיעה
מופע מרהיב של הזמרת הצוענית הבינלאומית מפריז
ג'ניה שפצ'נקו (זמרת חבית של מסעדת היוקרה רספוטין בפריז)
הופעות בימים: ג – ד – ה – ו
להקת בריוזקה במופע קיץ 87 ערב ערב
הזמנות לועדי עובדים ומוסדות עד 170 איש
בן יהודה 77 ת"א 03-223355

טדי הפקות מציגות:
יהודית רביץ

● הפקות מוסיקליות וקלידים: ירון בכר ● גיטרות: ארז נץ ● גיטרה בס: אלון נדל ● תופים: דאן פול זימבריס ● כלי הקשה: בני קוזנבסקי ● תכנון תאורה: במבי

תיאטרון רות ובובותיה
בחוויה הישראלית
רח' פסטר 4 יפו העתיקה
בשבתות:
בשעה 11.00 שלגיה
בשעה 12.15 מיץ פטל
בשעה 19.00
כיפה אדומה
ביום ג' בשעה 19.00
כיפה אדומה
03-741979, 813205

קרנבל ברזילאי בפארק הירקון
ביום ו' 14.8.87 בשעה 22.30 בערב
3 שעות מטריפות עם: להקת פנטזיה
ברזילאית עם הזמרת סואלי טידור
+ רקדניות מוסיקה לריקודים
רוקדה לילית

באוה מאהבה
לילה בצמח
ט"ו באב חג האהבה
הערב יום ו' 14.8 ב־10.00
אמנים אורחים: קורין אלאל, אהוד בנאי והפליטים
בואו בלבוש לבן – כמנהג ימי קדם
תיאטרון ירושלים: יום א' 16.8 ב־9.00 ● ת"א "היכל התרבות" יום ב' 24.8 ב־9.00

מועדון **אנרג'י** ENERGY CLUB
הערב יום ו' זמר פסנתרן מומי לוי
ירון גבאי בדרון חקיין
תצוגת אופנה של גדולי היצרנים
מוצ"ש ערב היכרויות
לפנויים ופנויות
בחסות יוסקה הג'ינג'י
עם: זמר פסנתרן מומי לוי
מלון פאלאס, הירקון 277, ת"א 445111

טלית הפקות גאים להציג:
דני סנדרסון
בתוכנית בידור חדשה
חכם על קטנים

14.8 – יום ו', שביט גבעתיים, שעה 22.00
15.8 – מוצ"ש, בית ברל, קולנוע תיאטרון, שעה 21.30
18.8 – יום ג' תיאטרון עירוני חיפה, שעה 20.30

נובמבר יפו, טל' 811545, 821243
תכנית חדשה
אבנר דן
הערב ובכל ערב פרט לימי א'
★ 4 מעופפים מפולניה
★ להטוטן סכינים מהונג־קונג
★ LAMKAS – "BLACK THETARE"
★ אקרובטים
מחירים מיוחדים
12.50 ש"ח / 7.90 ש"ח

מלון **השרון**
יום שישי 22.00
★ ריקודים ★ שירה ★ הומור
עם **חיים רוטר**
052-575777

תיאטרון לילך – רפי שחר מציגים:
150 הצגות ★ כ־130,000 צופים ★ ההצלחה הגדולה ביותר בבידור הישראלי

בלי חשבון עם דודו טופז

10 הצגות לפני צאת ההצגה לסבוב הופעות בארה"ב ובקנדה

חולון "רינת"	הערב יום ו' 14.8	ב־10.00
תל־אביב "בית־החייל"	מחר מוצ"ש 15.8	ב־9.30
עין־השופט "מגידו"	יום א' 16.8 ב־9.00, יום ב' 17.8	ב־9.00
תל־אביב "בית־החייל"	יום ד' 19.8	ב־9.00
גבעתיים "שביט"	יום ו' 21.8	ב־10.00
רחובות "היכל־הספורט"	מוצ"ש 22.8	ב־9.00
מועצה אזורית שער הנגב קיבוץ "דורות"	יום ג' 25.8	ב־9.00
חיפה "שביט"	יום ו' 28.8	ב־10.00
מעלה־אפרים "היכל־הספורט"	מוצ"ש 29.8	ב־9.00

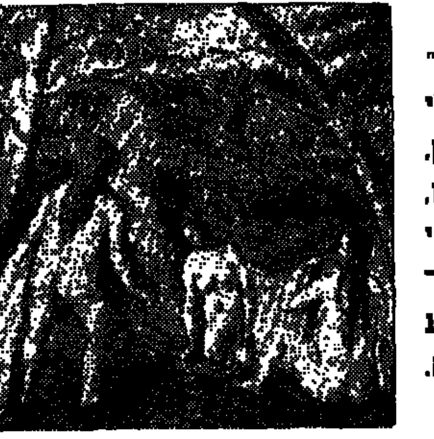
5.9	מיאמי
10.9	טורונטו "תיאטרון מינקלר"
13.9	לוס אנג'לס "תיאטרון בוורלי"
19.9	ניו־יורק "האנטר קולג'"

כרטיסים: "חדרן" 248787, "קסטל" 444725, במשרדים לקבוצות: "חדרן־קסטל" 223167 ובקופות.
תיאטרון לילך, לב דיזנגוף ת"א, טל' 293908

מוזיאון ישראל, ירושלים

שעות הביקור: בחודשים יולי–אוגוסט יהיה המוזיאון פתוח בימי ג': 10–22;
א', ב', ד', ה': 10–17; שישי, שבת: 10–14 (מס' טלפון: 02-698211)

פול סזאן: „המתרחצות"

„לצייר באור הים התיכון"
100 יצירות מופת של גדולי האמנים בצרפת ביניהם סזאן, רנואר, מאטיס, פיקאסו, מירו, בונאר ועוד — שנבחרו כדי לבחון את השלכות האור הים־תיכוני על תפיסת הצבע בתקופות ובסגנונות שונים.

„הודו המופלאה" – תערוכת היכרות עם תרבותה ומסורתה של הודו – מקדשים ואלים, חיי יום יום, אמנות הפיסול, הציור והאמנות העממית. כלי נגינה, תלבושות, משחקים, צלליות ותלבושות תיאטרון, ופיגות המעלה.
„3500 שנות אמנות סינית" – התצוגה הגדולה ביותר של קרמיקה סינית שהוצגה אי־פעם בישראל.
„תכשיטים מעולם האיסלאם" – מאות תכשיטים מרהיבים ביופיים מרחבי העולם ומארץ־ישראל.
„ארינים ממכסיקו: קו וצבע" – שלל צבעים, דגמים וטכניקות מסורתיים.
„מסורת ומהפכה: התחייה היהודית באמנות האוואנגארד הרוסי" – 174 עבודות של שאגאל, ליסיצקי, אלטמן, ארונסון בתערוכה ראשונה בעולם המעלה תקופה חשובה בתולדות האמנות היהודית ברוסיה.
„בוריס ארונסון: מקייב לניו־יורק" – תערוכה רטרוספקטיבית של אמן התפאורות ותלבושות התיאטרון.
„מקדש אדומי בנגב יהודה" – תגליות מחפירות קטמית.
„ילדי העולם מציירים את ירושלים" באגף הנוער.
„חדשות בעתיקות 87" – 100 ממצאים ארכיאולוגיים המתפרשים על פני 5000 שנה.
„פסלי צעצוע" – פסלי עץ משעשעים מעשה ידי אהרל'ה בן־אריה למשחקי ילדים ומבוגרים בחצר אגף הנוער.
„קלג וגוטמן: עבודות 1986–87" – שני אמנים ישראלים צעירים היוצרים במשותף. הפתיחה: 11.8 – 20.00.

אירועים

יום ו', 14.8 10.30 – סרט לילדים „גוניס", במאי: סטיבן ספילברג (באודיטוריום).
14.00 – סרט מסין העממית „הסיפור האמיתי של אה קיו" (תרגום אנגלי בלבד) באודיטוריום.

שבת, 15.8 11.00 – הדרכה במוזיאון לארכיאולוגיה (רוקפלר).
11.00 – הדרכה בתערוכה „תכשיטים מעולם האיסלאם".
12.00 – שיח גלריה בתערוכה „לצייר באור הים התיכון".
21.00 – סרט מסין העממית „הסיפור האמיתי של אה קיו" (תרגום אנגלי בלבד) באודיטוריום.

יום א', 16.8 10.30 ו־15.30 – סרט לילדים „חסמבה וגונבי הסוסים" (ישראל 1985) באודיטוריום.
16.00 – שעת סיפור לילדים בבית טיכו

יום ב', 17.8 10.30 ו־15.30 – סרט לילדים „חסמבה וגונבי הסוסים" (ישראל 1985) באודיטוריום.
11.00 ו־12.15 – „עלילות ראמה" – תיאטרון צלליות הודי באגף הנוער.
11.00 – הדרכה בתערוכה „3500 שנות אמנות סינית".

יום ג', 18.8 10.30 ו־15.30 – סרט לילדים „חסמבה וגונבי הסוסים" באודיטוריום.
11.00 ו־12.15 – „עלילות ראמה" – תיאטרון צלליות הודי באגף הנוער.
12.30 – „קרקסון עם הלופטגשפט" – מופע של תיאטרון, קרקס, ליצנות ולהטוטנות, באודיטוריום.
17.00 – שיח גלריה „אמנות ישראלית צעירה".
19.00 – הדרכה בתערוכה „3500 שנות אמנות סינית".
20.30 – „אנטרקטיקה – ארץ של פינגווינים וקרח" – ד"ר מלווין סטיץ ילווה בהסברים את סרטו על יבשת אנטרקטיקה, באודיטוריום.

יום ד', 19.8 10.30 ו־15.30 – סרט לילדים „חסמבה וגונבי הסוסים" באודיטוריום.
11.00 ו־12.15 – „עלילות ראמה" – תיאטרון צלליות הודי באגף הנוער.
11.00 – הדרכה בתערוכה „3500 שנות אמנות סינית".
17.30 – כלי נשיפה על הדשא – קונצרט לכל המשפחה עם חמישיית כלי הנשיפה הירושלמית, בגינת בית טיכו.

יום ה', 20.8 10.30 ו־15.30 – סרט לילדים „חסמבה וגונבי הסוסים" באודיטוריום.
11.00 ו־12.15 – „עלילות ראמה" – תיאטרון צלליות הודי באגף הנוער.
19.00 ו־21.15 – סרט קלאסי ממכסיקו „טראהומארה", תרגום אנגלי בלבד, באודיטוריום.

היכונו לעפיפוניאדה, תחרות ארצית להפרחת עפיפונים, מעשה ידי המשתתפים (26.8.87) האירוע בלווי פעלולי דאונים וטיסנים בביצוע קלוב התעופה לישראל.

באגף הנוער – התחלת ההרשמה לחוגי ילדים ומבוגרים. פרטים בטל. 633278, 638940.
הדרכות: בימי ג' – 16.30; בימים א', ד', ה' בשעה 10.30.

אין להכניס נשק למוזיאון ואין תנאים להפקדתו.

מוזיאון לארכיאולוגיה (רוקפלר) – שעות הביקור: א'–ה': 10–17; שישי שבת: 10–14.
תערוכות: „חיות מן העולם העתיק"; תערוכה חדשה: „אמנות צלבנית" – פיסול ממלכת ירושלים הלטינית, מאות י"ב–י"ג: משקופי כנסיית הקבר, ארון הקבורה המשוחזר של המלך־הילד באלדווין החמישי, כותרות ודמויות אדם.

מוזיאון חיפה

רח' שבתאי לוי 26, חיפה, טל. 523255

אירועי השבוע 15.8.87-20.8.87

תערוכות

אמנות חדשה
דן לוין - "קו־מסגרת־סביבה".

מוסיקה ואתנולוגיה
מנזרות נייר בעולם.
כשלוש מאות מנזרות מעשר מדינות בתערוכה הגדולה ביותר מסוגה שנערכה בישראל.

אמנות עתיקה
כלי חרס איסלמיים מעוטרים.

שעות ביקור: א'-ה' ושבת 10.00-13.00,
ג', ה' ושבת גם 18.00-21.00

המוזיאון הימי הלאומי
(דרך אלנבי 198)
"אשיב ממצולות ים".
שעות ביקור: א'-ה' 10.00-16.00,
שבת 10.00-13.00.

המוזיאון לפרהיסטוריה (גן האם)
"כפרים פרהיסטוריים מתחת למים"
שעות ביקור: א'-ה' 08.00-14.00,
שבת 10.00-14.00.

מוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית
(שדרות הנשיא 89)
תערוכת מריאן קורן — תדפסים
שעות ביקור: א'-ה' 10.00-17.00,
שבת 10.00-14.00.

אירועי רוק וידיאו עם יואב קוטנר.

מוסיקה
קונצרט קאמרי: ערב סונטות מאת באך, מוצרט, ויטאלי, וויואלדי, היידן,
מוצ"ש 15.8.87 שעה 20.30.

אירועים מיוחדים
לילות רוק־וידיאו
עם יואב קוטנר תחת כיפת השמיים.
תכנית מס' 5, מראשית הפאנק ועד הגל החדש. "קלאש", אלביס קוסטלו, איאן דיורי, "אקדחי הסקס".
יום שלישי 18.8 בשעה 21.00

אירועי קיץ לילדים שיחה עם מסכה.
סלים דאו - מופע מסכות ופנטומימה.
יום ד' 19.8 בשעה 10.30.

מועדון קוראי ידיעות אחרונות

סילון — המועדון הבינלאומי לתיירות ונופש בע"מ

לאילת עם סילון בע"מ

מרכז הזמנות לטיסות ארקיע וחבילות נופש
בן־יהודה 1 (פסג' מגדלור) ת"א
☎ 03-5101094–6
ימים א'–ה' 09.00–17.00,
יום ו' 09.00–13.00
★ ● ★
★ ניתן להזמין בטלפון בכרטיסי אשראי.

קריאה מהנה בשבועון „לאשה"

מוזיאון מאנה כץ
חיפה, קיץ 1987
"חזיונות בצבעים"
מאנה כץ — נופים ופרחים
א'–ה' 10.00–13.00, 16.00–18.00
שבת 10.00–13.00
יום ששי: סגור.
יפה נוף 89, חיפה ☎ 383482

ירין שחף

אמן האיפור
(בוגר GEORGYO
M.S. ITALY)
מזמין אותך

לקורס איפור מקצועי

הקורס לאיפור מקצועי מכשיר אותך לעבודת האיפור לסוגיו השונים.
ביה"ס לאיפור מקצועי בהדרכתו של **ירין שחף**, הוא רציני ואמין ביותר ללימוד מקצוע האיפור.
בקורס תלמדו: איפור אופנה, כלות, צילום ואיפור טלויזיה, במה וקולנוע.
משך הקורס: 5 חודשים.
בסיום הקורס תוענק תעודה.
פרטים: "מודיס", רח' דיזנגוף 84 ת"א, טל. 03-204901

Mustela femme
תכשירי טיפוח טבעיים היפו־אלרגיים

מבצע החלף. ישן בחדש!

200 ש"ח עבור המכונה הישנה
במקום 489.- עליך להוסיף רק 289.-
או בתשלומים 3 x 100.- ש"ח
5 שנים אחריות

elina 7506

תופרת כל סוגי הבדים ובכל עובי, תופרת ישר זיג־זג, לולאות, כפתורים, קיפולים, כיווצים, רוכסנים, מונוגרמים, אפליקציות, רקמה חופשית ועוד.
המחיר כולל מע"מ, מזוודה, מנוע + תאורה והדרכה חינם.
ברגמן ת"א, בן־יהודה 10 ע"י קולנוע מוגרבי
פתוח – 8.00–13.00, 16.30–19.00
ביום ג' אחה"צ סגור טל' 297660, 293130, 290674
חניה בחניון מגדלור מול החנות

כולם נפגשים בפרק

(הירקון 75 ת"א)
החוג הגדול במדינה לפנויים ופנויות
בכל יום שני משעה 21.30 לתוך הלילה
חוג פו"פ — פנויים פנויות

אירופה־בר

ערב ערב משעה 22.00 ועד השעות הקטנות
• מוסיקה לריקודים • שירה בציבור • אווירה אינטימית
בימים ב', ג', ד' — קוקטייל מיוזיק
בימים ה', ומוצ"ש — הצמד חני ודני
בימי ו' — הצמד ליוה ושלמה

מלון רמדה קונטיננטל תל־אביב
ת"א, הירקון 121, טל. 03-296444

Le Privé לה פריווה

מועדון אקסקלוסיבי
★ ערב ערב דיסקו מהמם בהנהיית התקליטן משה קינן

המקום הכי יפה בעיר, מזמין אתכם לערבי שישי־שבת: תוכנית מלאה ומגוונת
עם הזמר **טוני ריי** במוסיקת רגאיי.

-- מתקבלות הזמנות לאירועים ומסיבות --

מוזיאון תל אביב

ממארס עד פיקאסו
אוסף יצירות מופת
מאוסף מוזיאון פון דר הייט, ווּפרטל
40 אמנים ביניהם: בקמן, נוגן, דגא, דיקס, יבלנסקי, לזיה, ליברמן, מונה, מונק, סזאן, פיקאסו.
שיח גלריה בתערוכה: יום א' בשעה 11.30, יום ג' 18.00, יום ו' 10.30
הנעילה במוצ"ש 22.8.87.

ג'ורג' גרוס

השנים בברלין
ציורי שמן, צבעי מים ורישומים, מאת הצייר, הסאטיריקן, המשורר והסופר המתארים את גרמניה שלפני עליית הנאצים. התערוכה בעריכת סרז' זבריסקי, ניו יורק.
התערוכה מוצגת בביתן הלנה רובינשטיין

ו. יוג'ין סמית
צלם מורד
אוסף ייחודי של למעלה מ־200 תצלומים של אמן הסיפור־הצילומי האמריקאי. תרומת מיכאל ס. סאקס לאגודת ידידי מוזיאון תל־אביב בארה"ב.

תחרות אדריכלית

בניין בית המשפט העליון בירושלים
תצוגה של שלבי התחרות על תכנון בית המשפט העליון.

החופש הגדול
ממכבש יוצא הדפס סדנא לטכניקות ההדפס השונות. מרכז איירין ודוד סלה לפעילות אומנותית. לילדים ונוער: יום א'-ה' 10.00, 17.00. למבוגרים יום ב' 20.00. כרטיסים בקופה.

מן־טן־סירו־לירו־לה. הצגה בידורית לילדים מגיל גן חובה־כיתה ג'. יום ד' 10.00 בבוקר

שניים שלושה מגדים מרכז הפעלה לילדים מגיל ב'יי"ס.
באדיבות שאול ברנדמן וקרן דוניץ, ארה"ב. פועל בשעות הפתיחה.

קולנוע קיץ בגינה
בית האמיצים (ארה"ב, 1986, 92 דקות בצבע, אנגלית בתרגום לעברית) "סרט־קונצרטים" ייחודי בבימויה ובכיכובה של לורי אנדרסון.
מוצ"ש, א'-ה' בשעה 21.00

קולנוע
מותו של סוכן (ארה"ב, 1985, 160 דק', בצבע, אנגלית בתרגום לעברית). א'-ה': 16.30, 19.00, 21.30; מוצ"ש 19.00, 21.30.

שעות הביקור במוזיאון ובביתן הלנה רובינשטיין:
בימים א', ג', ד', ה' מ-10.00-20.00 (ללא הפסקה)
יום ב' מ-17.00-20.00 (סגור בבוקר),
יום ו' מ-10.00-14.00, שבת מ-10.00-14.00, 19.00-22.00
מוזיאון תל אביב, שדרות שאול המלך 27, טל: 261297
ביתן הלנה רובינשטיין, רח' תרסי"ט 6, טל: 299750

ורשבסקי פרליך דובר

טל"ת הפקות מציגים - ארגונית אורין שפירים

להקת הפריטנדרס
THE PRETENDERS
עם כריסי היינד

הופעה אחת ויחידה
נותרו עוד 5 ימים בלבד!

פארק הירקון (גני יהושע)
יום ג' 18/8 בשעה 8:30

השערים יפתחו בשעה 6.30
הכנסת נשק, מצלמות ומזון אסורה

כרטיס חינם למופע עם שמפו פלקס רבלון. עקוב אחר מודעות רבלון. ללקוחות רבלון טלפון לבירורים 287253, 449385.
REVLON

אס־פוקר־וג'וקר
עם מאיר רמז

ריקודים: מ־10.00-11.00
המופע: מ־11.00-03.00

הלילה יום ו' 14.8.87 משעה 10.00 עד 3.00
במועדון "כליף" יפו ישיבה חופשית וסביב שולחנות

יריד חוצות היוצר
ירושלים מול שער יפו
22.8.87 — 11.8 בין השעות 19.00-23.00
מדי ערב בשעה 21.00 מתקיימים אירועים מוסיקליים
הכניסה בתשלום
הסעה מיוחדת מתל־אביב ליריד פרטים במשרדי אגד תיור

מועדון קוראי ידיעות אחרונות
מציע
אנציקלופדיה של גוף האדם
10 כרכים
עורך רפואי פרופ' **שינפלד יהודה**
הפקולטה לרפואה, ביה"ח סורוקה אוניברסיטת בן־גוריון
המחיר רק **150** ש"ח
ב־6 תשלומים x 25 ש"ח
הזמנות בטלפון 03-5101094-6
שי חינם לכל רוכש תבלוט גוף האדם

מועדון הבריכה
בריכת גורדון ת"א
נפתח מחדש לאחר שיפוצים
פתוח בימי שישי ובמוצ"ש
עם התקליטנים:
יורם סוויסה
אילן צור
יורם ואזאנה
תאורה מהממת, אפקטים, לייזר
★ פיקניק על המים
★ הגרלות ופרסים
הכניסה בלבוש הולם
הכניסה מחניון כיכר אתרים
טל' 03-298530

חגיגת קיץ 87' בסינרמה

דיסקו בהנחית: משה מורד (להיט בראש)
רק 20 ש"ח
מוצ"ש 15/8
החל מהשעה 21.30
VOYAGE VOYAGE
(וויאז' וויאז')
DESIRELESS
על גבי התקליט 4־Europarade של C.B.S

הנהג,
תן טרמפ לחייל

מועדון קוראי ידיעות אחרונות — סילון טלפון: 5101094/5/6
רומנטיקאן בפרק
בכל יום שישי משעה 22.00
במועדון **פרק** המפואר הירקון 75 ת"א
לבלות לרקוד ולהנות
בערב יין וגבינות

ישראל דיין
בערב בלתי נשכח של שירי א"י
תצוגת אופנה
בגדי־ים ואופנת קיץ 87
מסיבת ריקודים
של להיטים ישנים וחדישים

אריאנה
מופע מיוחד!
★ נזום חורגול
★ יורגו
★ גילי הילל
★ אלי עידן
לפי בקשת הקהל
איברהים טטליסיס
מגיע לסיבוב הופעות נוסף בארץ
03/838002, 822745, 810284

עיריית תל־אביב־יפו
קפה־תיאטרון **הסימטה**
לרגל שיפוצים והערכות לעונה הבאה
תיאטרון הסמטה בפגרת קיץ
ההצגות תתחדשנה ביום ו' 4/9

מועדון „בייבלוס"
רחוב ס"ח 22 ת"א (מול הקריה)
מוצ"ש 15.8.87 וכל מוצ"ש
ערב דיסקו משגע עם אומנים אורחים
★ ★ ★
תקליטורו עשירון והרבה הופעות
כניסת בנות עד שעה 21.00 חינם